தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[வெளியீடு—10—8—1971]
[Issued—10—8—1971]

TAMIL NADU LEGISLATIVE LIBRARY
1 - OCT 1971
MADRAS
5632

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை 1970 மார்ச் 16

Monday, 16th March 1970

தொகுதி XXVIII—எண் 1

Volume XXVIII—No. 1

TAMIL NADU LEGISLATURE
3 APR 1973
MADRAS

தமிழ் நாடு அரசு
1971
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1971

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9.

[விலை 50 காசுகள்]
[Price 50 Paise]

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
3 APR 1973
MADRAS

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates

Seventh Session of the Fourth Legislative Assembly under the Constitution of India.

(*16th to 18th and 20th March* 1970.)

(Volume XXVIII—Nos. 1 to 4.)

TABLE OF CONTENTS.

***Monday**. 16th **March** 1970.*

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Assembly	
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly with their constituencies	
1. Questions and Answers	1–24
2. Statements by Ministers—	
(i) Constitution of a Special Welfare Fund out of the income from the Raffles Scheme ...	24
(ii) Acton taken on Wallajah Panchayat Union President	25
(iii) Hunger strike by Livestock Assistants before the Secretariat premises	99
3. Presentation of Report—	
Estimates Committee Report on Stationery and Printing Deparment	25
4. Voting on Demands for Grants for the year 1970–71—*cont.*	
Demand No. 25—Welfare of Scheduled Tribes Castes and Other Backward Classes	26–98
5. Papers laid on the Table	100

PAGES

Tuesday, 17th March 1970.

1. Questions and Answers 125–148
2. Personal Explanation—
 By the Leader of the Opposition Thiru P. G. Karuthiruman *re.* allegation against Minister for Co-operation 149
3. Speakers Ruling on the allegation made by the Leader of the Opposition against Minister for Co-operaton 149–152
4. Calling Attention—
 (i) Attack on a group of farmers of Madurai at Malleswaram 153–154
 (ii) Damages caused to Tamil Nadu Tourist bus in Mysore State and the necessity to protect Tamilians in Mysore State 154
5. Statement by Minister—
 Correction to an answer to a supplementary question regarding supply of wheat 155
6. Voting on Demands for Grants for the year 1970–71—*cont.*
 (i) Demand No. 5—Registration Department ... 155–178
 (ii) Demand No. 34—Stationery and Printing.
 (iii) Demand No. 6—State Legislature 178–217
7. Papers laid on the Table 217

Wednesday, 18th March 1970.

1. Questions and Answers 239–261
2. Calling Attention—
 (i) Alleged appointment of a Commission by Andhra Government for annexing certain areas of Tamil Nadu 261–262
 (ii) Situation due to non-appointment of Executive Officer for Ammur Town Panchayat ... 262–264
3. Voting on Demands for Grants for the year 1970-71—*cont.*
 (i) Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration ... 264–285
 (ii) Demand No. 8A—Milk Supply Scheme ...
 (iii) Demand No. 18—Animal Husbandry ...
 (iv) Demand No. 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading 285–333

TAMIL NADU LEGISLATURE 3 APR 1973 MADRAS

PAGES

Wednesday, 18th March 1970—cont.

4. Statement by Minister—
 Concessions on Taxation proposals announced in **Budget** 284–285

5. Papers laid on the Table 331–398

***Friday,* 20th *March* 1970.**

1. **Obituary** Reference—
 Thiru P. Veerappa Gounder, former M.L.A. ... 399

2. Questions and Answers 399–423

3. Announcement—
 Arrest and release of some Members in Coimbatore district 423–424

4. Adjournment Motion—
 Arrest of some Members and agriculturists in Coimbatore district 424–433

5. Calling Attention—
 Inconvenience caused to the Public due to rationalisation of bus routes 434–436

6. **Presentation of Report—**
 Estimates Committee Report on Women's Welfare Department 436

7. **Voting** on Demands for Grants for the year 1970–71—*cont.*
 (i) Demand No. 20—Industries 436–437
 (ii) Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development 438–497

8. Papers laid on the Table 497

How to use the index.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g. (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main heading ' Bill (s) '.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., ' Committee(s) ', ' Council(s) ', Corporation(s) ', etc.

Various subjects like Schools, Colleges, Conferences, Ports, Temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main Heading " Papers laid on the Table ".

Rulings and observations from the Chair are indexed under the Main Heading " Chair ".

A list of abbreviations used in the Index is given below :—

A.M./Ad. Motion ...	Adjournment Motion.
Ann.	Announcement.
B.O.H.	Business of the House.
C.A.	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A. St.	Calling Attention Statement.
Consid.	Consideration stage of a Bill. This stage includes : (i) Motion to refer to Select/Joint Select Committee. (ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee. (iii) Amendment to circulate.

	(iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee.
	(v) **Amendment to recommit** to Select/Joint Select Committee, etc.
Consid. Cl.	**Consideration of clauses of a Bill.**
D.E.E.	Demands for Excess Expenditure.
Dis. S.D.D.S.D.	Discussion of Short Duration on an urgent matter of Administration.
D.S.G.	Demands for Supplementary Grants.
G.A.	Governor's Address.
L.C.	Legislative Council.
H.A.H. Dis./H.H.D. ...	Half-hour Discussion.
Int.	Introduction stage of a Bill
L.A.	Legislative Council.
G.D.	General Discussion.
M.	Motion.
P.M.	Privilege Motion.
R/Res.	Resolution.
St.	Statement.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ் நாடு ஆளுநர்

சர்தார் உஜ்ஜல் சிங்

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. **மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (முதல் அமைச்சர்):** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பொதுத் துறை, பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி-விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், உணவு உற்பத்தி, பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம்.

2. **மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-சுகாதார அமைச்சர்) :** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் . தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சி மொழி, பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், சட்ட மன்றம்.

3. **மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் (நிதி அமைச்சர் :** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நிதி, திட்டம், வருவாய், வருவாய்த் துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

4. **மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர்) .** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : வேளாண்மை, அரிசனநலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், சுற்றுலா.

5. **மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (பின்னிலை வகுப்பினர் நல அமைச்சர்).** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பிற்பட்டோர் நலன், பத்திரப் பதிவு, எழுது பொருள்-அச்சுத்துறை, அரசாங்க அச்சகம்.

6. **மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு வணிக வரித் துறை அமைச்சர்) .** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : உணவு, வணிக வரிகள், கால்நடை வளர்ப்பு, பால் வழங்கு துறை.

7. **மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் அமைச்சர்) .** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுப் பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டம் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள் (Waqfs), போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப் பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

9. மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார். நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், பூதான, கிராமதான இயக்கங்கள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், சிரணி.

10. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார். கூட்டுறவு, வேளாண்மை, மறுநிதி உதவி, துறைமுகங்கள்

11. மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அறக் கட்டளைகள், வீட்டு வசதி, இடவசதிக் கட்டுப்பாடு, சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள்.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள் சின்கோனா.

13. மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் (தொழிலாளர் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழிலாளர். எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரங்கள், இரவலர்கள், அனாதை இல்லங்கள்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE
1 - OCT 1971

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU

SARDAR UJJAL SINGH

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. The HON. THIRU M. KARUNANIDHI (Chief Minister): Minister in-charge of Public, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers and Deputy Collector's Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Food Production, Passports and Newsprint Control and Prices and Supplies of Goods Act.

2. The HON. THIRU V. R. NADUNCHAZHIYAN (Minister for Education and Health): Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Lalnguage, Public Health and Medicine and Legislature.

3. The HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN (Minister for Finance): Minister in-charge of Finance, Planning, Revenue Board of Revenue, District Revenue Establishments, Indian Overseas, Refugees and Evacuees.

4. The HON. DR. (THIRUMATHI) SATYAVANIMUTHU (Minister for Agriculture and Harijan Welfare): Minister in-charge of Agriculture, Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare Fisheries and Tourism.

5. The HON. THIRU N. V. NATARAJAN (Minister for Backward Classes): Minister in-charge of Backward Classes, Registration, Stationery and Printing and Government Press.

6. The HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM (Minister for Food and Commercial Taxes): Minister in-charge of Food, Commercial Taxes, Animal Husbandry and Milk.

7. The HON. THIRU S. MADHAVAN (Minister for Industries): Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. The HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (Minister for Public Works): Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Project Works, Highways and Waqfs, Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

9. The HON. THIRU M. MUTHUSWAMY (Minister for Local Administration): Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project, Ex-servicemen and Prosperity Brigade.

10. The HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR (Minister for Co-operation): Minister in-charge of Co-operation, Agricultural Refinance and Ports.

11. The HON. THIRU K. V. SUBBIAH (Minister for Religious Endowments): Minister in-charge of Religious Endowments, Housing, Accomodation Control, Approved Schools and Vigilance Services.

12. The HON. THIRU O. P. RAMAN (Minister for Electricity): Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness), Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. THE HON. THIRU K. VEZHAVENDAN (Minister for Labour): Minister in-charge of Labour, Legislation on Weights and Measures and Statistics, Beggars and Orphanages.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. ந. தருமலிங்கம்.
திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்.
திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.
திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்.
திரு. எம். சுரேந்திரன்.
திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்.

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்.

திரு. கு. புஜங்க ராவ், பி.ஏ., எல்.எல்.பி.

உதவிச் செயலாளர்கள்.

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி).
திரு. ஜி. இராகவன்.
திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொகுதிகள் உள்ளிட தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (ஆங்கில அகர வரிசைப்படி) தயாரிக்கப்பட்ட பட்டியல்.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர்கள் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
1	அப்துல் கபூர் சாகிப், எம்.	இராணிப்பேட்டை
2	ஆதித்தனார், சி. பா. (அமைச்சர்) ..	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
3	அக்கினிராஜூ, எஸ், ...	திருப்பரங்குன்றம்.
4	அழகமுத்து, து. ப. (அரசாங்கத் தலைமை ஆளுங்கட்சி இணைப்பாளர்)	உப்பிலியாபுரம்.
5	அழகர்சாமி, சோ.	கோயில்பட்டி.
6	அழகுத்தேவர், எஸ்.	சிவகாசி.
7	அலங்காரம், மு.	கடலாடி (செ. வ.)
8	ஆனந்தன், மு.	ரிஷிவந்தியம் (செ. வ.)
9	ஆண்டி என்ற குருசாமி, கு. ..	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ)
10	அண்ணாமலை, சி.வி.எம்.	கடம்பத்தூர்.
11	அண்ணாமலை, வி.டி.	பெரணமல்லூர்.
12	அரங்கநாதன், ஆர். என்.	சோளிங்கபுரம்.
13	அரங்கண்ணல், இராம.	மயிலாப்பூர். (சென்னை மாநகரம்).
14	அரசு, அ. பொ.	திருவொற்றியூர்.
15	ஆறுமுகம், அ.	எடப்பாடி.
16	ஆறுமுகம், எஸ்	வீரபாண்டி.
17	ஆலடி அருணா, வி.	ஆலங்குளம்.
18	ஆசைத்தம்பி, எ. வி. பி.	எழும்பூர், (சென்னை மாநகரம்).
19	பாலன், எம். சி.	நாகர்கோவில்.
20	பாலகிருஷ்ணன், எ. கோ.	வானூர் (செ. வ.)
21	பலராமன், இல.	கணியம்பாடி.
22	பாலசுப்பிரமணியன், எ.	திண்டுக்கல்.
23	பெள்ளி கௌடர், ஜெ.	கூனூர்
24	பாரதிமோகன், கோ.	குத்தாலம்.
25	பூபதி, எம்.	கோயம்புத்தூர்—கிழக்கு.
26	பூவராகன், கோ.	விருத்தாசலம்.
27	போஜன், கே.	உதகமண்டலம்.
28	சீமைச்சாமி, கரு.	மானாமதுரை.
29	சின்னராஜி, சி. கே.	திருப்பத்தூர்.
30	சின்னச்சாமி, மு.	ஈரோடு
31	சின்னச்சாமி, வி.	எர்க்காடு (ஆ. வா.)
32	சித்தன், என். எஸ். வி.	திருமங்கலம்
33	தனுஷ்கோடி, பி. எஸ்.	திருவாரூர் (செ. வ.)
34	தருமலிங்கம், ந.	திருத்துறைப்பூண்டி.
35	துரைராஜ், சு. ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.)
36	துரைபாண்டியன், என்	நாங்குனேரி.
37	துரைராஜ், பி.	சங்கரன்கோவில்.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
38	துரைசாமி, சு.	திருப்பூர்.
39	துரையரசன், ஆ.	அறந்தாங்கி.
40	எட்மண்ட், ஜி. ஆர். (பேரவைத் துணைத் தலைவர்)	திருச்செந்தூர்.
41	இளம்வழுதி, இரெ.	கடலூர்.
42	எல்லப்பன், பி. எஸ்.	அச்சரப்பாக்கம் (செ. வ.).
43	கணேசன், எல்.	ஒரத்தநாடு.
44	கணேசன், எஸ்.	செம்பனார்கோவில்.
45	ஜார்ஜ், வ.	பத்மநாபபுரம்.
46	ஞானசம்பந்தன், கொ. இர.	நாகப்பட்டினம்.
47	கோமதிசங்கர தீட்சிதர், க.	அம்பாசமுத்திரம்.
48	கோபால், எம்.	குன்றத்தூர் (செ. வ.).
49	கோவிந்தன், கே. ஆர்.	தாரமங்கலம்.
50	கோவிந்தன், புலவர் கா. (பேரவைத் தலைவர்).	செய்யாறு.
51	கோவிந்தராசன், ம. சொ.	மதுரை சென்ட்ரல்.
52	கோவிந்தராசன், சி.	நெல்லிக்குப்பம்.
53	கோவிந்தராஜன், வி. எஸ்.	புரசவாக்கம் (சென்னை மாநகரம்).
54	கோவிந்தராசுலு, கே.	கோயம்புத்தூர்—மேற்கு.
55	கோவிந்தராசன், ஆ.	புவனகிரி.
56	ஹபிபுல்லா பேக், டாக்டர்	ஹார்பர் (சென்னை மாநகரம்).
57	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்).
58	இளஞ்செழியன், வீ. சா.	விராலிமலை
59	இராசரத்தினம், டி.	ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
60	ஜேம்ஸ், ஜே.	திருவட்டார்.
61	ஜானகியம்மாள், திருமதி கே. பி.	மதுரை-கிழக்கு.
62	ஜயராஜ், பி.	நன்னிலம் (செ. வ.).
63	ஜயராமன், கி.	சேலம்-1.
64	ஜெயராமன், பி.	பேர்ணம்பட்டு (செ. வ.)
65	கலியமூர்த்தி என்ற மூர்த்தி, ஆ. கு.	ஜெயங்கொண்டம் (செ. வ.)
66	கனகசபை, ரா.	சிதம்பரம்.
67	கந்தசாமி கவுண்டர், செ.	அரவக்குறிச்சி.
68	கந்தசாமி, எம்.	குளித்தலை.
69	கந்தசாமி படையாச்சி, மு.	உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
70	கண்ணன், எம். ஆர்.	பேசின் பிரிட்ஜ் (சென்னை மாநகரம்).
71	கணணப்பன், எம்.	கிணத்துக்கடவு.
72	கரியமாணிக்கம் அம்பலம், கரு. ராம.	திருவாடானை.
73	கருணாநிதி, மு. (முதல் அமைச்சர்)	சைதாப்பேட்டை (சென்னை மாநகரம்).
74	கருப்பையா, ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ. வ.).

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
75	கருப்பையா, ஆர்.	அரியலூர்.
76	கருத்திருமன், பி. ஜி. (எதிர்க் கட்சித் தலைவர்).	சத்தியமங்கலம்.
77	காசிராமன், நா.	கும்பகோணம்.
78	கதிரவன், க. மு.	தென்காசி.
79	கேசவனு, தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
80	கிட்டப்பா, என்.	மாயூரம்.
81	கொளத்தூர் கோதண்டம்	மதுராந்தகம்.
82	கோதண்டராமன், வி. கே.	குடியாத்தம்.
83	கோதண்டராமையா, கே. எஸ். ..	உத்தனப்பள்ளி.
84	கிருஷ்ணமூர்த்தி, கு.	பழனி (செ.வ.).
85	கிருஷ்ணமூர்த்தி, சி.	கொடவாசல்.
86	கிருஷ்ணமூர்த்தி, மு.	பேராவூரணி.
87	கிருஷ்ணன், அ.	மங்களூர் (செ.வ.)
88	கிருஷ்ணன், ஈ. ஆர்.	சேலம்-2.
89	கிருட்டிணன், நா.	காஞ்சீபுரம்.
90	கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர், ரா.	அவிநுசி.
91	குமாரசாமி, கே. என்.	பல்லடம்.
92	குப்பம்மாள், திருமதி சு.	போளூர்.
93	மாதவன், செ. (அமைச்சர்)	திருப்பத்தூர்.
94	மகாதேவன், ப.	கன்யாகுமரி.
95	மலைச்சாமி, பெ.	மேலூர்.
96	மலைக்கண்ணன், வீ.	இளையாங்குடி.
97	மணி, கே.பி.எஸ்.	சீர்காழி (செ.வ.).
98	மணி, எம். எஸ்.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
99	மணி, வி. எஸ். எஸ்.	ஆத்தூர்.
100	மாணிக்கவாசகம், இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
101	மணியன், பி.எஸ்.	சோழவந்தான்.
102	மாரிமுத்து, அ.	ஆடுதுறை.
103	மாரிமுத்து, ஏ.ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
104	மாரிமுத்து, மூ.	தலைவாசல் (செ.வ.)
105	மார்டின், டி.	சாத்தான்குளம்.
106	மருதாசலம், என்.	பேரூர் (செ.வ.).
107	மதியழகன், கே. ஏ. (அமைச்சர்) ..	ஆயிரம்விளக்கு (சென்னை மாநகரம்).
108	மெய்யப்பன், சா.	காரைக்குடி.
109	மேத்தா, எம்.	பெரியகுளம்.
110	மூக்கையா தேவர், பி.கே.	உசிலம்பட்டி.
111	முனுசாமி கௌண்டர், பி.எம். ..	கிருஷ்ணகிரி.
112	முனுசாமி, ரா.ரா.	மேல்மலையனூர்.
113	முனியாண்டி, ஏ.	நிலக்கோட்டை [செ.வ.]
114	முனு. ஆதி	திருப்போரூர்.
115	முருகையன், புலவர் க.	திருவையாறு.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
116	முருகையன், எஸ்.	கலசபாக்கம்
117	முருகேசன், க.	பாலக்கோடு
118	செஞ்சி முனுசாமி, வெ.	செஞ்சி.
119	முத்தையா, கே. கே.	கடலூர்.
120	முத்தையா, மு.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.
121	முத்துலிங்கம், எஸ்.	வந்தவாசி (செ.வ.)
122	முத்துசாமி, பா. கசி.	பெண்ணகரம்.
123	முத்துசாமி, மா. (அமைச்சர்)	நாமக்கல்.
124	முத்துச்செல்வன், பு.செ.	முசிறி.
125	நாச்சிமுத்து, நா.	ஒட்டன்சத்திரம.
126	நாகலிங்கம், பா.	பொன்னேரி (செ.வ.)
127	நாகசுந்தரம், ஆர்.	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
128	நல்லசிவன், க. ர.	மொடக்குறிச்சி.
129	நல்லசாமி, தோ. மு.	கரூர்.
130	நஞ்சன், சி.	கடலூர் (செ.வ.).
131	நரசிம்மன், வ. சி.	ஆரணி.
132	நாராயணன், இரா.	வரகூர்.
133	நடராசன், மு. க. து.	லால்குடி.
134	நடராஜன், ஜி.	காட்பாடி.
135	நடராசன், ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
136	நெடுஞ்செழியன், இரா. (அமைச்சர் பேரவை முன்னவர்)	திருவல்லிக்கேணி (சென்னை மாநகரம்).
137	பச்சையப்பன், எஸ். பி.	சங்கராபுரம்.
138	பத்மாவதி, திருமதி, ஜி.	முகையூர்.
139	பழனி, சி.	ஓமலூர் (செ.வ.).
140	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப. ..	தாராபுரம் (செ.வ.)
141	பழனிவேல் ராஜன்	தேனி.
142	பன்னீர்செல்வம், எம்.	ஆம்பூர் (செ.வ.)
143	பரமசிவம் பி. என்.	பொங்கலூர்.
144	பரமசிவம், எஸ்.	ஆண்டிப்பட்டி.
145	பரிசுத்த நாடார், எ. ஒய். எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
146	பட்டாபி நாயுடு, எ.	காவேரிப்பட்டணம்.
147	பீர் முஹம்மது, ஹாஜி. ம. மு.	மேலப்பாளையம்.
148	பெரியசாமி, பெ.	ராசிபுரம்.
149	பெருமாள், எ. ஆர்.	கரியாப்பட்டி.
150	பொன்னம்பலம், புலவர் பொ. ..	திருமயம்.
151	பொன்னப்ப நாடார், ஆர்.	விளவங்கோடு.
152	பொன்னு மலை, தி.	பனமரத்துப்பட்டி.
153	இராஜா, வ. எம்.	பவானி.
154	ராசகோபால், க. மு.	உத்திரமேரூர்.
155	ராஜமன்னார், எஸ். வ.	வாணியம்பாடி.
156	இராசாங்கம், மா.	கம்பம்.
157	ராஜாங்கம், என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ)

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
158	ராஜவேலு, டி. வ.	திருச்செங்கோடு.
159	ராமச்சந்திர துரை, ரா.	கந்தர்வக்கோட்டை.
160	இராமச்சந்திரன், க. ந.	ஆண்டிமடம்.
161	ராமச்சந்திரன், எம். ஜி.	பரங்கிமலை.
162	இராமச்சந்திரன், எஸ்.	பண்ருட்டி.
163	ராமலிங்கம், எஸ்.	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.)
164	இராமமூர்த்தி, க	திண்டிவனம்.
165	இராமன், மு.	கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
166	இராமன், ஓ. பி. (அமைச்சர்)	மேலூர்-தெற்கு (செ.வ.)
167	இராமராசன், வ.க.	பவானிசாகர் (செ.வ.)
168	இராமசாமி, இ.	வால்பாறை (செ.வ.)
169	ராமசாமி கவுண்டர், கே.எம்.	கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
170	ராமசாமி, எஸ்.ஜே.	அரக்கோணம்.
171	இராசு, ஜே.எஸ்.	பெரம்பலூர் (செ.வ.)
172	இரத்தினசபாபதி, மு.	விளாத்திகுளம்.
173	ரெத்தினதேவர், ரா.	முதுகுளத்தூர்.
174	சாதிக் பாட்சா, எஸ்.ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப்பேட்டை.
175	சகாதேவக் கண்டர், கே.	தண்டராம்பட்டு.
176	சாமிநாதன், கே. என்.	வெள்ளக்கோயில்.
177	சங்கரய்யா, என்.	மதுரை—மேற்கு.
178	சந்தானம், பி.எஸ்.	செங்கம் (செ.வ.)
179	சாரதி, மா.பா.	வேலூர்.
180	சத்தியவாணிமுத்து, டாக்டர் (திருமதி) (அமைச்சர்).	பெரம்பூர் (செ.வ.) (சென்னை மாநகரம்)
181	சீனிவாச நாயக்கர், ஆர்.	சாத்தூர்.
182	சீனிவாசன், பெ.	விருதுநகர்.
183	செல்லக் கவுண்டர், அ.	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
184	சேனாபதி, அ.	காங்கேயம்.
185	சேதுராமன், சி.	சிவகங்கை.
186	சண்முகம், எம்	விழுப்புரம்.
187	சண்முகசுந்தரம், அ ப.	பொள்ளாச்சி.
188	சிறைமீட்டான், தொ.க.	பரமக்குடி (செ.வ.).
189	சிவஞானம், ம. பொ.	தியாகராயநகர் (சென்னை மாநகரம்.)
190	சிவபெருமாள், க.ந.	ஆத்தூர்.
191	சிவசாமி, மு.ச.	தூத்துக்குடி.
192	சிவசுப்பிரமணியன், எஸ்.	காட்டுமன்னார் கோயில் (செ.வ.)
193	சோமசுந்தரம், ந.	வளங்கைமான் (செ.வ.)
194	சௌந்தரபாண்டியன். நா.	ராதாபுரம்.
195	சௌந்தரபாண்டியன், பெ.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.)
196	சௌந்தரராஜ மூப்பனார், இரா.	பாபநாசம்.
197	சுந்தர பாரதி, சௌடி எஸ்.	அருப்புக்கோட்டை.
198	சீனிவாசன், சு.	போடிநாயக்கனூர்.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி
(1)	(2)	(3)
199	சுவாரெஸ், திருமதி ஏ.	நியமன உறுப்பினர்.
200	சுப்பராஜா, ஏ.அ.	இராஜபாளையம்.
201	சுப்பையா, ஆ.கு.	கோட்டூர் (செ.வ.)
202	சுப்பையா, கே. வி. (அமைச்சர்) ..	ஆலங்குடி.
203	சுப்பையா முதலியார், ஏ.ஆர். ..	கடையநல்லூர்.
204	சுப்பிரமணியம், அ.லெ.	திருநெல்வேலி.
205	சுப்பிரமணிய கவுண்டர், எம். ..	தர்மபுரி.
206	சுப்பிரமணியம், இ.எம்.	திருக்கோவிலூர்.
207	சுரேந்திரன், எம்.	மேட்டூர்.
208	சுவாமிநாத உடையார், த.சி. ..	மன்னார்குடி.
209	சுவாமிநாதன், வை.	திருவெறும்பூர்.
210	தம்பி நாயக்கர், பா.	வடமதுரை.
211	தங்கப்பன், டி.	இராமநாதபுரம்.
212	தவமணி தேவர், வி.	சேடப்பட்டி.
213	தீர்த்தகிரி, ந.	ஹரூர் (செ.வ.)
214	தீர்த்தகிரி கவுண்டர், தி.	ஊத்தங்கரை.
215	திம்மராய கவுண்டர், தி. சி.	நாட்ராம்பள்ளி.
216	திப்பையா, டி.டி.எஸ்.	மேட்டுப்பாளையம்.
217	வடிவேலு, எஸ்.கே.	தொட்டியம்.
218	வரதராஜன், என்.	வேடசந்தூர்.
219	வேதாசலம், மு.	வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை மாநகரம்)
220	வீரமணி, சி.	சங்கரி (செ.வ.)
221	வீராசாமி, ந.	ஆர்க்காடு.
222	வேலப்பன், சி. வே.	கபிலமலை.
223	வெள்ளத்துரை, ஏ.	வாசுதேவநல்லூர்.
224	வேலுசாமி, பி.	சிங்காநல்லூர்.
225	வெங்கடாசல தேவர், பெ.	வேதாரண்யம்.
226	வெங்கடசாமி, பி.	ஹோசூர்.
227	வேழவேந்தன், கா. (அமைச்சர்) ..	கும்மிடிப்பூண்டி.
228	விஜய ரகுநாத தொண்டமான், மா.ஆர்.	புதுக்கோட்டை.
229	விஜயராஜ், தா.	திருவண்ணாமலை.
230	விநயகம், கே.	திருத்தணி.
231	விசுவநாதன், செ. கோ.	செங்கற்பட்டு.
232	வில்லியம், எம்.	கிள்ளியூர்.
233	வெற்றிடம்	பெருந்துறை
234	வெற்றிடம்	கொளச்சல்
235	வெற்றிடம் ..	சேரன்மகாதேவி.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்.	பெயர்.	
(1)	(2)	
1	திரு. என். வி. நடராசன் ..	அமைச்சர்.
2	திரு. ப. உ. சண்முகம்	அமைச்சர்
3	திரு. எஸ். கோவிந்த சாமிநாதன் ..	தலைமை வழக்கறிஞர்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1970 மார்ச் 16.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Nationalised text books.

* 389 Q.—Thiru G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state whether nationalised text books are to be sold through co-operatives in this State in future?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1970-71-ஆம் கல்வி ஆண்டிலிருந்து, தனிப்பட்ட பிறவிற்பனையாளர்களுடன், கூட்டுறவுச் சிறப்பு அங்காடிகளும், தங்களது ஒப்பந்தப்புள்ளி விவரங்களை அனுப்ப அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களது ஒப்பந்தப்புள்ளி மிகவும் குறைவாக இருப்பின், அவர்களை விற்பனையாளர்களாக நியமனம் செய்ய முடியும்.

திரு. கே. விநாயகம் : தேசியமயமாக்கப்பட்ட புத்தகங்களில் பல தவறுகள் நம்மையும் அறியாமலேயே புகுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிற புகார்கள் இப்போது நீக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட புகார்கள் எதுவும் குறிப்பிட்ட முறையில் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டால், அதுபற்றி தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இந்தப் புத்தகங்கள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போதுதான் அதற்கான டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு மூன்றுவது வகுப்பு முதல் பத்தாவது வகுப்பு வரை உள்ள கணக்குப் புத்தகங்களை தேசியமயமாக்கயிருக்கிறோம். ஒன்பது, பத்து, வகுப்புகளுக்குள்ள ஆங்கில, தமிழ் பாடப் புத்தகங்களை அடுத்த ஆண்டு வெளியிடுவதாக இருக்கிறோம். அச்சடிப்பதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளைப் பொறுத்து அடுத்த ஆண்டு எவை எவற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் முடிவு செய்யப்படும். எல்லாப் புத்தகங்களையும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வரு

கிறோம். அதற்காக ஒரு பெரிய அச்சகம் நிறுவ முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அச்சகம் நிறுவப்பட்டால் மிக விரைவில் இந்தப் புத்தகங்கள் எல்லாம் வந்துவிடும்.

திரு. டி. மார்டின்: சென்னையில் சில பள்ளிக்கூடங்களில் பாடப் புத்தகங்களை அந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று லாபநோக்கோடு இல்லாமல் பள்ளிக்கூடத்தில் ஸ்டோர் வைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கும் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டுமென்று சேல்ஸ டாக்ஸ் அதிகாரிகள் அவர்களை, தொந்தரவுபடுத்தி வருகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்ற குறிப்புகள் என்னிடம் இல்லை. அதுபற்றிய குறிப்புகளை அனுப்பி வைப்பார்களேயானால் அதுபற்றி விசாரித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்: இப்படிப் புத்தகங்களை தேசியமயமாக்குவது அரசினர் பள்ளிகளில் மட்டுமா அல்லது தனியார் பள்ளிகளுக்கும் கூடவா? மேலும் இந்தப் புத்தகங்கள் மலிவுப் பதிப்பில் வெளியிடப்படுமா அல்லது எப்போதும் போல் வெளியிடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: புத்தகங்களை தேசியமயமாக்குவது எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும்தான். அதில் அரசாங்கப் பள்ளிகள் தனியார் துறை பள்ளிகள் என்று பிரித்து வைப்பதற்கில்லை. கூடுமானவரையில் அவற்றை அடக்க விலையில் தரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இருக்கிறோம். அப்படியே ஓரளவிற்கு இலாபம் வைத்தாலும் அதில் வருகிற லாபத்தை மதிய உணவுத் திட்டம் போன்ற வகைகளில் கல்வித் துறைக்கே பயன்படுத்துகிற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. விலை பற்றி இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. கூடுமான வரைக்கும் அடக்க விலைக்கே தர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா: ஏற்கனவே தனியார் துறை பள்ளிகளுக்காக பாட நூல்களை எழுதி வரும் அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு அரசாங்கப் பாட நூல்களை எழுதுவதற்கு வாய்ப்புத்தரப்படுமா? அப்படி பாட நூல்கள் எழுவதற்குத் தரப்படும் ஊதியம் தனியார் துறையில் கொடுத்து வந்ததை விட குறையாமல் இருக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஏற்கனவே பாடநூல்களை எழுதி பழக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையில்தான் இப்போது தேர்ந்தெடுத்துவரப்படுகிறது. வேறு யாரையும் கொண்டு எழுத முடியாது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு துறையிலும் அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இரண்டு மூன்று புத்தகங்கள் என்ற அளவில் ஒரு வகையில் இரண்டு இரண்டு புத்தகங்கள் போடும்படிச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் நான்கு ஆதர்களிடம் எழுதச் சொல்லி இரண்டைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கிற கட்டணம் தனியார் துறையில் கொடுப்பதைவிட அதிகமாகத்தான் இருக்கும்.

1970 மார்ச் 16]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : With regard to the text-books for the students of linguistic minorities, may I know what arrangements have been made in that direction?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. ஒருசில பள்ளிகளில் அதை தேசியமயமாக்கி நாம் புத்தகங்கள் வெளியிடுகிற நிலை வருமா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஆந்திராவிலிருந்து வெளியிடப் படுகிற அந்தப் புத்தகங்களை இங்கு நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் அந்தச் செயலை எளிதாக ஆக்கலாம். அதுபற்றிய தன்மைகளை ஆராய வேண்டும்.

பள்ளித் துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள் அலுவலகங்கள்

* 390 வினா—திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நெல்லிக்குப்பத்திலிருக்க வேண்டிய பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தை கடலூரிலிருந்து நெல்லிக்குப்பத்திற்கு மாற்ற அரசாங்க உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த விஷயம் அரசாங்க பரிசீலனையிலிருக்கிறது.

* 391வினா—புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருமயம் தொகுதியிலுள்ள பொன்னமராவதியில் பள்ளித்துணை ஆய்வர் (Deputy Inspector) அலுவலகம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எப்பொழுது நடைமுறைக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : பொன்னமராவதிப் பகுதியில் ஏறக்குறைய 87 தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள் இருப்பதனால் அங்கு ஒரு பள்ளிக்கூட துணை ஆய்வாளர் அலுவலகம் அமைக்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றித்தான் இப்போது இல்லை என்று விடையிறுத்தேன். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தையும் ஒவ்வொரு ரேஞ்சாக அமைத்து அதற்கு ஒரு டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் நியமிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. 344 துணை ஆய்வாளர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். 374 ஒன்றியங்கள் இருந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒவ்வொரு துணை ஆய்வாளர் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்துகிற நிலை இருந்து வருகிறது. திருமயம் ஒன்றியத்தில் 68-ம் அறிமளத்தில் 62 பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. இதில் ஒரு ஜூனியர் டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் இருந்து வருகிறார். பொன்னமராவதி ஒன்றியத்தில் ஒரு துணை ஆய்வாளரை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற குறிப்பு இயக்குனரிடம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பற்றுக்

குறை காரணமாக இந்த ஆண்டு 'டெஃபர்' செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ல் வருவதற்கில்லை. ஆனால் திட்டம் இருக்கிறது. பிறகு முறைப்படி மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : வருங்காலத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் விஸ்தரிப்பு அதிகாரியையே டெப்டி இன்ஸ்பெக்டராக நியமிக்கும் எண்ணம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. ஆனால் டெப்டி இன்ஸ்பெக்டராக நியமிக்கப்படுவதற்கான தகுதி இருக்குமானால் அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிப்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது.

மாணவர்களுக்கென இரகசியப் பதிவேடுகள்

* 393 வினா—டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாணவர்களுக்கென இரகசியப் பதிவேடுகள் வைத்து வருவது குறித்து கல்வி நிறுவனங்களுக்கு இம் மாநில அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எப்பொழுது நடைமுறைக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :(அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, if it is not possible to maintain confidential records of students, will the Government think of reviving the system that was in vogue which has now been given up, *viz.*, of sending progress reports of students to parents, so that it may give an idea to the parents about the progress, the backwardness or forwardness of the students' career inside the school?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ப்ராக்ரஸ் ரிப்போர்ட் என்பது பல பள்ளிக்கூடங்களில் இருந்து வருகிறது. தனியார் பள்ளிகள், கல்வி நிலையங்களில் எல்லாம் அது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கப் பள்ளிகளில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் சேகரித்துத் தரப்படும். அதற்கான முயற்சிகளில் கூட எதிர்காலத்தில் ஈடுபடலாம்.

THIRU T. MARTIN : Sir, sometime back we were given to understand by the Hon. Minister for Education that the performance of the students in the examinations conducted in schools will be taken into consideration along with the performance in the public examination. So, may I request him to state whether such a scheme is under contemplation and if so, when it will be given effect to?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றிக் கூட நான் வெளியிட்டேன். பள்ளியாண்டின் இறுதித் தேர்வு நடத்தப்படும்பொழுது, மனப்பாடம் செய்து

எழுதிவிட்டுப்போவதைவிட, அந்த முறையில் மேல்வகுப்பிற்கு அனுப்புவதை விட, ஆண்டு முழுவதும் அவர்களின் பணித்திறம் எப்படியிருக்கின்றது என்பதற்காக 50 சத விகிதம் ஒதுக்கி, பள்ளியிறுதித் தேர்வுக்கு 50 சத விகிதம் என்று ஒதுக்கலாம் என்ற கருத்து இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றிக் கல்வித்துறை ஆலோசனைக் குழுவிலே, கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டியிலே வைத்து எல்லோருடைய கருத்தும் தெரிந்தபிறகு நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம்இருக்கிறது. 'இண்டர்னல் அசெஸ்மெண்ட், என்ற முறை இருக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. திட்டம் எதுவும் வகுக்கப்படவில்லை அப்படிப்பட்ட கருத்து இருக்கிறது. கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலே வைத்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவரவர்களே, கல்லூரிகள் அளவிலாவது இந்த 'கான்பிடென்ஷியல் ரிக்கார்ட்' வைக்க உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மேல்நாடுகளில் சிலபல நாடுகளில் கல்லூரிகளில் இத்தகைய முறைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலை இங்கு இல்லை. இதையும் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் வைத்து நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது எந்தத் திட்டமும் இல்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, in schools especially in high schools, authorities are maintaining progress records and it is good. But to think of introducing confidential records for students is a dangerous thing because it creates a feeling of fearconsciousness in the minds of the pupils and also curbs their enthusiasm. Therefore, even if there is any such proposal, may I request the Hon. Minister to drop it?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அந்தத் திட்டம் இப்பொழுது இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன். இரண்டுவிதமான கருத்துக்கள் உண்டு. ஆகவேதான் இதை ஆராய வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

திரு. ஆர். கருப்பையா: தலைவரவர்களே, மாணவர்களுக்கென தனிக் கோர்ட் அமைக்கப்படும் என்று அமைச்சரவர்கள் வெளியில் சொன்னார்கள். அது இந்த ஆண்டு இல்லை என்று சொன்னாலும், வருகின்ற ஆண்டிலேயாவது மாணவர்கள் கோர்ட் அமைக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றித் திட்டவட்டமான முடிவு எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. நான் மதுரைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவில் உரையாற்றும்பொழுது எந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தேன். இப்பொழுது அண்மையில் கூடிய கல்லூரி முதல்வர்கள், பேராசிரியர்கள் கூட்டத்தில் அந்தக் கருத்தை ஆராயும்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். மாணவர் கோர்ட் என்ற முறையில், மாணவர் பிரதிநிதிகள், அந்தக் கல்லூரி பேராசிரியர்கள் ,மாணவர்களோடு இணங்கிவரும் அவர்களுக்கு விருப்பமான ஆசிரியர்கள் 3 பேர்களும், பெற்றோர்கள் 3 பேர்களும் அந்தக் குழுவில் இருந்தால் எந்தவொரு பிரச்னையாக இருந்தாலும், அந்தக்

குழுவினர் ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள். அதற்குள்ளாக மாணவர்கள், மற்றவர்களின் குறைகளைப் போக்க அரசாங்கமோ, முதல்வர்களோ நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இப்பொழுது பல கல்லூரிகளில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டால், அதற்கான காரணங்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்க நேரமில்லாமல் இருக்கிறது. திடீரென்று வேலைநிறுத்தங்கள் ஆரம்பாகிவிடுகின்றன. எனவே, அதற்காக இரண்டு மூன்று நாட்கள் உட்கார்ந்து பேசி முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்தக் குறைகள் இருந்தாலும் இந்தக் குழுவினர் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து, முதல்வரை அணுகியோ அல்லது அரசாங்கத்தை, கல்வி அதிகாரிகளை அணுகியோ ஒரு வார காலத்திற்குள் வேலை நிறுத்தத்திற்குக் காரணமான பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முடியும். ஆகையால் ஸ்டுடன்ட்ஸ் கோர்ட் அமைப்பது நல்லது என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதுபற்றித் திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. கல்லூரி முதல்வர்கள், பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் அவர்களின் இசைவோடு நிறுவப்பட வேண்டும். அவர்களின் கருத்து தெரிய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து கருத்து தெரிந்த பிறகு, அந்தத் திட்டம் உருக்கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவரவர்களே, பாடங்களில் குறிப்பிட்ட மதிப்பெண்கள் பெற்றால் மட்டும் மேல் வகுப்பிற்குச் செல்லலாம் என்று விதியிருப்பதைப்போல், மாணவர்களின் ஒழுக்கம், மாணவர்களின் நடத்தை போன்றவைகளுக்கும் குறிப்பிட்ட மதிப்பெண்கள் வைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இப்பொழுது இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களில் அதை பரீட்சார்த்தமாக வைக்க முயற்சி இந்த ஆண்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சைதாப்பேட்டையில் உள்ள மாடல் ஸ்கூலில், அரசாங்கத்தின் சார்பில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நடைமுறையிலும் வெற்றிகரமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது என்று அங்கிருக்கும் தலைமையாசிரியர் சொல்லியிருக்கிறார். சாதாரணமாக, பாடங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் மார்க்குகள் 600 என்றால், மேற்கொண்டு 200 மார்க்குகள் ஒதுக்கி,

Games and Sports-க்கு	—	50 எண்களும்
Conduct and Charector-க்கு	—	50 எண்களும்
Expression in writing-க்கு	—	50 எண்களும்
Library Reading-க்கு	—	50 எண்களும்

என்று நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அது பரீட்சார்த்தமாக அந்த மாடல் ஸ்கூலில் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்போன்றே கோயம்புத்தூருக்கு அருகிலுள்ள பேத்துநாயக்கன்பாளையத்தில் உள்ள ஸ்கூலில் உள்ள அந்தத் தலைமையாசிரியரும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார். இந்த இரண்டு பள்ளிகளிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதன் விளைவுகளைக் கண்டு, அது நல்ல முறையில் உருவாக்கப்படலாம் என்று ஏற்பட்டால் அதை மற்ற பள்ளிகளுக்கும் பரப்பலாம் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

1970 மார்ச் 16]

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, வேலை கிடைக்காத நிலைமையும், வாழ்க்கைப் பளுவும் சேர்ந்து, மாணவர்களிடம் அமைதியின்மை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. அது தமிழகத்திலே மட்டும் அல்ல, இந்தியா பூராவும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கின்ற நேரத்திலே, தேர்வு என்பது ஒரு தண்டனையாக மாறக் கூடாது என்ற உணர்வு இருக்கும் நேரத்தில், இந்த இரகசியக் குறிப்பேடு முறையைப் புகுத்துவது சரியா? அந்த ஆலோசனையை மேற்கொள்வதுகூட தவறு அல்லவா என்று அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன், அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவும் இப்பொழுது இல்லை என்று. அந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்படுகிறதே தவிர அந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அப்படியே வந்தாலும் அந்தக் கருத்து ஆலோசனைக் குழுவிலே வைத்து விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவுமில்லை.

ஆஸ்டின்பட்டி ஷயரோக மருத்துவமனை

* 393 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை மாவட்டம், ஆஸ்டின்பட்டியிலுள்ள ஷயரோக மருத்துவ மனையில் நோயாளிகளை அனுமதிப்பதில் எந்த முறை பின்பற்றப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நோயாளிகளின் காத்திருக்கைப் பட்டியல் வரிசை எண்படி அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மோசமான நிலையிலுள்ள நோயாளிகள் எர்ஸகின் ஆஸ்பத்திரியில் ஷயரோக நோயாளிகளின் பகுதியில் உடனடியாக அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. மா. இராசாங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆஸ்டின்பட்டியிலுள்ள ஷயரோக மருத்துவ மனையில் வைப்புப் பட்டியலில் ஏராளமான நோயாளிகள் இருப்பதால், அவர்கள் ஆரம்பக்காலத்தில் இடம் கிடைக்காது கடைசியில், கைவிடுகிற கட்டத்தில் இடம் கிடைக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. எனவே அதை விரிவுபடுத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டம் ஆஸ்டின்பட்டியில் இப்பொழுது 102 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனையாக அது விளங்குகிறது. அதில் மேற்கொண்டு 60 படுக்கைகள் தருகின்ற ஒரு வரைவுத் திட்டம் தலைமைப் பொறியாளரிடம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இயக்குனர் அவர்களுக்கு வந்தபின் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருந்து வருகிறது.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவரவர்களே, சுமார் 30 லட்சம் மக்கள் இருக்கும் மதுரை மாவட்டத்திற்கு ஒரேயொரு டி.பி. சானடோரியம், ஆஸ்டின் பட்டியில் இருக்கிறது. அதிகமான அளவில், ஆயிரம்பேர்களுக்கு மேல் இருப்பதால், டி.பி. பேஷண்டுகளுக்கு இடம் கிடைக்காமல் வெயிட்டிங் லிஸ்ட்டில்

இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் ஆஸ்டின்பட்டியில் மேற்கொண்டு 60 படுக்கைகள் அதிகப்படுத்துவதால் மட்டும் அது போதுமானதாக இருக்காது. உயர் 200 படுக்கைகள் கொண்டதாக அதை விஸ்தரிக்க செயற்குறிப்பு உடனடியாகத் தயாரிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, உடனடியாக, 30, 30 படுக்கைகள் கொண்ட இரண்டு வார்டுகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கைக்கு இது குறைவுகள்தான் என்றாலும், இருக்கின்ற நிதிநிலையைப் பார்த்து உடனடியாக 60 படுக்கைகள் மேற்கொண்டு தருகின்ற நிலைமை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு, படிப்படியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆனால் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதை உணர்ந்து, விரைவில் விரிவுபடுத்த முயற்சிக்கப்படுகின்றது. எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரியில் 20 படுக்கைகள் இருந்து வருகின்றன. மோசமான நிலையிலுள்ள நோயாளிகளை உடனடியாகச் சேர்ப்பதற்கு அந்தப் படுக்கைகள்எல்லாம் பயன்பட்டு வருகின்றன.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கொடூரமான தொற்று நோய் இன்றையத்தினம் மேலும் பெருகிக்கொண்டு இருப்பதனால், தாலுக்கா அளவிலே குறைந்தபட்சம், 5 படுக்கைகள் தனியாக ஏற்பாடு செய்ய முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, முதலிலே மாவட்ட மருத்துமனைகளில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை விரிவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, அது வெற்றிகண்ட பிறகு வட்ட மருத்துவ மனைகளில் இந்தப் பிரிவுகளை மேற்கொள்ள முயற்சி செய்யலாம்.

Artificial Limb Centres

* 394 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM:
THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR:
Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have sanctioned two sub-Centres of the Artificial Limb Centre in the Government General Hospital; and

(*b*) if so, where they are to be opened?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) மதுரை, கோயம்புத்தூர்.

திரு. கே. விநாயகம்: நமது சென்னை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் இது மாதிரி துவக்குவதற்கு ஏற்பாடு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, சென்னை பெரிய மருத்துவ மனையில் ஆர்டிபிஷியல் லிம்பு சென்டர் இருந்துவருகிறது. 1964 லிருந்து இது செயல்பட்டுவருகிறது. அது சிறந்த பலனை அளிக்கின்றது.

என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் மேலும் இரண்டு இடங்களுக்கு, மதுரைக்கும், கோயம்பத்தூருக்கும் விரிவுபடுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. ஆராய்ச்சி, செயல்முறைத் திட்டம் (ரிசர்ச் அண்டு டெமான்ஸ் டிரேஷன்)-க்காக, அமெரிக்க சுகாதார, கல்வி நல்வாழ்வுத் துறையின் மறு வாழ்வு அளிக்கும் பிரிவு உதவி அளிக்க முன்வந்திருக்கிறது. Vocational Rehabilitation Administration of the Department of Health Education and Welfare of U.S.A. முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் தான் மதுரை, கோயம்பத்தூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் துணை மருத்துவ இயற்கை உறுப்புநிலையம் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தென் மாவட்டங்கள், மேற்கு மாவட்டங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உதவியாக அமையும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், அதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. அதற்கான முயற்சி இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன் : பாளையங்கோட்டை மருத்துவ நிலையம் இப்பொழுது வளர்ந்துவருகிற நிலையில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிறப்புப் பிரிவுகளை பாளையங்கோட்டை மருத்துவமனையில் துவக்குவதன் மூலம், அந்த முறை வளர்வதற்கும், இந்தத் துறையில் பலர் பாண்டித்தியம் பெறுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, பாளையங்கோட்டையில் இத்தகைய பிரிவை நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்பொழுது மதுரை, கோவை ஆகிய இரண்டு இடங்களில் நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அடுத்த முயற்சி தஞ்சாவூரில் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது. அடுத்த முயற்சியில் தான் திருநெல்வேலிக்குப் போகவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : 395, 396 எண்ணுள்ள கேள்விகள் பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Polyester fibre factory

* 397 *Q.*—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether licence for starting a polyester fibre plant has been granted to the private sector near Madras City; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) சென்னையில் பத்து கோடி ரூபாய் மூலதனத்துடன் ஆண்டொன்றுக்கு 6,100 மெட்ரிக் டன் பாலிஸ்டர் இழை Polyster fibre உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவுவதற்காக பம்பாயைச் சேர்ந்த தி இண்டியன் ஆர்கானிக் கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட் என்ற தனியார் நிறுவனம் ஒன்றிற்கு மத்திய அரசு பூர்வாங்க அனுமதி அளித்துள்ளது. மணலியில் அரசாங்கம் நில ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கின்ற பகுதியில் 205 ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள நிலத்தைத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கேற்ற இடமாக அந்த நிறுவனம் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது அரசாங்கம் அந்த இடத்தை அந்த நிறுவனத்திற்குக் கொடுத்து விடுவதென்று முடிவு செய்திருக்கிறது. நிலத்தை நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கும் வேலை விரைவில் முடிவடையும்.

Assistance for erecting Cement Plant at Indonesia

* 398 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Indonesian Government has placed orders with the State Government for setting up a Cement Plant in that Country; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) & (இ) இந்தோனேசியா அரசின கட்டளைப்படி, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் கட்டுப்பாட்டின கீழுள்ள டால்மியாபுரம் சிமெண்ட் தயாரிப்பு முன்னோடித் தொழிற்சாலையை ஆய்வு செய்வதற்கென இந்தோனேசிய பொதுப்பணி அமைச்சகத்தின் இயக்குநர் இந்தியாவிற்கு வந்தார். அவர் தமது நாட்டில் அத்தகைய தொழிற் பிரிவுகளை நிறுவுவதற்கான தொழில் நுட்ப பொருளாதாரத் தேவை குறித்து முழுமன நிறைவு அடைந்தார்.

அதன்பிறகு, கொழும்புத் திட்டத்தின் கீழ் இந்தோனேசியாவில் சிறிய சிமெண்டு தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை (Micro Cement Plant) ஒன்றை நிறுவுவதற்காக, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து இரண்டு வல்லுநர்களை அனுப்புமாறு இந்தோனேசிய அரசு இந்திய அரசைச் கேட்டுக் கொண்டது. இருப்பினும், தற்போது, இத்துறையில் உள்ள வல்லுநர் ஒருவரை மட்டும் அனுப்புவது என்று இந்திய அரசு கருதி, இந்தோனேசிய அரசுக்கு முகமையில் அனுப்புவதற்கு ஒரு வல்லுநரின் பெயரைப் பரிந்துரைக் குமாறு இந்த அரசை எழுதிக் கேட்டுள்ளது. இந்தோனேசியாவிற்கு முகமை யில் அனுப்புவதற்கு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தலைமைப் பொறியாளராகிய (திட்ட அமைப்பு) - (Chief Engineer, Project Planning) மேஜர் என். இராமச்சந்திரன் அவர்களை இந்த அரசு பரிந்துரைசெய்துள்ளது.

THIRU K. VINAYAKAM: What is the object of deputing this expert from the Industrial Development Corporation of our State? Is it just to give advice or to encourage installing of an industry in the public sector in Indonesia or in any private sector in Indonesia with the help of Dalmia Company from our country?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சிறு அளவிலே மூலப்பொருள் கிடைக் கிற இடங்களில் சிறிய தொழிற்சாலையை அமைக்க முடியும் என்று ஒரு பைலட் ஸ்கீம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் சார்பிலே வெற்றியாக நடத்தி முடித்திருக் கிறார்கள். அதைச் செய்து முடித்தவர் இந்தப் பொறியியல் வல்லுநர் என்சி னியர் திரு. ராமசந்திரன் அவர்கள். வெளிநாடுகளில் இப்படிப்பட்ட இயந்திர சாதனங்கள் வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டிருந்தார்கள். இண்தோனே ஷ்யா நாட்டில் இது போன்ற சிறிய தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், அங்கே அவர்கள் சென்று அந்தத் தொழிற்சாலையை

அமைப்பதற்கு யோசனை கூற இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யோசனை கூறியதற்குப் பின்னால் நாம் இங்கே தோற்றுவித்தால் புதிய இயந்திரசாதனம் அவர்களுக்குத் தரப்படும். அதனுடைய விலையை நமக்குத் தருவார்கள்.

திரு. ஆர். கருப்பையா: தலைவர் அவர்களே, இந்த பைலட் கிஸ்ம், டால்மியாபுரத்திற்குப் பக்கத்தில் அமைந்துள்ள தொழிற்சாலையில் உற்பத்திசெய்த சிமெண்டு தரமாக இல்லை. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வி எண் 399.

Coir industry

* 399 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government propose to set up six coir industrial centres or factories in our State; and

(b) if so, in what places; and at what cost?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம். இதற்கான திட்டம் அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

(இ) இந்த இடங்கள் தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென்-ஆர்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் தென்னந்தோப்புகள் அதிகமாக உள்ள இடங்களில் நிறுவலாம் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திட்டவட்டமான இடங்கள் இன்னும் குறிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு நிறுவனமும் நிலம், கட்டிடங்கள் இயந்திரங்களுக்காக ரூ. 60,000 மதிப்பீடு உள்ளவை.

திரு. கே. விநாயகம்: இந்தக் கயிறு திரிக்கின்ற வேலை—நம்முடைய மாவட்டத்திலும்—உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் கனம் அங்கத்தினர் தொகுதியில் கயிறு திரிக்கும் வேலை வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள். அந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்கான திட்டம் தயாரித்து கயிறு திரிப்பதற்கான வேலையைப் பற்றி அவர்கள் ஆலோசனை கூறலாம்.

திரு. அர். பொன்னப்ப நாடார்: கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஈத்தாமொழியில் இப்பொழுது ஒரு டிரெயினிங் சென்டர் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே கயிறுப் பொருள்கள் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிறுவனத்தை அங்கு தொடங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்துவது பற்றியும் நம்முடைய பரிசிலனையில் இருக்கிறது. நாம் மொத்தம் 20 மான்யுபாக்சரிங் யூனிட்களும் ஒரு மத்திய சங்கமும் அமைக்கவேண்டும் என்று

முடிவு செய்திருக்கிறோம். இதிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தையும் இணைப்பதற்கு ஏற்கெனவே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். மொத்தத் திட்டத்தினுடைய செலவு கிட்டத்தட்ட ரூ. 23.85 லட்சமாகும். இதிலே அரசாங்கம் முடிவெடுத்த பின்னாலே எந்தெந்த மாவட்டங்கள் என்று நாம் முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இடைக்கநாடு என்ற இடத்தில் கூட்டுறவு கயிறு உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் கூட அதைப்பற்றி ஒரு பரிசீலனை நடைபெற்றிருப்பதாக அறிகிறேன். இந்த கயிறு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அங்கு இது மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு சங்கம் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால், அரசாங்கம் அதற்கு நிச்சயம் உதவி செய்யும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஸார், இந்த கயிறு தொழிற்சாலை என்று சொல்வது, தென்னை மரத்திலிருந்து கிடைக்கிற எல்லா பொருள்களையும் பயன்படுத்தி ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஓமலூரில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்டிரீஸ் பிராஜெக்ட்டின்கீழ் இம்மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்காக ஒரு தீர்மானம் போட்டு, சிபார்சு செய்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் தென்னந்தோப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலே இந்தக் காரியத்தை நடத்துவதற்கான ஒத்தாசை, உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் முன்னாலே அளித்த பதிலில் சேலம் மாவட்டமும் சேர்ந்திருக்கிறது.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கயிறு தொழிற்சாலை கோவையிலே ஆரம்பிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது தான் இந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய இயக்குனர் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்தவுடன் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஈத்தங்குழியில் கயிறு பயிற்சி தொழிற்சாலையில் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பல மாவட்டங்களில் கயிறு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும்பொழுது இந்தப் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களின் நிலைமையை பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பயிற்சி கொடுக்கின்ற திட்டத்தில் வேலையும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதல்ல. நாம் இதிலே பயிற்சி கொடுக்கிற காரணம் அவர்கள் தனியாக தொழிலைத் துவங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்

கிறது. அம்மாதிரி அவர்கள் தொழில் தொடங்குவதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை உதவியும் செய்கிறது. அதனால் அந்தத் தொழில் வளரவேண்டும் என்பது தான் நம்முடைய நோக்கம்.

திரு. எஸ். அக்னிராஜு : மதுரை மாவட்டத்தில் வைகை ஓரத்தில் கரைப் பகுதியில் லட்சக்கணக்கான மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டம் பற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? அப்படியில்லை என்றால், அங்கே கயிறு திரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்காததின் நோக்கம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் முன்னால் குறிப்பிட்டபடி எந்தெந்த மாவட்டங்களில் முயற்சிகள் எடுக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்யவேண்டும் என்பது தான் இந்தத் திட்டத்தின் குறிக்கோள். திட்டம். ரூ. 82,000-ல், ரூ. 70,000 கடனாகக் கொடுக்கிறோம். ஸ்டேட் எய்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக்டின் கீழ் கடனாகக் கொடுக்கிறோம். எந்தெந்த இடத்தில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் உதவி செய்யும். உளம் அங்கத்தினர்கள் ஆர்வத்தோடு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்ட மக்களை ஒன்றாகத் திரட்டி கூட்டுறவு சங்கம் அமைப்பதிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே இந்தக் கயிறு திரிக்கும் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் கொடுக்கிறதா அல்லது தடுத்து நிறுத்துகிறதா என்று அறியலாமா?

(பதில் இல்லை.)

Mulberry plantation in Hosur taluk

*400 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Indsustries be pleased to state—

(*a*) Whether any scheme was introduced in the year 1967–68 to give poramboke lands for lease to plant mulberry plantation in Hosur taluk;

(*b*) if so, the extent given for lease; and

(*c*) the extent in which mulberry has been raised so far?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) 20.79 ஏக்கர்.

(உ) 9.50 ஏக்கர்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Some years back about eleven thousand acres of poramboke lands were set apart for giving to those who come forward to take up mulberry cultivation. It was entrusted to the Revenue Department, but it has not done anything. During the last budget session I suggested that a committee may be formed with the Sub-Collector, the Sericulture Expert and the local M.L. As. to make arrangements for giving the lands quickly. But so far no action has been taken. May I request the Hon. Minister to take early steps?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நேற்று முன் தினம்தான் இதற்காக அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளைச் சார்ந்த மாநாடு ஹோசூரில் நடத்தப்பட்டது. இந்த 11,000 ஏக்கர் சொச்சம் புறம்போக்காக, தனிப்பட்டவர்கள் ஆக்ரமிப்பில் இருக்கிறது. இதைத் திருத்தி பட்டா செய்து கொடுங்கள், மல்பெரி செடியை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்திற்கு ஏற்ப அந்தப்பகுதியில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் கிட்டத்தட்ட 2,400 ஏக்கரில் இந்தச் செடிகளை உற்பத்திசெய்வதற்காக தனிப்பட்ட நபர்கள் அனுபவிக்கும் நிலங்களில் அவர்களுக்கே பட்டா கொடுத்து, அந்தச் செடியைப் பயிர்செய்ய உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நேற்று முன் தினம் கூறிய ஆலோசனைகளை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, தற்சமயம் பட்டின் விலை அதிகமாக இருப்பதால், இந்த முசுக்கட்டை மரங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நம்முடைய பட்டுத் தொழில் எவ்வளவு அதிகமாக நடைபெற்றாலும், நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய கோரா என்ற மூலப் பொருள் கர்நாடகத்திலிருந்துதான் கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தான் அதற்கான முயற்சியை ஹோசூரில் ஒரு பகுதியில் தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

சிறுவானி குடிநீர்த் திட்டம்

* 401 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

சிறுவானி குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக அணைகள் கட்டும் வேலை எப்போது துவக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இது குறித்து கேரள அரசுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, கோவையில் எப்ரல்-மே மாதங்களில் மிகுந்த தண்ணீர்க் கஷ்டம் வரும். ஆகவே, மிக விரைவில் வேலை செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? எவ்வளவு காலத்தில் தில் இது முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எப்ரல்-மே மாதங்களில் வருகிற தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும் தீர்க்க முடியாது. மற்ற திட்டமும் நடைபெறவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கேரள அரசின் ஒப்புதல் பெற்றவுடன் வேலைகள் தொடங்கப்படும்.

பூம்புகாருக்கும் சென்னைக்குமிடையே பேருந்து பணி

* 402 வினா—திரு. எஸ். கணேசன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

சென்னையிலிருந்து பூம்புகாருக்கு அரசுப் பேருந்து விடும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசுக்கு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. எல். கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, பூம்புகார் நகரம் இலக்கியச் சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை அறிந்து இப்பொழுது பயணிகள் அதிகமாக அங்கே வருகிறார்கள். அரசும் கிட்டதட்ட 3.5 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு கலைக்கூடம் கட்டி வருகிறது. இனிமேலாவது, அந்த இடத்திற்கு அரசாங்க பஸ் விடும் உத்தேசம் அரசுக்குண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாயவரத்திலிருந்து பூம்புகாருக்கு உள்ள தூரம் 21 கிலோ மீட்டர்கள்தான். பூம்புகாருக்கு இருக்கும் சாலை போக்குவரத்துக்கு அவ்வளவு வசதியாக இருக்கவில்லை. ஆகவே, தற்போது எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விட செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, பூம்புகாரின் சிறப்பை தில்நாட்ட அரசு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, ரெகுலர் பஸ் விடுவதற்கு இப்பொழுது வசதிப்படாவிட்டாலும், மாமல்லபுரத்திற்கு ஸ்பெஷல் பஸ் விடுவதுபோல், பூம்புகாருக்கும் அத்தகைய பேருந்து விடுவதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினருடைய கருத்து ஏற்கப்பட்டு, பரிசீலிக்கப்படும்.

Malur—Hosur Railway line

* 403 *Q.*—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) Whether this Government has recommended to the Southern Railway authorities at Madras, to extend the Broad-gauge Railway line from Malur Railway Station on Madras—Bangalore Broad guage Railway line to Hosur on the Salem—Bangalore Railway line; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : (அ) & (இ) சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஹோசூரிலிருந்து மைசூர் மாநிலத்தின் கோலார் மாவட்டத்திலுள்ள மாலூர் வரையில் இருப்புப்பாதை அமைப்பதை நான்காவது திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி மாநில அரசு பரிந்துரைத்துள்ளது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, the Salem-Bangalore meter gauge line and the Madras-Bangalore broad gauge line run parallel to each other and do not meet. Somewhere they should be connected to increase the profit of the Salem–Bangalore railway. The best place for that is Hosur, because the distance between them is only twenty miles. This link has a vast hinterland. The Rayalaseem district; The Kalan district; The East South Bangalore district with the Rayalaseema districts, will have access to the Salem-Bangalore railway. Out of these twenty miles, nine miles lie in Mysore State and eleven miles lie in Tamil Nadu State. I have sent a memorandum to the Mysore Government and they are considering it. May I request the Hon. Minister to take necessary steps in the matter?

The HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : We have already taken necessary steps in the matter.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சார், வேறு எந்தெந்த வேலைகள் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? திண்டுக்கல்-கூடலூர் இரயில் பாதை சர்வே செய்யப்பட்டும், வேலை நடக்கவில்லை. இப்பொழுது அதைப் பற்றி பரிந்துரை செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினர் தனிக் கேள்வி போட்டால், பதில் அளிக்கலாம்.

ஆஸ்டின்பட்டிக்கு உபபாதை

*404 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம், ஆஸ்டின்பட்டியிலுள்ள காசநோய் மருத்துவ மனைக்கு கணக்கன்குளத்துக்குத் தெற்கே மதுரை—திருமங்கலம் சாலையில் புதிதாக உபாதை (by pass) போடுவதற்கான செலவு எவ்வளவு?

(இ) அந்தப் பாதை இப்போது போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறதா?

(உ) இல்லையென்றால் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ரூபாய் 1,07,069.

(இ) மேற்படி பாதையின் குறுக்கே உயர் அழுத்த மின் விசைக் கம்பிகள், 5 அடி முதல் 16 அடி உயர்த்தில் செல்வதால் நிறைந்த பளுவுடைய ஊர்திகள் தவிர மற்ற எல்லா ஊர்திகளும் செல்கின்றன.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். அக்னிராஜு : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே ஆஸ்டின்பட்டியிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு வழித்தடம் இருக்கிறது. தற்சமயம் கேட்கக் கூடிய இந்தப்பாதை, அவசியமான திட்டமாக இருக்கிறது. மின்சாரக் கம்பிகள் இருக்கிறது என்று ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தும் இந்தப் பாதை அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மின் கம்பிகள் தரை மட்டத்திலிருந்து 20 அடி உயர்த்துவது பற்றி மாநில மின்சாரக் குழுவின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

Tiruthani-Podaturpet road

*405 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal with the Highways Department to form and reconstruct the road between Tiruthani and Podaturpet (via) Ramasamudram and Keechalam?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இல்லை.

1970 மார்ச் 16]

திரு. கே. விநாயகம்: சார், இப்பொழுது இருக்கிற பாதை திருத்தணியிலிருந்து போத்தூர்பேட்டைக்கு போகவேண்டும் என்றும் ராமகிருஷ்ண ராஜுப் பேட்டைக்குப் போய் இந்த ஊருக்கு வர நீளம் 28 மைல், ஆனால் நான் சொல்லுகிறபடி குறுக்கே போடுவதானால் 15 மைல்தான் போகவேண்டும் அதில் 10 மைல் கூடுதல், ஆகவே இந்தப்பாதையைப் போடவேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக முயற்சித்தும், இந்தப்பாதை மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் களில் கலந்து போவதால், அவர்களிடம் போதிய பணம் இல்லாததால், கைவிட்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசின் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் எடுத்துச் செய்ய, ஆராய அமைச்சர் அமைச்சர் உத்தரவு போடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாதையின் மேம்பாட்டிற்கு தோராயமாக செலவுத்தொகை ரூ. 7 லட்சம் இசைவு அளிக்கப்பட்ட திட்டத்திலோ அல்லது நான்காவது திட்டத்திலோ இந்தப் பணி சேர்க்கப்படவில்லை. மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உள்ளடக்கிய செங்கை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் இசைவு கொடுத்தவற்றில் இது இடம் பெறவில்லை. ஆகவே, நிதி நிலை சீராகும் வரையில் காத்திருக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: இந்த போதட்டூர்பேட்டைக்கு பாதை போடுவது அவசியம். இதை அதிகமாக நெசவாளிகள்தான் உபயோகிக்கிறார்கள் நூல்களை எடுத்துப்போவது, கைத்தறித் துணிகள் வியாபாரம் முதலிய காரியங்களுக்கு. இதனால், இந்தப் பாதையை, செலவைப் பார்க்காமல், ஸ்டெப் ஸ்டெப் ஆக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் போட அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, கிராமப் பகுதிகளில் சாலைகளைச் சீராக்க, செப்பனிட வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். அதற்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் முதலிடம் கொடுத்து எந்தத் திட்டத்தை அனுப்புகிறதோ அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வரிசைப்படுத்தி அவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட பணி அப்படி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற இசைவுபெற்ற திட்டங்களில் இடம் பெறவில்லை. இதுவும் அவசியம் என்றாலும், இதைவிட அவசரமும், அவசியமும் என்ற பணிகள் முதலிடம் பெறுகின்றன. ஆகவேதான், நிதிநிலை சீராகும் வரையில் காத்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திட்டங்கள் பலவற்றில் போதட்டூர்பேட்டை பாதை இடம் பெறுவதற்கு நிதிநிலைமை இடந்தாவில்லை, சூழ்நிலை சரியாக இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாலும், போதட்டூர்பேட்டை நீண்டநாட்களாக ஆந்திர மாநிலத்தில் இருந்து, அதிக அதிகமான அளவிலும், கொடுமையாகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பின் நம் நாட்டோடு சேர்ந்திருக்கிறது. நம் நாட்டுடன் சேர்ந்து சுமார் பத்தாண்டு காலம் ஆகியும் இன்னும் போக்குவரத்து சீர்திருத்தப்படாமல் இருப்பதால், அதற்கு விசேஷ தன்மை காட்டி, அரசு அதை முன் வரிசையில் வைத்து அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அது தமிழகத்துடன் சேர்ந்த பிறகு, உரிய இடத்தை, உரிய காலத்தில் பெற முடியாமல் போய்விட்டது என்பது நியாயமாக இருக்குமானால், நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர் கூறியதுபோல், அதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அறிக்கை பெற்று, தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்.

திரு. கே. விஞயகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாதை போடுவதால் 7 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினுர்கள். நிதி நிலைமை சரியாக இல்லையென்று சொல்வது நியாயமாக இருந்தாலும், டெல்லியிலிருந்து 17 கோடி ரூபாயை வாங்கினீர்களே, அதை வைத்துக்கொண்டு பஞ்ச நிவாரண வேலையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சிபாரிசு செய்தும், அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் சொல்லியும், பஞ்ச நிவாரணக் கமிஷன் அதை சேர்த்துக்கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டதே, அதற்கு ஏதாவது அரசியல் காரணம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இதற்கு அரசியல் காரணம் எதுவும் இல்லை. அப்படி அரசியல் காரணம் எதுவாகிலும் இருந்திருக்குமாஞல், கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய தொகுதியான திருத்தணி தொகுதிக்கு வறட்சி நிவாரணத் தொகை அதிக அளவில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்காதே என்பதையும் உறுப்பினர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அரசியல் காரணம் எதுவும் இல்லை.

அறந்தாங்கி பேரூராட்சி

* 406 விஞ—**திரு. வை. சுவாமிநாதன்:** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விஞவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அறந்தாங்கி பேரூராட்சியை நகரசபையாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, அம்மாதிரி மகஜர் ஏதாவது பேரூராட்சியிலிருந்து வந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு எதுவும் தலைமைச் செயலகத்தில் இல்லை. தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், ஊர் வளர்ச்சி இயக்குனர், நகராட்சி இயக்குனர் ஆகியோர்களிடம் இதுபற்றி கேட்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு இல்லையென்று அறிவித்துவிட்டனர். மேலும் அண்மையில் அறந்தாங்கி பேரூராட்சி மன்றம், தன் 31—12—1969-ம் தேதிய 200-ம் எண் தீர்மானத்தில் தற்பொழுது நகராட்சியாக மாற்றத் தேவையில்லையென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது என்று தீர்மானித்துள்ளது.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நகரப் பஞ்சாயத்துக்களை நகராட்சியாக உயர்த்துவதற்குத் தேவையான மக்கள் தொகை, வருமானம் இருந்தும் பல நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் நகராட்சியாக உயர்த்தப்படவில்லையே, அடுத்த ஏப்ரலிலிருந்தாவது அவைகளை உயர்த்தும் திட்டம் அமுலுக்கு வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கூற்று தவருனதாகும். ஓராண்டு வருமானத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நகராட்சியாக மாற்றுவது அல்ல. மூன்று ஆண்டுகளில் கிடைக்கும் நிலையான வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் நகராட்சியாக மாற்றப்படுகின்றன. தற்போது

வருகின்றவைகளை மட்டும் வைத்துக் கணக்கிட்டால், ஆண்டுக்காண்டு நகராட்சிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிவிடும். கிராம வளர்ச்சித்துறையில் இயக்குநர் அவர்களின் குறிப்பு பெறப்பட்டு, தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, உரியகாலத்தில் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Fire accident in Ennore Thermal Power Station

* 407 Q.—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(*a*) whether there was a fire accident in the Ennore Thermal Power Station on 13th September 1969;

(*b*) if so, the reasons therefor and the action taken thereon; and

(*c*) the extent of loss incurred?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையத்தில் 13—9—1969 அன்று பிற்பகல் ஒரு சிறு தீ விபத்து ஏற்பட்டது. கட்டுமான உருக்குப் பணியில் உருக்குப் பாளங்களை ஆக்சி-அசிடிலின் வாயுவைக் கொண்டு வெட்டுகையில் உருகிய இரும்புத்துண்டு ஒன்று யூனிட் ஸ்விட்சி கியரில் வைக்கப்பட்டிருந்த தேவதாரு மரத்தாலான பெட்டியின் மீது விழுந்ததால் அந்த தீ விபத்து நிகழ்ந்தது. அத் தீ விபத்து சிறியதேயாகும். அது உடனடியாக அணைக்கப்பட்டுவிட்டது.

(உ) தீ உடனடியாக அணைக்கப்பட்டுவிட்டதால், கருவிகளுக்குச் சேதம் எதும் ஏற்படவில்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையத்திலே ஏற்பட்ட தீ விபத்தை உடனடியாக நிறுத்த முடியாத அளவிற்கு தீயணைக்கும் என்ஜின் பக்கத்திலே இல்லாமல் வெகுதூரத்திலேயிருந்து அழைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா? தீயணைக்கும் நிலையத்தை பக்கத்திலே நிறுவ முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, உண்மை அல்ல.

Beggar Homes

* 408 Q.—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to increase the number of beggar homes in Tamil Nadu; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : (அ) & (இ) ஆம். தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழு பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் இத்திட்டம் பற்றி அரசு தீவிரமாக ஆராய்ந்து வருகிறது. உரிய நடவடிக்கை பற்றி ஆராய தமிழக முதல்வர் விரைவில் ஒரு கூட்டம் கூட்டுவதற்கு திட்டமிட்டுள்ளார்.

திரு. பி. எஸ். தனுஸ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதியை ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இருக்கிற தற்போதைய சட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நகரசபைகள் பிச்சைக்கார விடுதிகளை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் பிச்சைக்காரர் ஒருவருக்கு 15 ரூபாய் வீதம் மான்யம் அளித்து வருகிறது. பல நகரசபைகள் நடத்திவந்தாலும், சிறப்பாக, இன்னும் சீரிய முறையில் நடைபெறவில்லை யென்று 'மதிப்பீட்டுக் குழு' தன்னுடைய அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறது. இவற்றைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டும் கூட்டத்தில் விரிவாக ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட பிச்சைக்கார, அனாதை விடுதிகளை தனியார் துறையினர் நடத்த அரசு அனுமதி தருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே தனியார் இதை நடத்தி வருகிறார்கள். ஓட்டேரியிலுள்ள 'தயாசதனம்' என்ற விடுதியில் 600 பிச்சைக்காரர்களை வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள்.

Staff of Revenue Department in Coimbatore

* 395 *Q.*—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the staff of Revenue Department observed 'demands day' at Coimbatore about 14th November 1969; and

(*b*) if so, the details of their demands?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) அவர்களது கோரிக்கைகளின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

(1) சம்பள ஆணைக்குழுவில் அவர்களது சங்கத்திற்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளித்தல்.

(2) இடைக்கால நிவாரணம் அளித்தல்.

(3) அலுவலர் அந்தரங்க கோப்பு முறையை நீக்குதல்.

(4) ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்தல்.

திரு. கே. விநயகம் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் தெரிவித்த கோரிக்கைகள் எவ்வளவு நியாயமானது என்பதை உணர்ந்து அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு அமல் செய்வதற்கு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, நியாயமான கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் ஏற்று, அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் எப்போதும் முயற்சி செய்து வருகிறது. இப்போது இடைக்கால நிவாரணம் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக மற்றக் கோரிக்கைகளையும் பல்வேறு கட்டங்களிலே எந்த அளவிற்குச் செய்ய முடியுமோ, அப்படிச் செய்ய அரசு முயற்சிக்கும்.

திரு. அ. லெ. சுப்ரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பள ஆணைக் குழுவிலே என்.ஜி.ஓ. க்கள் பிரதிநிதி ஒருவர் இடம் பெற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அண்டை மாநிலமான ஆந்திர மாநிலத்தில் அப்படி அனுமதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் சார்பில் அரசுச் செயலாளர் ஒருவர் இடம் பெற்றிருக்கிறார். அதேபோல ஊழியர்கள் சார்பில் ஒருவர் இடம் பெற வழிவகை செய்யப்படுமா? இது நியாயமான வாதம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு என்.ஜி.ஓ க்கள் சார்பில் ஒருவர் சம்பள ஆணைக்குழுவில் இடம்பெற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்திருக்கிறார்கள். அண்டை மாநிலத்தில் அப்படி இருப்பதாக உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். அண்டை மாநிலத்தில் இருந்தால், அதையெல்லாம் நாமும் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற நியதி இல்லை. அந்தந்த மாநிலங்களின் தேவைக்கேற்ப செயல்படுகிறோம். மேலும் அந்தப் பிரதிநிதி அங்கே போய் உட்கார்ந்துகொண்டுதான் செய்ய வேண்டும் என்பதல்ல. நியாயத்தினுடைய அடிப்படையைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நியாயத்தை அழித்துவிட்டு இந்த அரசாங்கம் எதுவும் செய்யவில்லை. நியாயமான கோரிக்கைகளை சம்பளக் கமிஷன் முன்பு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். என்.ஜி.ஓ. க்களுக்காக சிலபல நன்மைகளைச் செய்யலாம் என்பதற்காக சம்பள ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டு, கோரிக்கைகள் கொடுக்கலாம் என்ற வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் இடம் அளிப்பதற்கு இது மகாசபை அல்ல.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி இப்படிப்பட்ட கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தில் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, 1967-க்கு முன்னால் இருந்த நிலவரம்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஒரு நிர்வாக இயந்திரத்திலே அச்சாணி போன்றவர்கள் அரசாங்க அலுவலர்கள். அவர்களுடைய நியாயமான தேவைகளை நிறைவேற்றுவதிலும், நல்ல வகையிலே பரிவுணர்ச்சி காட்டுவதிலும் இந்த அரசு எந்த அரசுக்கும் பின்வாங்கியதில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : One of their persistent demands seems to be to give up or not to maintain confidential files regarding them. What is the attitude of this Government on this particular subject? Has the Government taken any decision over this issue or is this issue to be referred to the Pay Commission, which has no jurisdiction over this aspect?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பர்சனல் பைல் முறையை அறவே எடுத்துவிடுவதா , இருக்கவேண்டும் என்றே வைத்திருப்பதா என்கிற பிரச்சினை இல்லை. இதில் இருக்கும்படியான குறைபாடுகள், பலவீனங்கள் இவற்றை எப்படி நீக்கலாம் என்பதுபற்றி பப்ளிக் டிபார்ட்மெண்டு இப்போது பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : ஏற்கெனவே வேலையில் இருந்து எடுக்கப்பட்டிருப்பவர்களின் கோரிக்கையைப் பரிசிலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வேலையில் இருந்து இடம் இல்லாத காரணத்தினால், நீக்கப்பட்டவர்களின் நிலையைக் கவனித்து அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை அளிக்க வசதிகள், விதிமுறைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

According to instructions, Collectors should prepare a list of probationers and approved probationers discharged for want of vacancies in the revenue district concerned and allot those persons to the various offices of the different departments in the district where there may be vacancies or where non T.N.P.S. Candidates are working.

இந்தமாதிரி வேறுதுறைகளில் இடம் காலி இருக்குமானால் அதில் இவர்களைப் போடுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

In making such allotment among the several offices, Collectors have been asked to use their discretion and to see that undue hardship to any person is avoided. The appointing authority from the several departments in the districts have been instructed to apply to the Collector for allotment of persons to fill up temporary vacancies from the surplus persons of the Revenue department of that district.

இதேமாதிரி சிவில் சப்ளை டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து வேலை இழக்கும்படியானவர்களுக்கும் மற்ற இடங்களில் காலி விழும்போது வேலை கொடுக்க முதல் வாய்ப்பளிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆணையிட்டிருக்கிறது.

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரிக்கு இடம்

*396 வினா—திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரிக்கு இடம் கேட்டு விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) கோயம்புத்தூர் அவினாசிலிங்கம் கல்வி பொறுப்பாண்மைக் கழகம் கேட்டுள்ள நிலங்கள், கோயம்புத்தூரில் உள்ளதும், இந்திய அரசினால் நடத்தப்பட்டு வருவதுமான தென் பகுதி வனச்சரகர்கள் கல்லூரியின் பொறுப்பில் உள்ளதால் இது குறித்து மத்திய அரசின் அமைச்சகத்துடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவினாசிலிங்கம் கலைக் கல்லூரிக்கு இடம் இல்லாது பெரும் நெருக்கடியால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் மிகவிரைவில் இந்த இடத்தை வாங்கிக் கொடுக்க ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பழங்காலத்தில் நம்மிடம் இருந்த ஏராளமான நிலங்களை அவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டோம். தற்போது அவினாசிலிங்கம் கலைக் கல்லூரியினர் 3 ஏக்கர் நிலம் வேண்டும் என்று நம்மிடத்தில் விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள். வனக் கல்லூரிக்கு ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் கல்லூரியையும் வைக்கவில்லை. ஆகவே அந்த நிலத்தில் இருந்து 3 ஏக்கர் நிலம் இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்தினோம். முதலில் ஒரு இஞ்சு கூட கொடுக்கமாட்டேன் என்றவர்கள் திரு. ஜகஜ்ஜீவன்ராமிடம் நம்முடைய நியாயமான கோரிக்கையை எடுத்து வைத்ததன் காரணமாக இப்போது 1 ஏக்கர் நிலம் தர முன்வந்திருக்கிறார்கள். மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும் பெற நாம் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. விநாயகம் : பழங்காலத்தில் தாராளமாக மத்திய சர்க்காரிடம் மாட்டிக்கொண்டோம் என்றார்கள். இப்போது கழட்டிக்கொள்ள வழி ஏதாவது உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கழட்டிக்கொள்வது, கயிறு திரிப்பது இவைகளில் எல்லாம் கனம் உறுப்பினருக்கு எப்படி அபாரமான பற்றுதல் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. (சிரிப்பு)

திரு. எம். பூபதி : வனக் கல்லூரிக்கு அளவு கடந்த நிலம் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். குறைந்த பட்சம் இந்த 3 ஏக்கரா நிலத்தையாவது திரும்பப்பெற்று அவினாசி கலைக் கல்லூரிக்கு அளிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைத்தான் முன்பு குறிப்பிட்டேன். திரு. ஜகஜ்ஜீவன்ராம் அவர்களுக்கு 23—7—1969-இல் கடிதம் எழுதினேன். முன்பு ஏதோ வெளிநாட்டுக்காரருக்கு மறுப்பதுபோல ஒரு இஞ்சு நிலம் கூடக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பையப் பைய இப்போது ஒரு ஏக்கரா கொடுக்க இசைந்துள்ளார்கள். திரும்பவும் நம் நிலையை வற்புறுத்தி வருகிறோம். அவர்கள் மனம் திரும்பும் என்றே எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தது போல வனக் கல்லூரிக்கு அதிக இடம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். வனக் கல்லூரி அதிகாரிகள் அங்கிருந்த பயிற்சிக் கல்லூரியை டேராடூனுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். ஆகவே, அந்தப் பயிற்சிக் கல்லூரியை அங்கே கொண்டுவர வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அந்த முழு இடத்தையும் திரும்பக்கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று இந்த அரசு கேட்குமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பயிற்சிக் கல்லூரியை டேராடூனுக்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். இடத்தைக் கொண்டுபோக முடியவில்லை. திரும்ப அந்த ட்ரெயினிங் கல்லூரியை இங்கே கொண்டுவரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும் என்கிற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஆயினும் கோவையில் ஏற்படுத்த இருக்கிற விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இந்தக் கல்லூரியையும் சேர்த்து, மத்திய அரசிடம் இருக்கிற கல்லூரியையும் சேர்த்து அமைக்க வற்புறுத்துவதாக இருக்கிறது.

மு.ப.
10-00 மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினுக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

அடுத்ததாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டப்பேரவை விதி 82-இன் கீழ் இந்த அவைக்கு ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார்கள்.

(குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.

(2) அமைச்சர்களின் விளக்க உரைகள்

(அ) தமிழக பரிசுச் சீட்டின் மூலம் வரும் வருவாயைக் கொண்டு "தமிழ் நாடு சிறப்பு நலநிதி" என்ற நிதி அமைப்பு.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : In the second half of the year 1968, Tamil Nadu Government introduced the State Raffle Scheme. The response to the scheme has been heartening and is an indication of the keenness of the people of Tamil Nadu to participate in the Scheme which the Government have formulated for the benefit of the people at large. The transactions relating to the State Raffle Scheme have so far been part and parcel of the State's public account. A suggestion was made that if the proceeds from the Raffle were segregated and constituted into a Fund and the accretions in the Fund utilised to finance specific and identifiable projects for the benefit of people, those who participate in the scheme would have the satisfaction of knowing what precise projects their contributions are being utilised for. Government feel that there is considerable force in this suggestion and have therefore decided to accept it. Government have therefore ordered the constitution of a Special Fund called "The Tamil Nadu Special Welfare Fund" (தமிழ்நாடு சிறப்பு நலநிதி) All transactions relating to the Tamil Nadu Raffle Scheme will, with effect from 1st April 1970 be routed through this Fund. The accretions in the Fund will be utilised for the following purposes :

(i) Provision and expansion of medical facilities.

(ii) Elementary school buildings.

(iii) Slum clearance.

(iv) Any other developmental programmes approved by Government.

This fund will be administered by the Government in the Finance Department. It is hoped that this step will be welcomed by all sections of the people.

(ஆ) வாலாசா ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 82-வது விதியின்கீழ் ஓர் அறிக்கையளிப்பார்கள்.

***மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "வாலாசா ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் கையாடல் செய்துள்ளார். அவர் மீது போலீஸ் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கும் முன்னலே சர்க்கார் ஸ்டே கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையைச் சொல்கிறேன்." இந்தக் கருத்துக்களை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கூறியுள்ளார்கள். இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கு ஆதாரம் இருக்கின்றதா எனத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆதாரம் தந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்த மன்றத்தில் உறுதி கூறினர்கள். மு. ப. 10-00

இது சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் விசாரிக்கப்பட்டது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் அம்மூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் கையாடல் வழக்கில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று முன்னள் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத் தந்திவந்தது. அந்தத் தந்தியிலே உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்மென்று அண்ணா அவர்கள் 9--12--1967-ம் தேதி உத்தரவிட்டுள்ளார்கள். அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் 24—10—1968-ம் தேதி கைது செய்யப்பட்டார். வழக்குப் பதிவுசெய்து புலன் விசாரணை தொடங்கியது. இவர்மீது வழக்குத் தொடர்வதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதியை 1958-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டம் 169-ஆம் பிரிவுப்படி பெறுதல் வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற சட்டப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. இந்த வழக்குப் போன்ற பிற வழக்கு ஒன்றில் அரசாங்கம் மேற்படி 169-ஆம் பிரிவுப்படி நடவடிக்கை எடுத்ததை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசாங்கத்தின்மீது வழக்குப் போடப்பட்டிருந்தது. அந்த வழக்கில் அரசாங்கத்தின் அனுமதியில்லாமல் கிரிமினல் வழக்குப் போடலாம் என்று 22---7---1969-ம் தேதி தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. உயர்நீதி மன்றத்தில் இந்தச் சட்டப் பிரச்சனை பரிசீலனையில் இருந்ததால் அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்க இயலவில்லை. இந்தத் தீர்ப்புக் கிடைத்ததற்குப் பின்னர் மேற்படி வாலாசா பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்மீது கிரிமினல் வழக்கை நடத்தும் படி உத்திரவிட அரசாங்கம் அண்மையில் முடிவெடுத்துள்ளது. போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றும், அரசாங்கம் தடையுத்திரவு பிறப்பித் துள்ளதென்றும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியது முற்றிலும் தவருன தகவல்களாகும். ஆதாரமில்லாமல் உண்மைக்குப் புறம்பான குற்றச் சாட்டுகளை அரசாங்கத்தின்மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கூறியது வருந்தத்தக்கதாகும்.

(3) அறிக்கை அளித்தல்.

எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு **பேரவைத் தலைவர்:** அடுத்து, திரு. எ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கையை அளிப்பார்கள்.

திரு. **ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி:** தலைவர் அவர்களே, எழுதுபொருள், அச்சுத் துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கையை பேரவைமுன் வைக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: 81-வது விதியின்கீழ் அறிக்கை கொடுக்க இருக்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாளை அல்லது மறுநாள் செவ்வாய்க்கிழமை எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

(4) 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—

கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடிமக்கள் அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் * என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,85,17,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, to discuss the policy and the desirability of giving as much facilities in the field of "Education" and "Government appointments" to the Backward Classes as given to the Scheduled Classes, I move the cut motion standing in my name—

That the allotment of Rs. 8,85,17,900 under Demand No. 25—Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes—be reduced by Rs. 100.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் ஆகியோர் சிறுதொழில்கள் நடத்தக் கடன் வழங்குவது, அல்லது கூட்டுறவு முறையில் நடத்த உதவுவது, அத்தொழில்களில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களைச் சர்க்காரே கொள்முதல் செய்து மாநில அரசு விற்பனை நிலையம் மூலம் நியாய விலைக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,85,17,900-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, அரிசனங்களின் வீட்டுமனைகள், பாதை வசதி போன்றவைகளை ஆராய்ந்து அறிந்து, அதைத் தீர்த்து வைப்பதில் காலவரையறை நிர்ணயித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,85,17,900-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* 101–123-ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 16]

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the urgency in providing a pathway to the burial ground for the Harijan Colony in Thurinjapuram village in Thiruvannamalai taluk, North Arcot district, I move the cut motion standing in my name—

"That the allotment of Rs. 8,85,17,900 under Demand No. 25–Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes—be reduced by Rs 100."

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டம் மதுக்கரை பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் அரிசனங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்வதைப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,85,17,900-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நலத்துறை, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் ஆகிய இரண்டு துறைகளுக்குமான மானியங்களின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பொறுத்தவரையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலுங்கூட உண்மையாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை போதாது, அதிகப்படியாக தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் பல இனங்களிலே செலவுகள் அல்லது ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதி ஒதுக்கீடுகள் வெறும் பெயரளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, செயல்பூர்வமாக ஆக்க பூர்வமாக எந்த வேலைகளுக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதோ, அந்த வேலைகளுக்குச் செலவு செய்யப்படவில்லை என்ற எங்கள் விளக்கத்தைக் கொடுப்பதற்காகத்தான் வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

இந்தத் துறை சமுதாயத்திலே மிகமிகத் தேவைப்படுகின்ற தமிழகத்தின் ஆணிவேராக இருந்துகொண்டிருக்கின்ற பெரும்பகுதியான மக்களுக்கு உதவுகின்ற துறையாகும். இதிலே கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிற்பட்டோர் மொத்த ஜனத்தொகையில் 65 சதவீதம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பெருந்தொகையளவுக்கு உள்ள மக்களுக்கு இந்தத் துறை என்ன என்ன வகையிலே நலன் காணவிழைகிறது என்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே இந்தத் துறை ஆக்கபூர்வமாகச் செயல்படவில்லை என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. புதிய நிலைமைகளை இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையை எப்படி விரிவுபடுத்துவது எப்படித் தெளிவுபடுத்துவது, புதிய சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவது என்பதற்காக கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி அதாவது ஆலோசனைக் குழு இருந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆலோசனைக் குழு எந்த அளவிலே அமைக்கப்படுகிறது, என்ன என்ன யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறது என்பதைச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற

நமக்கே தெரியவில்லை. இந்தக் குழு என்ன வேலை செய்கிறது, எப்படி இதனை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரமும் இன்றைய வரையில் தெரியவில்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலனுக்காக புதியதொரு குழுவை நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவினைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்தக் குழு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற பணி வரவேற்கத்தக்க பணியென்றாலும் கூட இந்தக் குழு எப்படி இயங்குகிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே அதனுடைய காரியங்களை நல்லமுறையிலே அது செயலபடுத்துமா என்ற அச்சம் தோன்றியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் நாம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் குழு மாநிலம் முழுமையும் சென்று பிற்பட்ட வகுப்பினர் பிரதிநிதிகளைச் சந்திப்பதற்காகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதிநிதிகளை விட்டுவிட்டு வேறு எந்தப் பிரதிநிதிகளைக் காணவிரும்புகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இந்தக் குழு திண்டிவனத்திற்கு வந்தது. எங்கே தங்குவார்கள் என்ற விவரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே தெரியவில்லை. பொதுவாக திண்டிவனம் என்றுதான் இருந்தது. எத்தனை மணிக்கு வருகிறார்கள் என்று இல்லை, சௌகரியம்போல் வருவார்கள் என்ற விவரம்தான் இருந்தது. எங்கு தங்குவார்கள் என்றும் தெரிவிக்கப்படவில்லை திண்டிவனத்திலே ஊருக்கு வெளியே சாரம் மில்லில் இரவு 9 மணிக்கு வந்திருக்கிறது. இங்கேயிருந்து அவர்களைச் சந்திப்பதற்காகச் சென்ற என்னைப்போன்றவர்களுக்கு சந்தேகம், பிற்பட்ட மக்களைச் சந்தித்து உண்மையாகவே குறைகளை அறிவதற்காக வந்தார்களா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. திண்டிவனத்திலிருந்து அடுத்த நாள் காலையிலேயே செஞ்சிக்குச் சென்றுவிட்டது. வெறும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்காகத்தான் செல்கிறதே தவிர, பிற்பட்டவர்களுடைய நலனைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காகச் செல்வதாகத் தெரியவில்லை. இனி மேலாவது இந்தக் குழு நல்லமுறையிலே செயல்படும் என்பதற்கு இந்த மன்றத்திலே தெளிவாக அதைப்பற்றிச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னொன்று. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட தீர்ப்பின் காரணமாக மாவட்ட ரீதியாக மாவட்டங்களுக்கு என்று தனியாக அங்குள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட அல்லது ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு என்ஜினியரிங் காலேஜ், மெடிக்கல் காலேஜ் போன்றவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. அவ்வாறு மாவட்டரீதியில் ஒதுக்கக் கூடாது, அது தவறு என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்ததால் அந்த முறையை எடுத்து விட்டால் கூட அன்றையதினம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உறுதி மொழி தந்தார்கள். எந்தவிதத்திலும் அந்தந்த மாவட்டங்களில் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும், மாவட்டங்களுக்குள்ள பிரதிநிதித்துவம் குறையாத அளவில் பார்த்துக் கொள்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்றிருக்கிற தேர்வு முறையைப் பார்க்கும்போது அது கையாளப்படவில்லை என்பதோடு கூட இந்த நிலை நீடிக்குமானால், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிடையே இன்னொரு பிற்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்பு உருவாகிவிடும் என்ற நிலைமை உண்டாக்கப்படும். அந்நிலை நீடிக்கப்படுமானால் நகரங்களில் அல்லது பிற இடங்களிலுள்ள பிற்பட்ட வகுப்பு மக்கள் முன்னேற முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படும். ஆகவே கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் உறுதிமொழி நிறைவேற்றித் தரப்படவேண்டும் என்ற முறையில் ஹரிஜன நல இலாகாவும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் நலஇலாகாவும், அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும்.

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் அவர்களின் படிப்பை முடித்து விட்ட பிறகு வேலை தேடிச் செல்லும்போது—எங்கள் பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கூறியுள்ள யோசனை ஒன்றை இந்த அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களிடையே வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரும்போது அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உத்தேசித்து அதில் மிகுந்த ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்கு முதல் சலுகை அளித்து அவர்களுக்கு முதல் வாய்ப்பளித்து மற்றவர்களுக்கு அடுத்த வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும். ஆகவே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரும்போது தகுதி ஒன்றாக இருந்தாலும், பொருளாதார ரீதியில் அவர்களின் தகுதியை எடைபோட்டு அந்த முறையில் வேலை வாய்ப்பு தேடித் தர வேண்டுமென்று பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அரசு பரிசிலனை செய்யவேண்டும். இது காமராஜ் அவர்களின் வாயிலிருந்து வந்தது என்பதற்காக அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்துவிடக் கூடாது. இந்த நல்ல கருத்தை அரசு நிச்சயம் ஏற்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கி அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும் என்பதை எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு அதைச் செயலில் நிறைவேற்றும்போது அதற்கு தக்க மரியாதை அளிக்கப்படுகிறதா, அந்தப் பலனை அந்த மக்கள் நன்கு உணருகிறார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது நான் வேதனைப்படுகிறேன். அதற்குரிய முக்கியத்துவம் தரப்படவில்லை. அதற்கு மரியாதை தரப்படவில்லை. அதை மதிக்காத நிலைதான் இருக்கிறது என்பது கடந்த நான்கு வருடங்களில் நடந்து வருவது காட்டுகிறது. 1967-68-ல் இதற்காக ரூ. 29,83,000 ஒதுக்கப்பட்டது. 1968-69-ல் ரூ. 16,92,000 ஒதுக்கப்பட்டது. 1969-70-ல் ரூ. 22,00,000 ஒதுக்கப் பட்டது. 1970-71-ல் கோரியுள்ள தொகை ரூ. 13,00,000. ஆக, ஹரிஜன குடியிருப்புகள் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் மிக நெருக்கமான இடங்களில், வசதிக்குறைவான இடங்களில், சுகாதாரக்கேடான இடங்களில்தான் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை தேர்தல் நேரங்களில் நாம் சொல்லிச் சொல்லிக் காட்டுகிறோம். உங்களுக்கு தேவையானதை நாங்கள் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று அத்தனை கட்சிகளும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வாக்குறுதிகளைத் தந்துவிட்டு வருகிறோம். ஆனால் இங்கு வந்து விட்ட பிறகு அதில் எந்தவித மான கவனமும் செலுத்துவதில்லை என்பது அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுவரும் தொகை வருடாவருடம் குறைந்து வருவது எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதனால் அவர்களின் தேவைகளை நாம் குறைத்து மதிப்பிடும் நிலை இருப்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பல காரியங்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மோட்டார் இயந்திரங்கள் ரிப்பேர் செய்வது, அச்சுத் தொழில், காலணி செய்யும் தொழில், சைக்கிள் கடை போன்றவற்றிற்காக அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிறது. அதற் காக ரூ. 250-ல் இருந்து ரூ. 5,000 வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் பெயரளவில்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, இத்தனை குறைகளுக்காக நாங்கள் கடன் கொடுக்கிறோம் என்ற அளவில் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, போதுமான அளவில் இக்கடன்கள் கொடுக்கப்படு கின்றனவா என்று பார்த்தால், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இந்தக் கடன்களுக்

காக விண்ணப்பம் செய்திருக்கும் நிலையில் தாலுகாவிற்கு ஒன்று, இரண்டு, மூன்று பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிற நிலை இருக்குமேயானல், இது வெறும் கண் துடைப்பாக, பெயரளவில் இவ்வளவு திட்டங்களுக்கு நாங்கள் வசதி செய்து தருகிறோம் என்று சொல்வதற்காகத்தான் பயன்படுமே தவிர, உண்மையிலேயே இத்திட்டங்கள் ஹரிஜன மக்களை முன்னேற்றுவிக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்வதோடு ஹரிஜன மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் இத்திட்டங்கள் பயன்படுகிறதே தவிர, அவர்களை முன்னேற்றுவிப்பதற்காக இவை பயன்படவில்லை.

கிணறு மானியம் என்று ஹரிஜனங்களுக்கு ரூ. 1,500 வரையில் கொடுத்து வரப்படுகிறது. "இந்த முறை உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இருந்து வந்திருக்கிறது" என்று சொன்னாலும் இது அவ்வளவு நல்லமுறையா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒன்று கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ரூ. 1,500 என்பது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 12 அல்லது 13 பேர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. இப்படி ஒரு வருடத்தில் ஒரு ஜில்லாவில் 13 பேர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், ஹரிஜனங்கள் முன்னேறி விடுவார்களா? அது ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றிவிட்டதாக பொருள் படுமா?

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மாணவர்களும், பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும் தங்கிப் படிக்கும் ஹாஸ்டல்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அவை மிக மிக நெருக்கடியாக இருக்கின்றன என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அதிகப்படியான மாணவர்களை தன்னகத்தே கொள்கிற சிறிய வீடுகளில் அவை அமைந்திருக்கின்றன. அவர்களின் தேவைகளை சரியான முறையில் நாம் பூர்த்தி செய்யாத அளவில் அவர்கள் கல்வியை நல்லமுறையில் ஏற்க முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. இந்த ஹாஸ்டல்களுக்கு நியமிக்கப்படுகிற வார்டர்கள் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலும் தொடர்பு கொண்டவர்களாக இல்லாமலிருக்கிறார்கள் சில நேரங்களில். அவர்கள் நேரடியாக ஹரிஜன நல இலாகாவின்கீழ் இயங்குகிற காரணத்தால் மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் படிக்கிறார்களா அவர்களது நிலைமை என்ன, எந்த எந்த மாணவன் எப்படி எப்படி படிக்கிறான் என்று பார்த்து சரியாக கண்காணிப்பு செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே நல்ல முறையில் பார்த்து வார்டர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

ஹரிஜன மாணவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஸ்காலர்ஷிப் பொறுத்தவரையில் வருடா வருடம் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னாலும் இம்மக்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து வருகிற அளவில் அந்த சதவிகிதத்திற்கு தகுந்தாற் போல் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். போன ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அம்மக்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிற வகையில் அந்த சதவிகிதத்திற்கு ஏற்றாற்போல் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அந்த சதவீதத்திற்கு தக்கபடி உயர்த்த வேண்டும்.

அதோடு இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுகிற முறையும் எளிதாக்கப்பட வேண்டும். எம். எல். ஏ. க்கள் அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் சென்றால்தான் இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும்

என்ற எண்ணம் நிலவிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலை மாறி இந்த ஸ்காலர்ஷிப் தேவைப்பட்டவர்களுக்குக் கேட்டவுடனேயே கொடுப்பதற்கு உரிய வகையில் சிபார்சின் மூலமாகத்தான் கிடைக்கும் என்ற நிலை மாறி கேட்டவுடன் கிடைப்பதற்குரிய முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கூறி என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வேட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். கிட்டப்பா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அரிசன நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதலாவதாக, இருபதாண்டுக் காலமாக ஆண்டுகொண்டிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில இல்லாத ஒன்றை, நல்லதொரு வாய்ப்பினை, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு அளிக்கும் வகையில் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞரவர்களும், நமது அமைச்சரவையும், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக் குழு ஒன்றை உருவாக்கி, அதற்கென தனி அமைச்சரையும் நியமித்து, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திலே அக்கறை செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்காக மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அத்தனைபேரும் நிச்சயமாக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மொத்த ஒதுக்கீடு 885.18 இலட்சம் ரூபாயாகும். இதிலே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு 551.13 இலட்சமும் பின் தங்கியோருக்கு 334.05 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். 1970-71 இல் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 415.47 இலட்சமாகும். கூடுதலாக ஆசிரியர் நியமனம்—பள்ளிகளில் வசதிகள் பெருக்கம்—மதிய உணவு விஸ்தரிப்பு—புதிதாக 22 அரசு மாணவர் இல்லங்களைத் திறந்தல்—தனியார் துறையினால் நடத்தப்பட்டு வரும் மானியம் பெறும் 20 மாணவர் இல்லங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தல்—குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் வழங்கல்—குடியிருப்புகளில் வசதிகள் பெருக்கம் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் கண்ணுறும்போது, நமது அரசு எந்த அளவுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றத்தில் பரிவு காட்டி வருகிறது என்பதை நிச்சயமாக, மாற்றாரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள்.

அதேநேரத்தில், சிலபல இலட்ச ரூபாய்களை ஆண்டு ஒன்றுக்கு இம்மாதிரியாக நிதிநிலை அறிக்கையிலும், அதைப்போலவே மானியக் கோரிக்கையிலும் ஒதுக்கிவிடுவதால் மட்டும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் உயர்ந்து விடுமென்றோ அல்லது சமுதாயத்தில் அவர்களுக்குச் சம அந்தஸ்து கிடைத்து விடுமென்றோ இன்றைய நமது அரசாங்கம் நம்பத் தயாராக இல்லை. சமுதாயத்தில் புரையோடிவிட்டிருக்கும் சாதி, சமய வர்ணாச்ரம தர்மம் என்னும் தொழுநோயை அழிப்பதால் மட்டுமே சமதர்ம சமுதாயம் எழ முடியுமென்பதில் இன்றைய நமது அரசுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், கலப்புத் திருமணங்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், அத்தகைய கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்வதால் மட்டுமே சாதி பேதத்தை அகற்ற முடியுமென்ற அடிப்படையில், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டால், அவர்

களுக்குத் தங்கப் பதக்கம் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை, முன் உதாரணமாக, வேறு எந்த மாநிலத்து முதல்வர்களும் அறிவிக்காத காலத்திலே, நமது தமிழ்நாட்டில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிவித்தார்கள். சாதிகள் ஒழிய, சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் நீங்க, கலப்புத் திருமணங்கள் நூற்றுக் கணக்கில், ஆயிரக்கணக்கில், இலட்சக் கணக்கில் நாட்டில் நாள்தோறும் நடத்தப்படுவதற்கு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். வெறும் சட்டத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு சமுதாயத்தில் மறுமலர்ச்சி கண்டு விட முடியாது. மக்களின் மன நிலையும் மாறியாக வேண்டும். அதற்குரிய பிரசாரம் தேவை என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமது படைப்பான 'வேலைக்காரி' திரைப்படத்தின் வாயிலாக பிரசாரம் செய்தார்கள். ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்ற திருமூலரின் வாசகத்தை எடுத்துக்காட்டி, சாதி பேதத்தை அகற்றுவதற்கான மூல மந்திரத்தை நாட்டிற்கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம்—தலைமை.)

இப்பொழுது நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அரசாங்கத்தின் சார்பில், 'கிட்டே வராதே, எட்டி நில் இப்படிச் சொன்னால் சட்டப்படி இது கிடைக்கும்' என்று வால்போஸ்டர்கள் போடப்பட்டு தமிழகமெங்கும் ஒட்டப்பட்டன. அதிலே ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவரை, கிட்டே வராதே என்று சொல்வது போலவும், இப்படிச் சொன்னால் என்று முதல் கட்டத்திலே போட்டு, அடுத்து இன்னொரு கட்டத்திலே, இது கிடைக்கும் என்று சிறைச்சாலையில் இருப்பதைப் போன்று படம் போட்டுக் காட்டினார்கள். மிகமிக வேகமாக, தமிழ்நாடெங்கும் முக்கிய இடங்களிலெல்லாம் அரசாங்கதஇன் சார்பில், அன்றிருந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில், திரு. காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது அது ஒட்டப்பட்டது. அப்படி எவ்வளவு விரைவாக ஒட்டப்பட்டதோ, அதைவிட மிகவும் வேகமாக அது அப்புறப்படுத்தப்பட்டது சிலபல நாட்களுக்குள்ளேயே. சாதி முறைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், வர்ணாச்சிரம தர்மம் போன்றவற்றில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் எதிர்ப்பார்கள் என்று அஞ்சி அன்றைய அரசாங்கம், மதிப்பிற்குரிய நமது காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது நீக்கிவிட்ட தன்மையைப் பார்த்தோம். ஆனால் அதே நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மன்றத்திலே எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோதும் கூட, அரசாங்கம் அஞ்சி, வெளியிட்டதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்ட நேரத்திலே, எதிர்க் கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதே வால்போஸ்டர்களை இலட்சக் கணக்கில் அச்சிட்டு தமிழகத்தில் ஒட்டிக் காட்டியதை நாம் மறக்க முடியாது. அந்தக் கட்சி இன்று ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறது.

காங்கிரஸார் ஆலயப் பிரவேசம் நடத்திக் காட்டினார்கள். அதற்காக மிக மிகப் பெருமைப் பட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆலயப் பிரவேசம் என்பது, குறிப்பிட்ட கட்டத்தோடு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. வெளியிலே நின்றுகொண்டிருந்தவர்களை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்களே தவிர, மக்களின் மனம் மாறவில்லை. நாட்டு மக்களின் மனநிலை மாற காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருந்தபோது மக்களின் மனமாற்றத்திற்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்து வந்தார்களா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக இல்லை என்றே சொல்லலாம். சில நாட்களுக்கு முன்னால், மதிப்பிற்குரிய நமது முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் இங்கு ஒன்றை அறிவித்தார்கள்.

பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும், ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல், அர்ச்சகத் தொழிலைச் செய்யவும், இந்த அரசு அதனை நடைமுறையிலே சாத்தியக் கூறுக்குவதற்கான நிலைமையை உருவாக்கும், தயங்காது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஹரிஜன என்ற பெயரை அவர்களுக்கு இட்டதனாலேயே, அவர்கள் திருமாலின் மைந்தர்களாக ஆகிவிடவில்லை. உலக உத்தமர் காந்தியார் அவர்கள் மிகவும் நல்லெண்ணத்தோடு, தூய்மையான உள்ளத்தோடு, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு ஹரிஜன் என்று பெயரிட்டு அழைத்தார்கள். அந்தத் தூய உள்ளம், காந்தியாருக்கு இருந்த அந்த உள்ளம், அவருக்குப் பின்னால் வந்த காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இருந்ததா என்றால், ஓட்டு வேட்டை ஆடுவதற்காக அந்தச் சொல் பயன்பட்டிருக்கலாமே தவிர, மற்றபடி அந்த நல்லெண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்களையும் சகோதரர்களாகப் பாவித்து, ஏனைய தாழ்த்தப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களையும் சகோதரர்களாகப் பாவித்து நடக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மட்டுமே உருவாக்கிக் காட்டினார்கள்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆரம்பித்த காலத்தில் அவர்களை அணுகி சிலர் கேட்டார்கள், ஆதி திராவிட சமுதாயத்திற்கு உங்களால், உங்கள் இயக்கத்தால் என்ன லாபம் என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பெரியார் அவர்கள், இலாபம் ஒன்றும் இல்லை; நஷ்டம் தான் என்று பதிலளித்தார்கள். 'ஆதி' என்ற சொல் போய்விடும், எல்லோரும் "திராவிடர்கள்" ஆகிவிடுவார்கள், சாதிபேதமற்ற தமிழ் மக்கள் ஆகிவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்டோர் என்ற நிலை ஒரு பக்கத்தில், உயர்த்தப்பட்டோர் என்ற நிலை ஒரு பக்கத்தில் இருக்க முடியாது, அதற்காகத்தான் நான் பாடுபடுகிறேன் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

இன்றையதினம் அரிசன வார விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. காங்கிரஸார் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து அது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. இந்த அரிசன விழாக்கள் நடத்தப்படும் முறையைப்பற்றி இதே மாமன்றத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள், அரிஜன வார விழாவை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் சேரிப் பகுதியிலேயே நடத்துவதற்குப் பதில், மேல் ஜாதிக்காரர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் நடத்தித் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் செய்தால், நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மேல் ஜாதிக்காரர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில், ஜாதி வித்தியாசம் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் உள்ளவர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் அரிசன வார விழா நடத்தப்பட வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதை நாம் கூர்ந்துநோக்க நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதைப்போலவே, குடியமர்த்தும்போது, ஜாதி இந்துக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் ஒரே சமுதாயமாக, ஒரே ஒட்டுமொத்தமான சமுதாயமாக எண்ணக்கூடிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கி ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் இடங்களில் அவர்களுக்கு இடம் தர வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகிய, சலவைத் தொழிலாளர்கள், சவரத் தொழிலாளர்கள், மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள், இந்த மூன்று பிரிவினருக்கும் சாதாரணமாக ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில், உள்ளாட்சி மன்ற, நகராட்சி மன்றத் தேர்தல்களில் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு தனித் தொகுதிகளை ஒதுக்கி, அவர்களுக்கு அந்த இடங்களிலே வாய்ப்பு பெறுவதற்கு நமது அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய நகராட்சிச் சட்டத்தில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மொத்த உறுப்பினர்கள் நான்கில் ஒரு பகுதியினரை தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் 'மே பி எலெக்டட்' என்று சட்ட விதிகளிலே இருக்கிறது. நகராட்சிச் சட்டம் மிகமிகப் பழமையான சட்டமாகும். அந்தச் சட்டத்திலே உள்ள வரிகள், தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மொத்த உறுப்பினர்களில், நகராட்சியின் மொத்த உறுப்பினர்களில் நான்கில் ஒரு பகுதியினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. "தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நான்கில் ஒரு பகுதியினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் (shall be elected) என்று இல்லை. அந்தச் சட்ட நிலை இன்று தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அண்மையில் நமது அரசு அத்தகைய சட்டத்தைத் திருத்த வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை பார்க்கிறபொழுது நான்கில் ஒரு பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் இருக்கலாம். 'மே பி எலக்டெட்' என்றிருப்பதைவிட one-fourth of the members shall be elected from the Scheduled Castes' என்று மிகத் தீவிரமாக செயல்படுத்துவார்கள் என்று நிச்சயமாக நான் நம்பக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, நமது அரசு அறிவித்திருக்கும் புரட்சிகரமான நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை, செயலுக்குக் கொண்டுவரும்போது, உச்சவரம்பில் மிச்சப்படும் நிலத்தினை, முதல் சலுகை அளித்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களுக்குச் அளிக்கவேண்டும். கோவில்கள், மடங்கள், ஆதினங்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சொந்தமான மனைக்கட்டுகளில் தற்போது குடியிருந்துவரும் ஆதித் திராவிடர்கட்கு, அந்த இடங்களை அவர்களுக்கே இலவசப்பட்டா செய்து கொடுக்க வழிவகை காணப்படும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்பக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். 1972-க்குள் தமிழகத்தில் எங்கும் மின்சார வசதி இல்லாத கிராமமே இல்லை என்று ஆகப்போகிறது என்று நல்ல கருத்தினை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் அதைப் போற்றி வருகிறார்கள். நிச்சயம் கலைஞர் அவர்களால் மட்டும் தான் அது முடியும். கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற காலத்தில் இத்தகைய தீவிர திட்டம் நிறைவேற இருக்கிறது என நாம் நம்புகிறோம். சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் செய்ய முடியாது என்று மறுத்தாலும், நாட்டு மக்கள் நிச்சயம் அதை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நானும் சொல்வேன், 1972-க்குள் ஆதித் திராவிட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த எந்தக் குடும்பத்திற்கும் குடியிருப்பு

மனையே இல்லாமல் இல்லை, எல்லோருக்கும் கிடைத்துவிட்டது என்ற ஒரு நல்ல நிலையை ஏற்படுத்த, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் அண்மையிலே அறிவிக்காமல் இருக்கமாட்டார்கள். அறிவிக்க இருக்கிறார்கள் என்று திட்டவட்டமாக என்னைப்போல் ஒத்தவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இறுதியாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாயூரத்தில் காவிரி நதியின் குறுக்கே ஏறத்தாழ ரூ. 3 லட்சம் செலவில் "அஞ்சுகத்தம்மையார் பாலம்" ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது. அது துரிதமாகக் கட்டப்பட்டு வருவது குறித்து நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கால் நூற்றாண்டுக் காலமாக பாலம் பாலம் என்று கபாலம் சூடேறுகிற வகையிலே காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆட்சியிலிருந்தபோது கோரிக்கைவிடுத்தும் மாயூரத்தில் ரயில்வே மேம்பாலம் கட்டப்படவில்லை. நாம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காலத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள், "பல கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம்—நாட்டில் பசி—பஞ்சம்—பட்டினிச் சாவு தான் மிச்சம்" என்று காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில். இப்பொழுது, அப்படியில்லாமல் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் "அரை கோடி ரூபாய்க்கு மேம்பாலத் திட்டம், அடியோடு ஒழிந்தது வழிப்போக்கர் கஷ்டம்" என்ற ஒரு நல்ல நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இப்பொழுது ரயில்வே மேம்பாலத் திட்டம் ரூ. 44 லட்சத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக எனது மாவட்ட மக்கள் சார்பாகவும், வழிப்போக்கர்கள் சார்பாகவும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதுவன்னியில், ஒரு லட்சத்து எழு தாயிரம் ரூபாய் செலவில் மயூரம் அரசு மருத்துவ மனை விஸ்தரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது. 30 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய வார்ட் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நீண்டகாலம் கோரிக்கையாகிய மாயூரம் பாதாளச்சாக்கடைத் திட்டம் ரூ. 1.25 கோடி மதிப்பீட்டில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து விரைந்து செயல்படுத்த ஆணையிட வேண்டுமென்று வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெல்பேர் ஹாஸ்டல்களைப் பொறுத்த மட்டில் சென்ற ஆண்டு கூட கேட்டேன். 22 புதிய மாணவ விடுதிகள் தமிழ் நாடு எங்கும் ஆரம்பிக்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாயூரத்தில் மணல்மேட்டில் ஒரு வெல்பேர் ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டேன். இந்த 22 ஹாஸ்டல்களில் அதுவும் ஒன்றாக செயல்படுத்தப்பட்டு, துவங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்: இன்னும் 15 உறுப்பினர்கள் உரையாற்ற இருக்கிறார்கள். இனி உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் 6 நிமிடங்களில் தன்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

• திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரரேணையைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருவாடானை தாலுகாவில் தேமண்டதாவு கிராமத்தில், அரிசன குடியிருப்பிற்

வாக 17—3—1965-ல் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. இது காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடாது என்று அப்பொழுது பல எதிர்ப்புகள வந்து, மதிப்பிற்குரிய கக்கன் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்தபொழுது பல தடவை நானும் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு 18—3—1965ல் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன. அப்படி பட்டா வழங்கப்பட்டவுடன் அந்த நிலச்சொந்தக்காரர்கள் வசதி படைத்தவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் போட்டு, 4—3—1965-ல் ரிட் மனு போட்டு அதை ஸ்டே செய்து வைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 1—12—1967-ல் ரிட் மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகும் அந்த அரிசனங்களை அங்கே வீடு கட்ட விடவில்லை அவர்கள். அவர்கள் வீடுகட்டப் போனவர்களை தொந்தரவு செய்துவிட்டு, போலீஸில் பொய்யான மனுவை அவர்கள்மீது கொடுத்து, பெண்கள், கர்ப்ப ஸ்திரீகள் உள்பட பல பேர்கள் மீது பொய்க் கேஸ் போட்டு, கோர்ட்டில் நிறுத்தினார்கள். அந்தக் கேஸும் தள்ளுபடியாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களை 4, 5 தடவை நான் நேரில் பார்த்துச் சொன்னேன். எப்படியாவது அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவர்கள் அதற்கு கலெக்டர் அவர்களை ரிபோர்ட்டு கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு கலெக்டர்கள் அங்கிருந்து ரிபோர்ட்டு அனுப்பினார்கள். அதற்குப் பிறகும்கூட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆர்டர் கொடுத்துவிட்டோம், இனி கட்டிவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு நான் ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீஸில் போய் பார்த்தபொழுது, பேப்பர் அங்கே வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் அமைச்சரைப் பார்த்து, 'ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீசுக்குப் பேப்பர் வரவில்லையே, அதுமாதிரி என்னிடம் சொன்னீர்களே,' என்று கேட்டேன். 'மறுபடியும் கலெக்டரை நேரில் விசாரித்து ரிபோர்ட்டு அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறேன், அது வந்த பிறகு தான் முடியும்' என்று சொன்னார்கள். இப்படி இத்தனை வருடங்களாகக் கடந்து கொண்டே போகிறது, அரிசனங்கள் குடியிருக்கக்கூடிய ஒரு வீட்டுமனை கொடுக்கும் திட்டம் இப்படி இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அந்த ஊரில் ஒரு வக்கில் இருக்கிறார். அவர் தான் அரிசனங்களுக்கு ஏற்கனவே உதவியாக இருந்து அந்த இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்று மனு போட்டு ஏற்பாடு செய்தவர். அதற்குப் பிறகு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பக்கமாக மாறி கொண்டு, அரிசனங்களுக்கு எதிராக செயல்படுகிறார். இப்பொழுது அவர் எ.பி.பியாக இருக்கிறார். அவர் அரிசனங்களை வீடு கட்ட முடியாமல் தடுத்துக் கொண்டே வந்தார். அதற்குப் பிறகு அதுபற்றி விசாரித்த பொழுது, 2, 3 பேர்களிடம் வீடு வேண்டாம் என்று எழுதி வாங்கி அனுப்பி, அது விசாரணைக்கு வந்தது. அம்மாதிரி எழுதிக்கொடுத்ததை ஜில்லா அரிசன நல இலாகா அதிகாரி எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஸ்தலத்தில் என் முன்னிலையில் விசாரித்தார்கள். 'வக்கீல் அவர்கள் அதை வேறு ஒரு மனு என்று சொல்லி எங்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிவிட்டார்கள்' என்று அரிசனங்கள் ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த வக்கீல்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்காமல், அந்த அரிசன நல இலாகா அதிகாரியை, அந்த ரிபோர்ட்டைப் பற்றி விசாரித்தவரை உடனே மாற்றிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு இவ்வளவு காலம் ஆகியும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அவர்கள் இன்னும் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலை தான் இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஹைகோர்ட்டிற்குச்

1970 மார்ச் 16] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்

சென்று, அவர்களுக்குப் பிரதிகூலமாக ஜட்ஜ்மெண்டு கிடைத்தபிறகும்கூட இந்த அரசாங்கம் ஏன் இதை நிறுத்திவைத்திருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மிகவும் வசதி படைத்தவர்கள், எனது பக்கத்து ஊரில் இருப்பவர்கள். அவர்கள் இதுவரையில் ரூ. 15,000 வரையில் ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டாமல் நிறுத்துவதற்காக செலவு செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இனி பாவது இத்தனை காலம் கடந்தாவது, அந்த அரிசனங்கள் உடனே வீடுகளை கட்டிக்கொண்டு குடியேறுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமாக ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித் துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான அரிசன நலத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கு வதில் மிகவும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்குக் காரணம், அதிக அதிகா ரிகள் நியமிக்கப்படாததுதான். மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு தாசில்தாரை நியமிக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வேலைகளை அவ்வப்போது கவனிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு தாலுகாவுக்கு ஒரு தாசில்தார் வீதம் நியமித்தால் குறைபாடுகள் வாராமல் வீட்டு மனைகளுக்கான வசதிகளை கூடிய சீக்கிரம் செய்து தர ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். அதைப்போலவே, குறைந்த அளவில்தான் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் களையும் நியமிக்கிறார்கள். அந்த ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களையும் 6 மாதம், 1 வருஷத்துக்குள்ளாக மாற்றி விடுகிறார்கள். அப்படி மாற்றுவதால் அங்கே யுள்ள வேலைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அப்படிப் பாதிக்கப்படாம லிருக்க அவர்களை நிரந்தரமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பணியாற்ற வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசன ஹாஸ்டல்கள் பொதுவாக வாடகைக் கட்டடங் களில் இருந்து வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கிற ஹாஸ்டல்களில் இருக்கிற அரிசன மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே இடவசதியும் போதவில்லை. ஆகையால் சர்க்காரிலிருந்து சொந்தக் கட்டடங்கள் கட்டித் தருவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரிசன ஹாஸ்டல்களின் வார்டன்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் வார்டன்களா, மாணவர்களா என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அரிசன மாணவர் விடுதிகளுக்கு வார்டன்களை நியமிக்கும்போது 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாகவும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாகவும் பார்த்து அமர்த்த வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்றேன்.

அடுத்து ஆதி திராவிட வகுப்பில் கிறிஸ்தவர்களும் மதம் மாறிய கிறிஸ்த வர்களும் இருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கும் சலுகைகளைப் போல் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் முற்போக்கு ஜாதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெருவாரியான அரிசன ஏழைகள்கூட கிறிஸ்தவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் கிறிஸ்த வர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்களானாலும் சரி

அவர்களுக்கும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு அளிப்பது போன்ற சலுகைகள் எல்லாம் அளிக்க அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் முஸ்லீம் சமுதாயத்திலேயுள்ள உருது பேசும் மக்களை முற் போக்கு வகுப்பினரோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். உருது பேசாத லெப்பை என்று சொல்லக்கூடிய முஸ்லீம்கள் மட்டும் பிற்பட்ட ஜாதியினரோடு சேர்க்கப் பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த இரு பிரிவினர்களும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லீம்கள் ஆவார்கள். ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலான மக்கள் ஏழை முஸ்லீம்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அரசு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து முற்போக்கு லிஸ்டில் உள்ள முஸ்லீம்களையும் பிற்பட்ட இனத்தில் சேர்த்து அவர்களுக்கும் எல்லாவித சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வந்தவாசி வட்டம் எப்போதும் புறக்கணிக்கப்பட்டுவரும் வட்ட மாக இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக எங்கள் வட்டத்தில் இன்றுவரை ஒருவித தொழிற்சாலையும் இல்லாமல் வேலை வாய்ப்பு இன்றி ஹரிசன மக்கள் பின்தங்கிய மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே வந்தவாசி வட்டத்தி லுள்ள அரிசனங்களும் பின் தங்கிய மக்களும் முன்னேற ஒரு தொழிற்சாலை அல்லது சர்க்கரை ஆலை நிறுவிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வந்தவாசி தாலுக்காவில் பல லட்சக்கணக்கான பனை மரங்கள் இருக்கின்றன; பெருவாரியான அரிசனங்களும் பின் தங்கிய மக்களும் ஓலைப்பாய் பின்னுதல், ஓலைக் கூடைகள் முடைதல் போன்ற சிறு கைத் தொழில்கள் செய்து முன்னேற, அந்தப் பகுதியில் பனைத் தொழில் நிலையம், பனைப்பொருள் கூட்டுறவு சங்கம், பனை ஓலைத் தொழில் பயிற்சி நிலையம் போன்ற ஏதாவது ஒன்றை அமைத்துத் தர வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் சுமார் 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து அரிசனங்களுக்கும் பின் தங்கிய மக்களுக்கும் உதவியாக வந்தவாசி குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தை உருவாக்கி செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. குறிப் பாக, பின் தங்கிய மக்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளுக்கும் அரிசனங்கள் குடியி ருக்கும் வீடுகளுக்கும் குழாய்கள் அமைத்துக் கொடுக்க நகர பஞ்சாயத்து முயற்சி செய்யாததால் பொது சுகாதாரத் துறையும் காலதாமதம் செய்து வரு கிறது. ஆகவே உடனடியாக அரிசனங்கள் பின் தங்கிய மக்கள் வாழும் வீடு களுக்கு இலவசமாக குழாய்கள் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களுக்கு குடிந் தண்ணீர் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் பெருவாரியான வீடுகள் ஓலைக் குடிசை வீடுகளாக இருக் கின்றன. அதனால் அடிக்கடி தீ விபத்துகள் ஏற்பட்டு அரிசன மக்களும் பின் தங்கிய மக்களும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மேற்படி ஏழை மக்கள் தீ விபத்தினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாமலிருக்க அரசு வந்தவாசியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து பெருவாரியான ஏழை மக்கள் அரிசனங்களும், பின் தங்கிய மக்களும் ஏழை முஸ்லீம்களும் கோரைப் பாய் நெய்து பிழைத்து வருகிறார்கள். திடீரென்று கடந்த ஆண்டில் கோரைக்கு வரி விதிக்கப்பட்டு அதனால் அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அதை அறிந்த நம் சர்க்கார் கோரைக்கு வரிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய சார்பாகவும், என் தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் நான் அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பல ஆண்டுகளாக வந்தவாசியிலுள்ள வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம் செயல்படாமல் இருந்து வருகிறது. அதனால் ஏழை மக்கள் கடன் வாங்கி வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியாமல் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். பாதிக்கப் படும் ஏழை மக்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ளத்தக்க முறையில் அரசாங்கம் மேற்படி சங்கத்தைப் புதுப்பித்து உடனடியாகச் செயல்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, வந்தவாசியில் கூட்டுறவு பாய் சங்கம் ஒன்று இயங்கி வருகிறது. மேற்படி சங்கத்தில் அரிசனங்களும் முஸ்லீம்களும் அதிகமாகப் போய்ச் சேர்ந்து தொழில் செய்து பிழைத்து வருகிறார்கள். அந்தச் சங்கத்துக்கு அதிக பொருளாதார வசதி செய்து கொடுத்து நவீன ஜப்பான் மெஷின்கள் வாங்கிக் கொள்ள அரசு ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் வருஷத்தினுடைய அரிசனங்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் மானியத்தின்மீது பேசுகிற நேரத்தில் சில விஷயங்களை இந்த அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்த நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று ஒதுக்கப் பட்டிருக்கக்கூடிய நிலை இன்னமும் நீடிக்கப்படுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்றவர்கூட என்று நான் கூறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாகக் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், என்னுடைய தொகுதி தாழ்த்தப்பட்டோர் தொகுதி. என்னுடைய தொகுதியிலே கடந்த ஜனவரி மாதம் 30-ந் தேதியன்று திருக்குவளை கிராமத்தில் அரிசன தின விழா கொண்டாடப்பட்டது. அந்த விழாவை நடத்திய தாலுகா தாசில்தார் அவர்கள் நோட்டீஸ் போட்டு மற்றவர்களை எல்லாம் அழைத்தவர் எனக்கு எந்தவித தகவலும் இல்லாமல் என்னை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு விழா நடத்தியிருக்கிறார். நான் அந்த அதிகாரியைச் சந்தித்துக் கேட்ட நேரத்தில், என் மீது கோபப்பட்டார்கள், என்னுடைய நிலை அப்படி இருக்கிறது, ஆகவே நான் உங்களைக் கூப்பிட முடியவில்லை என்று சொன்னார். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், பொது விவாதம் நடக்கிற நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள், இப்படி நாங்கள் செய்ய மாட்டோம், இப்படி நடக்காது என்று சொன்னார்கள். இனிமேல் இந்த நிலை நீடிக்கக் கூடாது, அந்தந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல; சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் என்று நினைக்கிறேன், சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அரசினர் கலைக் கல்லூரி அடிக்கல் நாட்டுவிழா திறந்து வைக்கிற நேரத்தில் நானும் அழைக்கப்பட்டுச் சென்றிருந்தேன். என் தொகு

தியில் நடக்கும் கல்லூரி அடிக்கல் நாட்டு திறப்பு விழாவில் வரவேற்புப் பேசக்கூட எனக்கு அனுமதி கிடையாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மறுத்து விட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே நில அடைமான பாங்கு ஆண்டு விழா நடக்கிற நேரத்தில் எனக்கு அழைப்பும் கிடையாது, என் பெயரும் அங்கு இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆண்டு விழாவிற்கு வரும் அந்தச் செய்தியைக் கேட்டு, அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரான எனக்கு பொது நிகழ்ச்சியில் இடம் அளிக்கப்படவில்லை, இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று தந்தி கூட கொடுத்திருக்கிறேன். என்ன காரணத்தாலோ என் போன்றவர்களுக்கு பொது நிகழ்ச்சிகளில்கூட இடம் மறுக்கப்படுகிறது என்பதை அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு பிரச்சாரத்துக்கும் மேலும் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் பற்றிய பிரச்சாரத்துக்கு மட்டும் என்னை அழைக்கிறார்கள். வேறு நிகழ்ச்சிகளில் அமைச்சர்கள் வரும் அந்த மாதிரி பொது நிகழ்ச்சிகளில் என் போன்றவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை; இனிமேலாவது தயவுசெய்து இப்படி இருக்கக் கூடாது என்று அந்த அதிகாரிகளுக்கு உத்தர விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று டீ கடைகள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மதுரை மாவட்டத்தில், திருமங்கலத்தில், உசிலம்பட்டியில், 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவர்கள் நிலப் பிரபுக்களுக்கு உதவியாக நடக்க வில்லை என்று கூறி, அவர்களைத் தெருவிலே நடக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கப்பட வேண்டி யிருந்தால், அந்த கிராம அதிகாரிகள்கூட, என்னுடைய தகப்பன் முன்னால் தவறு செய்தான், ஆகவே, கிடையாது போ, என்று கிராம அதிகாரிகளும் சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. இதன் மேல் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல், அரிசனங்கள் சர்க்கார் ரோடில்கூட பிரேதங்கள் எடுத்துப் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதை நீக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத் தைக் கேட்கிறேன், அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். பல தெருக்களில் நடக்கக் கூட உரிமையற்ற நிலை இருக்கிறது. மயானத்திற்குப் பாதை போடுவது இருக் கட்டும், அந்தச் செலவைச் செய்ய வேண்டாம், அரசினர் சாலைகளில் அரிசனங் கள் பிரேதம் எடுத்துச் செல்ல அனுமதி கொடுத்தாலே போதும். மயானத் திற்குத் தனியாக ரோடு அமைத்துக் கொடுப்பதை விடுத்து அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு, வேறு காரியங்கள் செய்ய முடியும். இது சம்பந்தமாக அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவேண்டும், இந்த ரோட்டில் அவர்களைத் தடை செய்ய உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்ல வேண்டும். இந்த மாதிரியான நடவடிக்கை மாயவரம் தாலூகாவில் இரண்டு வாரத்திற்கு முன்பு நடந்திருக்கிறது. இந்தமாதிரி இடங்களில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தனிப்பட்டவர் களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் பிணங்களை எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்கிற தகராறு வருவதாக அரசாங்கத்திற்குப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன.

ஆனால், சர்க்காருடைய பொது வழிகளிலே பிணங்கள் எடுத்துப் போகக் கூடாது என்று தகராறு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட தகராறு எந்த இடத்தில், எந்தக் கிராமத்தில், எப்பொழுது நடந்தது என்கிற தகவல் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, வேலங்குடி, கிழப்படுகை போன்ற இடங்களில் அரிசனங்கள் அவதிப்படுவதைப் பார்த்தோம். சர்க்கார் ரோடிலே பிரேதம் எடுத்து அவர்கள் போகும்போது, போலீசார் தலையிட்டு, அதிகாரிகள் தலையிட்டு, 'இந்த வழியில் செல்லக் கூடாது' என்று தடுத்துவிட்டார்கள். போலிசார் கேஸ் போட்டு இது கோர்ட்டில் தள்ளுபடி செய்து விடுதலை ஆகியிருக்கிறது என்று குறுக்கிட்டு விட்டார்கள். அரிசன நலத் துறை டைரக்டர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாகிய, திரு. சங்கரன் அவர்கள் இருந்தார்கள். கிராமத்தில் வந்து பார்த்தார்கள். ரோடில் இன்னமும் நடக்கக்கூடாது என்று தடுத்து விட்டார்கள் என்பதை அமைச்சர் தெரிந்துக் கொள்ளட்டும்.

அடுத்து, குடியிருப்பு மனைகள் சம்பந்தமாக, காங்கிரஸ் ஆட்சியில், பல இடங்களை வாங்கிப் போட்டார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், கொத்தங்குடி, வளத்தூர், சூரமங்கலம், தலைஞாயர், திருமாளம் முதலிய கிராமங்களில் ஆ மான, பள்ளமான இடங்களைக் கொடுத்ததால், அதைத் தூத்துக்கட்ட 500, 600 ரூபாய் அளவில் செலவு செய்ய தேவைப்படுகிறது. இந்த மாதிரி இடங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தூத்துக் கொடுக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மனைக்கட்டுகள் வாங்கும்போது, சிறு விவசாயிகளுடைய நிலத்தை தயவு செய்து வாங்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வசதி படைத்தவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதிலும், ரோடு ஓரத்தில் எடுக்க வேண்டும். பள்ளத்தை விட்டு நல்ல இடங்களை எடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் சர்க்கார் புறம் போக்கு தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. நத்தம்சாரி, புறம்போக்கு, சேரிப் புறம்போக்கு என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. மனுநீதி விசாரணையில் அந்த இடங்களைப் பார்த்து, எதெல்லாம் சர்க்கார் நிலங்களாக இருக்கின்றனவோ, இந்த நிலங்களை எடுக்க உத்தரவு போட்டு, பட்டா செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால், மனைக்கட்டு விஷயத்தில் ஒரு தீர்வு காண முடியும்.

நடைபாதை போடுவதற்கு ஸ்தலஸ்தாபனமும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அறநிலைய பாதுகாப்பு அமைச்சரும் கோவில் நிலங்களில் ரோடு போட ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படிப் பட்ட நிலங்களில் வேலைசெய்ய அதிகாரிகள் தயங்குகிறார்கள். கோவிலுக்கு அந்த இடம் தேவையில்லை என்றால், எண்டோமெண்டு போர்டுக்கு எழுதி, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கல்விக்கு போதுமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்போது, அதிகமான பணம் கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மதிய உணவில் 14 கிராம் அரிசிதான் போடப் படுகிறது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில், திருவாரூரில், 10, 8 மைல்கள் பெண்கள் நடந்து போகிறார்கள். மாணவியர் இல்லம் ஒன்று அமைத்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். வேதாரண்யம் தொகுதியைச் சேர்ந்த உம்பளாச்சேரி கிராமத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அதில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு மாணவர் இல்லம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அரிசன நல தாசில்தார்களை 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றிவிடுகிறார்கள். இதனால் கஷ்டம் அதிகமாகிறது. ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள் குறைந்தது மூன்று வருஷமாவது ஒரே இடத்தில் இருக்கவேண்டும். ஆறு மாதத்தில் மாறும்போது, பேப்பர்களும் மாறிவிடுகின்றன. 10, 15 வருஷங்களாக ரோடுகள் போடப்படாமல் தடைபட்டிருக்கிறது. அதில் கவனம் செலுத்தி, மூன்று வருஷத்தில் தாசில்தாரை மாற்றாமல் இருந்து, ஒரு தாலூகாவிற்கு ஒரு அதிகாரி யாவது போடவேண்டும். அல்லது தாலூகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, நடைபாதை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, திருத்துறைப் பூண்டி தாலுக்கா, மணலி கிராமத்தில் அரிசனங்கள் வீட்டிற்கு முள் வேலைவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

திரு. பி. எஸ். சந்தானம்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரிசன நல இலாகாவிற்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தமிழக அரசு அரிசன நல இலாகாவிற்கு அளவிற்கு மீறிய பணங்களை வழங்கவேண்டும் என்று முன்வந்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன், பூரிப்பு அடைகிறேன். இந்தத் துறைக்குச் செலவிடப்படும் தொகையானது, அரிசன மக்களுக்கு கல்வித் துறையில், மற்ற மற்ற துறைகளில் அளிக்கப்படும் வாய்ப்பினைக் குறிக்கிறது. கல்விச்சாலையில் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேறவேண்டும். அப்படி முன்னேறி வந்தாலொழிய, அவர்களுடைய குழந்தைகளை சீரும் சிறப்புமாக நல்ல முறையில் படிக்கவைக்க முடியாது. அவர்களுக்கு தொழில் வளத்தை ஏற்படுத்தும் இந்த இலாகா, தொழிலுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது, சிறு சிறு தொழில்களுக்கு என்றிருப்பது, சரியான வழியிலே போகவேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர்கள், இந்த நிதியானது பல கோணங்களில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறு சிறு தொழில்களுக்குக் கொடுக்கும் உதவியாக இருக்கிறது. அத்தகைய வழியில் இருப்பது கண் துடைப்புப் போல இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதையும் பார்க்கும் போது, இந்தச் சலுகையானது ஏதோ ஒரு கிராமத்திற்கு, ஒரு வட்டத்திற்கு இரண்டு மூன்று பேருக்கு செருப்புத் தைக்க, இன்னும் இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்குக் கொடுப்பதால் மட்டும் அந்தச் சமுதாயம் முன்னுக்கு வரும் என்று நினைப்பது சரியில்லை என்கிற நிலை இருக்கிறது.

பால் பண்ணை என்று ஒரு சொசைடி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே கிராமங்களில் பால் வழங்க நல்லதொரு உதவி செய்வதில்லை. ரூபாய் 10.25 சேராகச் சேரவேண்டும் என்றும், 20 பேர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி பணம் வாங்குகிறார்கள். ஆனாலும் ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று ஆண்டுகாலமாகி

யும் ஒன்றும் நடப்பதில்லை, மக்கள் இலவு காத்த கிளிபோல் ஆகிறார்கள். புதுப் பாளையம் கிராமத்தில் இரண்டரை ஆண்டுகளுக்கு முன் 10.25 ரூபாய் செலுத்தி சேர்கள் வாங்கினால்தான் பால் பண்ணைத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தமுடியும் என்று வாங்கினார்கள். அது என்னவாயிற்று என்று கேட்பாரில்லை.

அடுத்தபடியாக அரிசன மக்கள் சிறுதொழில்களை மேற்கொள்ளாமல் இருப் பதற்கு, முற்போக்கடையாமல் இருப்பதற்கு அரசியல் காரணம் ஒன்று ஆகும். இன்றைக்கு சர்க்காரால் வழங்கப்பட்டிருக்கிற திட்டத்தின்படி நம் மாநிலத் தில் 24 ஆயிரம் அரிசன காலனிகள் உள்ளன. இவற்றில் ஏறத்தாழ இரண்டா யிரம் காலனிகளுக்கு மேல் தண்ணீர் வசதியில்லையென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. இன்னும் இணைப்புப் பாதைகள் இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. கடந்த இருபதாண்டுக் காலத்தில் குடிதண்ணீர் இன்றியும், பாதையின்றியும் தவித்த அரிசன மக்களுக்கு இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்திலேயாவது அந்தக் குறைகளைப் போக்கியிருக்கலாம். இன்னும் இரண்டாயிரம் காலனிகளுக்கு இந்த வசதி செய்யவில்லையென்பது குறிப்பேட்டில் இருப்பதைக் கண்டு உள்ள படியே வருத்தம் அடைகிறேன். காலையில் கோழி கூவுவதிலிருந்து மாலையில் கோட்டான் கூவுகின்ற வரையில் உழைத்து உழைத்து ஓடாகிப் போகும் தாழ்த் தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்திலேயும் வழிவகை செய்ய வில்லை, செய்யமுடியவில்லை என்ற நிலையைப் போக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ 24, 409 அரிசன காலனிகளில் இன்னும் 2124 காலனிகளுக்குத்தான் குடிதண்ணீர் வசதி செய்துதர வேண்டும். அதையும் விரைவிலே செய்து கொடுப்போம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எஸ். சந்தானம்: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கடந்த இருப தாண்டுகளாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போதாகிலும் அந்தக் குறைகளைப் போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரிசன மக்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாய், நசுக்கப்பட்டவர்களாய், புறக்கணிக்கப்பட்டவர் களாய் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குச் செல்ல பாதை வசதிகள் இல்லை. வயல் வரப்புகளில்தான் செல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. உதா ரணத்திற்கு ஒன்றை மட்டும்சொல்ல விரும்புகிறேன். வந்தவாசி கிராமத்திற்கு அருகில் வைலாமூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. நான் ஒரு தடவை அங்கு சென்றிருந்தேன். அரிசனக் காலனி எங்கே இருக்கிறது என்று அங்கே கேட் டேன். அவர்கள் காட்டிய வழியே போகின்ற நேரத்தில் வயல் வரப்புகளைத் தாண்டித்தான் போக வேண்டியிருந்தது. அங்கு நாற்பது, ஐம்பது குடிசை கள்தான் இருந்தன. ஆங்கே உள்ளவர்களைக் கேட்டதில், அந்த நிலக்காரர் களுக்கு அடிமையாக இருக்கவேண்டும், அவர்கள் கூப்பிடுகின்ற நேரத்தில் போகவில்லையென்றால், அந்தப் பக்கம் போவதற்கு வழி கிடையாது. இதைப் பற்றி நான் அங்குள்ள அரிசன இலாகா அதிகாரிக்கு ரிப்போர்ட் செய்தேன். ஆனால் அதைப்பற்றி இதுவரைக்கும் பதில் இல்லை. இந்தமாதிரியான குறை களை உடனடியாகப் போக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீடு வழங்கும் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன் ஏழை, பாமர மக்களுக்கு வீடு வழங்குவதைப் பாராட்டுகின்ற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நகராட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளில் அரிசன

மக்களுக்கு வீடு வழங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. மாவட்ட நல அதிகாரியை இதுபற்றிக் கேட்டால், நகராட்சிக்கு உட்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், ஆகும் செலவில் மூன்றில் ஒரு பங்கை நகராட்சி ஏற்றால், அரசாங்கம் பாக்கியைக் கொடுத்து உதவி செய்யும் என்று கூறிவருகிறார். நகராட்சியைக் கேட்டால் நாங்கள் எற்கனவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற வகையில் சொல்கிறார்கள். ஐம்பதாயிரம், அறுபதாயிரம் மக்கள் வாழ்கின்ற நகரத்தில் இவர்கள் வசதியில்லாதவர்களாக இருக்கின்ற அவலநிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருமண மண்டபங்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்டத்திற்கு பத்து இருக்கிறது என்பதற்காக அதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். இந்துக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியில் ஜாதியின்பெயரால் திருமண மண்டபங்கள் கட்டப்பட்டு செயல்படுகின்றன. ஆனால் ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழும் சேரிகளில் நடுத்தெருவிலேயே பந்தல்போடுகிற காட்சியை அனைவரும் பார்த்திருப்பீர்கள்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் பத்து திருமண மண்டபங்கள் என்று இருப்பதில் உடனடியாக ஐந்தையாவது நகராட்சி மன்றங்கள் இருக்கிற இடங்களில் கட்டிக்கொடுப்பதற்கான முயற்சியில் இறங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகராட்சி மன்றங்கள் இதைக் கட்டிக்கொடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் வசிக்கும் குடியிருப்புகளை மேனிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டும். நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்ற பழமொழிக்கிணங்க அவர்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ வேண்டியவற்றைச் செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. எஸ். இ. ராமலிங்கம் :** பேரவை மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இந்த அரிசன மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். "உடுக்கவோ ஓர் கந்தைக்கும் மேலில்லை, உண்ணவோ உணவுக்கும் வழியில்லை, படுக்கவோ பழம்பாய்க்கும் கதியில்லை . . ." என்று இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடியிருக்கிறார்கள். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக தமிழகத்திலே குறிப்பாக, அரிசனங்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகள் எப்படியிருந்தனவோ அதே நிலைமையில்தான் இன்னும் இருந்துவருகின்றன. வெள்ளையர் காலத்தில் இதற்கென்று ஒரு டிபார்ட்மெண்ட்டை எற்படுத்தி ஏதோ உதவி செய்தார்கள். அடுத்து காங்கிரஸ் அரசு வந்தபிறகு ஷேமநல சர்க்காராக இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எங்களுடைய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைப்போட்டு இந்த இலாகாவைப் பெரிய தாக்கி, 'பேஸ்டு ப்ரோகிராம்' அடிப்படையில் ஒரு திட்டமாக நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். இது வெறும் மானியப் பிரச்சினை மட்டும் அல்ல, சமூகத்தின் மானப் பிரச்சினையும் அடங்கியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி அரிசன முன்னேற்றத்திற்கு வழி செய்தார்கள். இப்போது எதிர்பார்த்த அளவிற்கு இந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண முடியவில்லை. சமுதாயத்திலே ஏற்றத் தாழ்வுகள், பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் பின்னிப்

பிணைந்திருக்கின்றன. அதைப் போக்க முடியவில்லையென்று எங்கள் பெருந் தலைவர் வருத்தப்படுகிறார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கியும் எங்களால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியவில்லையே என்று வருத்தப் படுகிறார்கள். உயர்ந்த ஜாதி இந்துக்களின் போக்கு மாறவில்லை.

நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடுகிறோம், நாங்கள் முழுமையாக தீண்டாமையை ஒழித்துக்காட்டுகிறோம், நாங்கள் அரிசனங்களை மேல் தளத் திற்குக் கொண்டுவந்து காட்டுகிறோம் என்று முன்னேற்றக் கழகம் சவால் எடுத்துக்கொண்டது. இப்படிச்சொல்லித்தான் அவர்கள் இன்று அரசாளுகின் றவர்களாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அப்படிச் சொல்லிய நீங்கள் இப்பொது என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்? இப்போது நீங்கள் இந்த அரசை 'நலம் கெழு அரசு' என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் கிராமப்பகுதிகளில் அன்றைக்கு இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடிய அதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதை அரிசன அங்கத்தினர்களாவது தயவுசெய்து தங்கள் நெஞ்சில் கைவைத் துப் பார்க்க வேண்டும். இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச்சொன்னால் அடுத்த தடவை சீட்டு கிடைக்காது. வாக்குறுதி கொடுத்தோமே, அதைநிறைவேற்றி னோமா என்பதை நீங்கள் வெளியே சொல்ல வேண்டாம், உங்களுடைய மனச் சாட்சியிடத்திலாவது சொன்னால் போதும்.

திரு. ஜே. கருணைநாதன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசும் போது நீங்கள் நீங்கள் என்றே குறிப்பிடுகிறார். அவர் தங்களைக் குறிப்பிடு கிறாரா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். இராமலிங்கம்: நான் ஆளும் கட்சியினர்களிடம் கேட்டுக் கொள் வது நீங்கள் நலன் கெழு அரசு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, இது நலன் கெடு அரசாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான்.

தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்கள் ஒரு குறைந்த பட்சத் திட்டத்தைக் கொடுத்தார்கள். ஒவ்வொரு அரிசன குடும்பத்திற்கும் மனைக்கட்டாவது கொடுக்கவேண்டும். தன்மான உணர்ச்சி அதில் அடங்கியிருக்கிறது. 'எனக்கு 3 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது' என்று சொல்லிக்கொள்ளவாவது வாய்ப்பு இருக் கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் மனைக்கட்டு வழங்கியாகவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் முன்னாள் அமைச்சர் பரமேசுவரன் தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை போட்டார்கள். அவர்கள் பல மாவட்டங்களுக்கும் நேரில் சென்று பார்த்து வந்து 15 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்தார்கள். அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு (திருமதி) டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து: அவரது அறிக்கை காங்கிரஸ் ஆட்சியின் காலத்திலேயே வந்துவிட்டது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அதன்மீது என்ன செய்தது என்று சொல்லிவிட்டு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். இராமலிங்கம்: 1966-ஆம் ஆண்டு அந்த ரிப்போர்ட் வந்தது. ப்ளானிங் கமிஷன் கூட நாங்கள் 10 கோடி தருகிறோம், மாநில அரசாங்கத்தில் 5 கோடி என்று போட்டு அதை நிறைவேற்றுங்கள் என்று சொல்கிற நிலையில் இருந்தது. 1967 தேர்தலில் நீங்கள் வந்துவிட்டீர்கள். அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதாக சாக்குப்போக்குச் சொல்லி தப்பி

கொள்வதில் லாபம் இல்லை. இது ஒரு கட்சிக்கும், இன்னொரு கட்சிக்கும் உள்ள பிரச்சினை அல்ல. ஒரு பெரிய சமுதாயப் பிரச்சினை. நாங்கள் வந்திருந்தால் கண்டிப்பாக நிறைவேற்றியிருப்போம். நீங்கள் ஏன் நிறைவேற்றவில்லை?

இவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்தும் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற இந்த அரிசன மக்களது பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியவில்லை என்று வருத்தத்துடன் தலைவர் திரு. காமராசர் சொன்னாரே. நாற்காலியைப் பிடிக்க நீங்கள் என்ன என்னமோ சொன்னீர்கள். இது விக்கிரமாதித்தியன் சிம்மாசனம் போல இருக்கிறது. இங்கே வந்து உட்கார்ந்தவுடன் எங்களது வாய் அடைக்கப்படுகிறது, கை கட்டப்படுகிறது, மனச்சாட்சி மறைக்கப்படுகிறது என்பதாக தயவு செய்து—ஒரு ரிக்ரெட்—வருத்தம் ஏன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கூடாது?

அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க இப்போது உங்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடத்தில் உங்களுக்கு நல்ல செல்வாக்கு இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி இதை 3 ஆண்டுகளிலாவது நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறுதொழில்களைத் துவக்குவதற்கு நாங்கள் வட்டியில்லாக் கடனை அரிசன மக்களுக்கு அளிக்கப்போகிறோம் என்பதாக பெரிய விளம்பரத்தைச் செய்துவிட்டீர்கள். அதன்காரணமாக இன்றைக்குக் கிராமங்களில் உள்ள அரிசன மக்கள் தங்கள் கைப்பணத்தையும் செலவழித்துக்கொண்டு அலைகிற அலைச்சல் கணக்கில்லை. அம்மையார் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் ஒரு சமயம் தாலியைவிற்றுக்கூட அவர்கள் அலைகிறார்கள் என்று சொன்னது நினைவு இருக்கிறது. அப்படி இப்போது தாலியை விற்றுக்கூட அலைந்தும் லாபம் என்ன? 200 ரூபாய் கடன் கிடைக்க நூறு, நூற்றைம்பது என்று அவர்களே செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஏன் இப்படி மலிவான வாக்குறுதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும்? 1972-க்குள் மின்சாரத்தைக் கொண்டுவந்துவிடுவோம் என்பது, ரூபாய்க்கு 3 படி போடுகிறேன் என்பது இப்படி எல்லாம் அரசியல் லாப நோக்கோடு மலிவான வாக்குறுதிகளைக் கொடுப்பதனால் உங்களுக்கு லாபம் இருக்கலாம். ஆனால் பாமர ஜனங்கள் அடைகிற ஏமாற்றம், நஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் வந்தாலும் உங்களைப் பாதிக்காது. ஒரு ரூபாய் நஷ்டம் என்றால் அன்றைக்கு அவன் பட்டினி. இப்படி இது அவர்களது நலன் கெடு அரசாக இருக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தீண்டாமை ஒழிப்பு. எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் உங்களது அடிப்படைக் கொள்கையாக இருந்ததே இதுதான்.

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா குலத்
தாழ்ச்சி இகழ்ச்சி சொல்லல் பாவம்

என்று பாரதியார் பாடினார். இன்றைக்குப் பாவம் என்ற நிலைமாறி சாதியைச் சொல்வது லாபம் என்கிற நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டீர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் முன்பு எங்கள் கிராமத்திற்கு வந்து இந்த அரிசன மக்களோடு சாப்பிட்டார். சாதி இந்துக்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு சாப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது

சாதிகளை ஒழிக்கவேண்டும் என்றிருந்த வேகம் இன்றைக்கு என்ன ஆயிற்று? சாதி ஒழிப்புப் பிரச்சினை, தீண்டாமைப் பிரச்சினை வோட்டைப் பிடிக்கும் அளவுக்குத்தான் இருந்தது, இன்று இல்லை.

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கரூர் மாணவர்களிடையே பேசும்போது, "ஜாதியை ஒழிக்க நினைத்தால் வளரும் நிலையில்தான் இருக்கிறது. எங்களால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லையே" என்று வருத்தப்பட்டுப் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் வந்திருந்ததைப் பார்த்தேன்.

கட்சியில் 3 ஆண்டு சாதனை விழாவில் அம்மையார் அவர்கள் பேசும் போது கூட மனம் உருகியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு (திருமதி) டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து : நான் என்ன பேசினேன் என்பதை விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. எஸ். இராமலிங்கம் : நான் விளக்கமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு உங்களுக்கிருந்த வேகம் குறைந்து போய்விட்டது. நீங்களே மனம் வெதும்பிப் பேசியிருக்கிறீர்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு (திருமதி) டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து : மூன்று ஆண்டுச் சாதனை விழாவில் நான் ஆதிக்கம் அற்ற சமுதாயம் என்கிற தலைப்பில்தான் பேசினேன். ஆதிக்கம் என்பது வீட்டில் இருக்கிறது, நாட்டில் இருக்கிறது, ஆணிடத்தில் இருக்கிறது, பெண்ணிடத்தில் இருக்கிறது, எங்கே யாரிடத்தில் ஆதிக்கம் இருந்தாலும் அதை ஒழித்தேயாகவேண்டும் என்பதாகப் பேசினேனே தவிர மனம் உருகிப்பேசவில்லை. சாதிக்குச் சாதி ஆதிக்கம் இருக்கிறது, ஆகவே எல்லாவிதமான ஆதிக்கியமும் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று பேசினேனே தவிர வேறில்லை. கனம் உறுப்பினர் அவலை நினைத்து உரலை இடிக்க வேண்டாம். (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். இராமலிங்கம் : ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கவேண்டிய பொறுப்பு உங்களுடையதுதான். ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? "ஆதிக்கத்தை வெறும் பிரச்சாரத்தால் எப்படி ஒழிக்க முடியும்? அதிகாரம் வேண்டாமா? காங்கிரஸ்காரர்களை விரட்டுங்கள். நாங்கள் செய்கிறோம்" என்று சொன்னீர்கள். இப்போது நீங்கள் அரசாள்கிறீர்கள். எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும் இப்போது உங்களிடத்தில் இருக்கின்றன. உங்களிடம் போலீஸ் இருக்கிறது. எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. இப்போது ஒழிப்பதுதானே, வெறும் திசை திருப்பிவிடுவதால் பயன் இல்லை. தயவு செய்து நான் முன்பே சொன்னது போல இது ஒரு கட்சிக்கும், இன்னொரு கட்சிக்கும் உள்ள பிரச்சினை அல்ல. சமுதாயப் பிரச்சினை. இதில் ஏன் இத்தனை தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள்?

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் ஆளும் கட்சியில் இருந்தாலும் நல்ல ஆலோசனை சொன்னார்கள். அரிசன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குவது, மற்ற வசதி செய்துகொடுப்பது என்பது மட்டும் போதாது. அந்தச் சமூகத்தினரை பொருளாதார ரீதியில் உயர்த்திவிடுவதற்கு உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் வருகிற நிலங்களை எல்லாம் பிரித்துக்கொடுக்கும் போது ஏழை ஹரிசன மக்களுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிலம் வழங்கவேண்டும் என்றார்கள். இதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, உங்களது கொள்கையில் மிகவும் உறுதியான ஒன்று இப்போது வேகமற்று இருக்கிறது. கோவில் நிலங்களையும் எடுத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று திரு. கிட்டப்பா சொன்னார்கள். அவற்றை எடுத்து சொந்தமாகவோ, குத்தகைக்கோ இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றார்கள். இதுதான் உங்களது அடிப்படையான—அடித்தளத்தில் எதிர்க் கட்சியாக செயல்பட்டு வந்தபோது இருந்த கொள்கை. வோட்டு உள்ள சாதாரண விவசாயிகள் நிலத்தை எடுக்கிறீர்கள். பயப்படவில்லை? சாமிக்கு வோட்டா இருக்கிறது? சாமியிடம் வோட்டு இல்லையே, உங்களுக்கு என் பயம்? காங்கிரஸ்காரர்களைக் கிண்டல் செய்தீர்களே, சாமியிடம், மடாதிபதி களிடம் போவதற்கு என்ன தடை? போகாததற்குக் காரணம் என்ன? காமராசர் கையைப் பிடித்துத் தடுத்தாரா? காங்கிரஸ்காரர்கள் தடுத்தார் களா? கம்யூனிஸ்டுகள் தடுத்தார்களா? நீங்கள் நாற்காலியை மனதில் பிடித்துக்கொள்ளாமல்—சொன்ன கொள்கைகளை உறுதியாக மனதில் பிடித்து—இந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுத்து—அந்தச் சமூகத்தைப் பொருளாதார ரீதியிலும் உயர்த்தி, தீண்டாமை ஒழிப்பிலும் தீவிரம் காட்டி நல்ல முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்று சொல்லி என் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜெயராமன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்று ஆதி திராவிட மானியக் கோரிக்கையின்மீது அதைப் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் ஆதி திராவிட மக்களைப்பற்றி அனைவரும் சிறப்பாக வாயளவிலே பேசு வதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோமே தவிர, அந்த மக்கள் வாழுகின்ற பகுதிக்குச் சென்று அவர்கள் உடன் பிறப்பு என்று சொல்லி அந்த மக்களோடு உறவாடு கிறவர்களைப் பார்க்கமுடியாது. சட்டமன்றத்திலே அவர்களைப்பற்றிச் சொல்ல லாம், ஆனால் அந்த மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க நல்ல உள்ளத் தோடு அணுகுகின்றவர்களை அதிகமாகப் பார்க்கமுடியாது. இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் அவர்கள் சாதிக்கமுடியாததை இந்த அரசு சாதித்திருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில், 1966-67 இல் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் போன்றது அல்ல இது. இன்றைக்கு நடக்கிற பட்ஜெட் கூட்டத் திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் 314 லட்சம் ரூபாய், ஆனால் அன்றைக்கு 1966-67-இல் ஒதுக்கப்பட்டது 184 லட்சம்தான். அன்றைக்கு ஒதுக்கிய தொகைக்கும், இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகைக்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை வெட்டுத் தீர்மானங்களின் மூலமாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்களே அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே ஆதிதிராவிட மக்கள் படுகின்ற கொடுமை, சொல்லமுடியாத கொடுமை இருக்கிறது ஒப்புக்கொள்கிறோம். அந்த மக்களை முன்னேற்றுவதற்காக உலகத்தின் பேரொளி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு ஆட்சியை அமைத்து, அந்த மக்கள் நல்ல வாழ்வு வாழச் செய்யவேண்டு மென்று எண்ணினார்கள். அந்த எண்ணப்படி அதிகமான தொகை இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆட்சிக்கும் இந்த ஆட்சிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை 314-க்கும் 184-க்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

இந்த ஆட்சி வருவாய்க்கு ஏற்றபடி ஆட்சியை நடத்துகிறது, பல நல்லவர்கள் உணர்வார்கள், வருவாய்க்குத் தகுந்தபடி வாழ்க்கையை நடத்துகின்ற குடும்பத்தை நடத்துகின்ற மனைவியைத்தான் பாராட்டு வார்கள்; அந்த முறையிலேதான் இந்த ஆட்சி தங்கள் கையிலே உள்ள பணத்தை வைத்து இந்த நாட்டு மக்களைப் படிப்படியாக முன்னேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணி அந்த மக்களுக்குத் தங்கள் சக்தி முழுமையும் பயன்படுத்தி ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி யிருக்கிறது. நல்லவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் வருவாய்க்கு ஏற்றபடி, வருவாயை வைத்து நல்லமுறையிலே குடும்பம் நடத்துகின்ற மனைவியைப் போல் நடந்துவருகிறது என்பதைப் பாராட்டுவார்கள். வருவாயை வைத்து நடத்தமுடியாத மனைவியை எந்த ஒரு கணவனும் வருத்தத்தோடு தான் வைத்துக்கொண்டிருப்பானே தவிர, மகிழ்ச்சியோடு வைத்துக்கொண்டு இருக்கமாட்டான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி நல்ல குடும்பம் நடத்துகின்ற மனைவியாகவும் மக்களையெல்லாம் கணவனாகவும் மதித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி குடும்பப் பெண்ணைப்போல் வருவாய்க்கு ஏற்றபடி குடும்பத்தை நடத்துகிறது என்பதால் பாராட்ட வேண்டும்.

ஆதித் திராவிட மக்களுக்குக் குறைகள் இருக்கின்றன. பணம் எங்கே இருக்கிறது, வாயளவிலே பேசலாம். இருக்கின்ற பணத்தை வைத்து ஆதி திராவிட மக்களுக்கு முடிந்த அளவிற்கு உதவி செய்யலாம் என்று இந்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது. இதைவிட மக்களுக்குச் சிறந்த முறையில் சேவை செய்யக்கூடிய நிர்வாகமுள்ள ஆட்சியை இந்த மாநிலத்திலே உள்ள ஆட்சியை விட வேறு எங்கும் பார்க்கமுடியாது. முடிந்த அளவுக்கு ஆதி திராவிட மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் அதிகாரி களைக் குற்றம் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் மாவட்டத்திற்கு வருகிறது, சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறவர்கள் அந்த மக்களுக்கு எந்த எந்த ஊர்களிலே எந்த எந்தக் கிராமங்களிலே வீட்டுமனைகள் இல்லை என்று சொல்லி பார்த்து அனுதினமும் முயற்சியெடுத்து அதிகாரிகளைச் சந்தித்து வீட்டுமனைகளை வாங்கிக்கொடுக்கின்ற அளவில் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை பல தொகுதிகளிலே, அவர்கள்தான் அந்த மக்களைப்பற்றி அதிகம் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆதி திராவிட மக்களுக்கு என்ன என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டு அதிகாரிகளை அழைத்துச் சென்று குறைபாடுகளை நீக்குவதற்குப் பணி யாற்ற வேண்டுமென்று நான் தோழமையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டு மானால், அங்கங்கே உள்ள சேரியில் வாழுகின்ற மக்களையும் மற்றவர்களையும் சேர்த்து கூட்டு மனப்பான்மை உருவாக்கக்கூடிய அளவிலே செய்யவேண்டும். எத்தனை பேர்கள் அதைச் செய்திருக்கிறார்கள்? இங்கே பேசுகிறார்களே, எத்தனை பேர்கள் மனமார மகிழ்ச்சியோடு அவர்களுடைய வீடுகளிலே நுழைந்திருக்கிறார்கள்? சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போதுகூட நான் இதைக் கேட்டேன். அவர்களுடைய வீடுகளிலே நுழைந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள், தின்னவர்கள் எத்தனைபேர்கள் இருக்கிறார்கள், தீண்டாமையைப்

போக்குவதற்கு எத்தனை பேர்கள் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள்? ஆதி திராவிட மக்களை நிச்சயமாக மதிக்கின்றவர்கள் ஒருசிலர்தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் இருக்கின்ற அத்தனை அமைச்சர்களும் தலைவர்களாக இருக்கும்பொழுது என்னுடைய வீட்டிலே வந்து தின்னிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் என்னை அழைத்தால் நாளும் சாப்பிடத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜெயராமன் : நான் அழைக்கத் தேவையில்லை, உங்கள் ஊரிலே, உன்னைக் கூப்பிட்டால் அங்கே சாப்பிடவேண்டும், அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பி. ஜி. மாணிக்கம் என்ற அரிசன் வந்து என்னைக் கூப்பிட்டு நான் வீட்டுக்குள்ளே சமையலறை வரையில்போய் சாப்பிட்டு இருக்கிறேன். அதற்காக 'நீ' 'நான்' என்று பேசவேண்டிய தில்லை, அழைத்தால் வருகிறேன், அழைக்கிறார்களா இல்லையா?

திரு. பி. ஜெயராமன் : அவர்களுடைய ஊரிலே அங்கே வாழுகின்ற . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் அழைத்தால் நான் வரத்தயாராக இருக்கிறேன். அரிசனங்களைப் பொறுத்தவரையில எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் ஒன்றுதான், எல்லோரும் சேர்ந்து எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், அவர் களுடைய நிலையை உயர்த்தவேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் இருக்கிறது, எல்லோருக்கும் தெரியும்.

திரு. பி. ஜெயராமன் : உங்களுடைய தொகுதியிலே நீங்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்தால்தான் உங்களுக்குப் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் இருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டால் பிரச்சாரம் ஆகிவிடுமா? அவர்கள் சொன்ன அந்தச் சவாலை, செலஞ்சை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் அழைத்தால், இந்த சட்டமன்றத்திலே உள்ள நாங்கள் 40 பேர்களும் வந்து சாப்பிடு கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், பத்து ஆண்டுக் காலமாக என்னுடைய ஊரிலே காங்கிரஸ்காரர்களை அழைக்கிறேன், அவர்கள் வரவே மாட்டேன் என்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. நேரம் ஆகிவிட்டது. உறுப்பினர் அவர்கள் விரைவில் முடித்துவிடவேண்டும்.

திரு. பி. ஜெயராமன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் நல்ல உணவு கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரிய வில்லை. நேரமில்லை.

பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்து முடித்துக்கொள்கிறேன். பேரணம்பட்டிலே பத்திரப்பள்ளி, மோர்தானா அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது, உடனடியாக அவற்றைக் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும், எடுத்து அந்த மக்களின் நல்ல எண்ணத்தைப் பெறவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தில் குடியிருப்புக்காக தொகை 13 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-ல் 29.88 லட்சம், 1968-69-லே 16.95 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1970-71-லே 13 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? இவ்வளவு சீக்கிரம் முன்னேறிவிட்டோம் என்ற சந்தேகம் வந்துவிட்டதா? முதலிலே கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தது, இந்த ஆண்டிலே குறைந்துவிட்டதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இருந்தாலும் எல்லோரும் டெசிவிட்டார்கள் ஆதிதிராவிட மக்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இன்னும் ஒழியாதா? இருபது வருஷமாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள், மூன்று ஆண்டு என்று இவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எப்பொழுது முடியப்போகிறது என்பதற்கு கால வரையறையே கிடையாதா? இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே மு.ப.
போனால் எங்களுடைய மானம் மரியாதை எவ்வளவு தூரம் போகிறது 11-30
என்பதை ஜாதி இந்துக்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இங்கு ஒரு அமைச்சர் அல்லது இரண்டு அமைச்சர்கள் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்துவிட்டால் போதாது. இந்த நிலைமைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும்; வழி காண வேண்டும். அதற்காகக் குறைந்த பட்சத் திட்டம் இவ்வளவு கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கிவிட வேண்டும். அப்படி ஒரு திட்டத்தை 1972-ம் ஆண்டுக்குள் முடிவு செய்தால் எங்களுடைய குறைகள் போய்விடும். ஆனால் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணம் மேலே இருந்து கீழே வருகிறதே தவிர, கீழே இருந்து மேலே போகவில்லை. அவர்கள்தான் இந்த நாட்டுக்காக உழைக்கிறவர்கள். இந்த நாட்டைச் செப்பனிடுபவர்கள்; சீர்திருத்தம் செய்யும் சிற்பிகள். அந்தச் சிற்பிகளுக்கே இந்தக் கதியா? அப்படி உழைக்கின்ற மக்கள் கீழேயும், உழைக்காதவர்கள் மேலேயும் போய்க்கொண்டிருந்தால், எந்த ஆட்சியும் உருப்படாது. இதற்கு ஒரு வழியை இந்த ஆண்டில் செய்யாவிட்டாலும் வருகின்ற 1971-72-ம் ஆண்டிலாவது ஒரு திட்டத்தைப் போடுங்கள். அப்படி இல்லாமல் சாப்பிடக் கூப்பிடுகிறார்கள்? என்னய்யா சாப்பாடு? அந்தச் சாப்பாட்டுக்காக யார் உழைக்கிறான்? யார் மண் வெட்டிப் போடுகிறான்? யார் கல் வெட்டி போடுகிறான். எங்கள் வீட்டுக்குச் சாப்பிட வா என்று கூப்பிட்டு, வர ஆரம்பித்தால் பிறகு தினம் வர ஆரம்பித்து விடுவார்கள். சாப்பாடு போடுவதாக இருந்தால், பயந்து கொண்டு சுகஜீவி போல் தயாரித்துப் போடுவார்கள். பிறகு தினம் வா ஆரம்பித்துவிட்டால், அவனுடைய நிலைமை என்னவது?

ஜாதி இந்துக்கள் இந்த மக்களை நிலையாக உயர்த்துவதற்கு என்ன வழி என்பதற்குத் திட்டம் போட வேண்டும். இதுவரை பேசியவர்கள் யாரும் அப்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொடுக்கவில்லை. திட்டம் போட்டு ஐநூறு கோடி, ஆயிரம் கோடி என்று ஒதுக்கி விடுங்கள். இப்போது லட்சத்திலே தான் உங்களுடைய லட்சியம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கோடியிலே நீங்கள் வழி காண வேண்டும்.

அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதிலே எவ்வளவு கஷ்டம்? அவனுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள மூன்று சென்ட் நிலந்தான் கொடுக்கிறார்கள். விளக்கு வசதி, தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி எல்லாம் பிறகு. முதலிலே வீட்டு வசதிக்கு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது? சிதம்பரம் தாலுகாவிலே ஒரு அரிசன்-நானும் ஆதி திராவிடன்-அரிசனத் தெருவிலே 60, 70 வருஷமாகக் குடியிருந்து வருகிறான். அவன் பெயர் நாராயணசாமி. மிராசுதார் என்ன பண்ணுகிறார்? ஜாதி இந்து, உயர்ந்தவர் என்ன சொல்லுகிறார்? 'நீ வெளியே போ, வீட்டைப் பிரி' என்று சொல்லுகிறார். அந்த அரிசனக் குடிமகனுக்குப் 13 பிள்ளைகள்; இரண்டு சம்சாரம். அவர்களை வெளியே கொண்டு போக வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறான். அவன் எங்கே போவான்? 'உன் பையனை வேலைக்கு அனுப்ப மாட்டேன் என்கிறாய், அவன் பண்ணையாளாக வரமாட்டேன் என்கிறான்; ஆகவே நீ வீட்டை விட்டுப் போ' என்று சொல்லுகிறான். அவருடைய கோரிக்கையிலே ஏதோ ஓரளவு நியாயம் இருப்பதாகத் தோன்றும். ஆனால் அந்த அரிசனக் குடிமகன் எத்தனை வருஷங்களாக அங்கே இருக்கிறான்? 60 வருஷங்களுக்கு மேலாக அங்கேயே இருக்கிறான். இதுபோன்ற மனைகளிலும் யார் இருக்கிறார்கள் என்று சர்வே செய்ய வேண்டும். அரிசனத் தெருவில் ஜாதி இந்துக்கள் எப்படி மனைக்கட்டு வாங்குகிறார்கள்? பத்து ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு வாங்கிவிடுகிறார்கள். கள்ளுக்கடை காலத்தில் கள்ளை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு வீட்டு மனையை வாங்கிக் கொண்டார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்குக் கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இது போன்று நிலங்களில் குடியிருப்பவர்கள் ஒரு வழி காண வேண்டும். குறைந்த பட்சம் 10 வருஷம், இல்லாவிட்டால் 5 வருஷம். இல்லாவிட்டால் 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலாவது அவன் குடியிருக்கிறானா, 1960-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி பார்த்தால், அவன் குடியிருந்தானா என்று பார்த்து அப்படிப்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் அந்த அரிசன மக்களுக்கே ஜாரி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் நல்லதொரு முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கும்போது சிலர் கோர்ட்டுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். ரிட் போடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி ரிட் போடக்கூடாது என்றே ஒரு சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். நாம்தானே சட்டத்தைப் போடுகிறோம். ரிட்டுக்குப் போன கேஸ்களையும் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் வீடு கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் 1968-69-ம் ஆண்டு சரண்டர் ஆகியிருக்கிறது. நாங்கள் படுகிற கஷ்டம் எவ்வளவு? அதை நினைத்துப் பார்க்காமல் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் சரண்டர் ஆகியிருக்கிறது என்றால், என்ன மோசமான

நிலைமை? சோஷல் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் செயலாளர், அரிசன நல டைரக்டர் முதலியவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த இரண்டு லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கே திருப்பித் தரும்படியான நிலையை எற்படுத்திய வர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உளுந்தூர்ப்பேட்டை பக்கத்தில் கிரனூர் கிராமத்தில் வீடுகட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகையில் அந்த வேலையை டெண்டருக்கு விடாமல் அதிகாரிகளே மாத்தை வாங்கி, மண்ணைக் கொட்டி விட்டைக் கட்டினார்கள். அந்த விடுகள் விழுந்து பழுதாகிவிட்டன. அதிகாரிகள் காண்டிராக்டர்களாக மாறி மாத்தை வாங்கி, மண்ணைக் குழைத்து விட்டைக் கட்டுவதானால் இது என்ன நிலை? இந்த நிலையை நிச்சயமாக அனுமதிக்கக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் யார் அப்படிச் செய்தது என்று பார்த்து சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வீடு கட்டுவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ரூபாய் வேண்டவே வேண்டாம். அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ செலவாகிற நேரத்தில் 5,000 ரூபாய் கொடுக்கக்கூடாதா? இந்த நாட்டைச் செப்பனிடுகிறவர்களுக்கு, இந்த நாட்டைச் சீர்திருத்தும் சிற்பிகளுக்கு, இந்த நாட்டுக்காக உழைக் கிறவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் 5,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிடக் கூடாதா?

காஞ்சிபுரம் அருகில் வேலியூர் என்ற கிராமத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலத்தை வாங்கி அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகளாக கொடுப் பதற்காகக் கல் போட்டார்கள். இப்பொழுது அது என்னவாயிற்று? கல்லைப் பிடுங்கிவிட்டு அந்த நிலத்தை மிராசுதாருக்கே திரும்பிக் கொடுக்க வேண்டு மென்று முடிவு எடுத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அந்தக் கிராமத்தின் பெயர் என்ன?

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: வேலியூர் என்ற கிராமம். அரிசனங்கள் மாறிவிட்டால் அவர்களுக்கு உதவிப்பணம், சலுகைகள் வழங்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனப் பழங்குடி மாணவர்களுக் கும், மதம் மாறிய மாணவர்களுக்கும் உதவிப் பணம் வழங்கப்படு வதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கவர்ன்மெண்ட் ஆப் இந்தியா ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவில்லையே. அவர்கள் மதம் மாறினாலும் ஒரே வீட்டில் தான் இருக்கிறார்கள். ஒரே வீட்டில் அண்ணன் ஆதித் திராவிடன்/இந்து, தம்பி கிறிஸ்தவன்; மச்சான் கிறிஸ்தவன்; சம்சாரம் இந்து. இந்தக் குடும்பம் பூராவும் ஒரே வீட்டில். ஒரே தெருவிலே, ஒரே வீட்டிலே, ஒரே குடும்பத்திலே இருந்தாலும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களை மறுபடியும் இந்து ஆக்கிவிடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது எப்படி என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி இருக்கிறேன். அதற்கு என்ன வழி என்று தெரியவில்லை. [மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: ஆரிய சமாஜம் மூலம் இந்துவாக மாறிவிடலாம்] மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தாலும் அரிசன மக்களுக்கு உண்டான எல்லாச் சலுகைகளையும் வழங்கும் வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

ஸ்காலர்ஷிப் சரியான நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் பரவலாக இருக்கிறது. கொடுத்து வந்த பணத்தைக் கூட நிறுத்திவைக்க உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படி அவரவர்கள் நினைத்தபடி உத்தரவை மாற்றிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஹாஸ்டலில் படிக்கும் மற்றப் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாட்டுக்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்குகிறார்களோ, அதே பணத்தை அரிசன பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். முன்பு காங்கிரஸ் காரர்கள் கொடுத்து வந்தார்கள். அதை மாற்ற வேண்டாம். அதனால் லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமா அல்லது இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமா? அந்தப் பணத்தைக் குறைக்காமல் அப்படியே ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கல்லூரியில் 150 ரூபாயில் இருந்து 250 ரூபாய் வரை சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அரிசன நல அமைச்சர் அவர்களாலும், பின்தங்கிய அமைச்சர் அவர்களாலும் இம் மன்றத்தில் வைத்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இந்த இரண்டு துறைகளுக்குமே அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிற வகையில் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். இன்றையதினம் பிற்பட்ட வகுப்பினரின் நலனுக்காக என்று ரூ. 334 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் அரிசன மக்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக ரூ. 551.13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக் கிறார்கள். இந்த நிதிகள் எவ்வளவு செலவுச் செய்யப்படுகின்றன என்பது பற்றி அறிக்கையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகள் சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லா ஜாதியினருக்கும் சரியாகக் கிடைக்கிறதா என்று கணக்கு எடுத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்வார்கள், அவர் களுக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது, அவர்கள் ஆலோசனைகள் தருவார் களானால் நாம் நிர்வாகத்திற்குப் புதியவர்களாக இருப்பதினால், அவ்வா லோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படலாம் என்று யோசித்தோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நல்ல ஆலோசனைகளை அவர்கள் தாவில்லை, தர மாட்டார்கள். அரிசனங்களுக்காக நாங்கள் எவ்வளவோ செய்திருக் கிறோம் என்று சொல்லி, அரிசன மக்களின் வீடுகளுக்கு சாப்பிடப் போகத் தயார் என்று கூறி குடிசையில் வாழும் குப்பன் வீட்டுக்குச் செல்லாமல் உறுப்பினர் ஜயராமன் வீட்டுக்கு வருகிறேன் என்று சொன்னதற்காக அவர்களது பரந்த உள்ளத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பன்னெடும் காலமாக சமுதாயத்தில் பறையோடிக் கொண்டிருந்த இந்த பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனுக்காக என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தனியாக ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி பிற்பட்ட வகுப்பினரின் நலனைக் கவனிப்பதற்காக என்று ஒரு அமைச்சரையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரிசன நலன் பற்றியும், பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன் பற்றியும் உள்ள இந்த இரண்டு இனங்களையும் ஒரே அமைச்சர்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், ஒரே மானியக் கோரிக்கையாக. தயவு செய்து அடுத்த வருடத்தில் இந்த

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல மானியக் கோரிக்கையை தனியாக பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து அதற்கு ஒரு நாளை தனியாக விவாதத்திற்காக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் இல்லங்கள் ஏற்படுத்த ரூ. 10.89 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது மிகமிக பின்தங்கிய வகுப்பினர் பெரும்பான்மையாக வசிக்கக் கூடிய ஒரு மாவட்டம். அங்குள்ள ஏழை எளிய மாணவர்கள் படிக்க வசதியில்லாமல், கல்வித் துறையில் முன்னேறுவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே சேலம் மாவட்டத்தில் எளம்பிள்ளை, மகுடம்சாவடி, ஆட்டையாம்பட்டி போன்ற இடங்களிலும் சேலம் கல்லூரிக்கும் பின்தங்கிய மாணவர்கள் இல்லங்களைத் திறக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் திறப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1953-ல் பின்தங்கிய வகுப்பினர் கமிஷன் ஒன்றை இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஏற்படுத்தி அந்தக் கமிஷன் 1955-ல் அறிக்கை ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் எந்த எந்த மாநிலங்களில் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் அந்த அறிக்கையின்படி, திருவிதாங்கூர்-கொச்சி, மைசூர் ஆகிய அரசாங்கங்கள் அந்தந்த மாநிலங்களில் வாழும் பின்தங்கிய மக்களுக்காக அவர்களின் மக்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் உத்தியோகத் துறைகள், மற்றும் துறைகளில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து வருவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 70 சத விகிதத்திற்கு மேற்பட்ட பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்றால், அந்த அந்த ஜாதி மக்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் உத்தியோகங்கள் கொடுப்பது, பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவைகளில் இடங்கள் ஒதுக்குவது போன்றவற்றைச் செய்ய வேண்டும். இந்த அளவோடு நம் பணி தீர்ந்து விட்டது என்று சொல்லமுடியாது.

இந்தியாவில் 8,000 ஜாதிகள் இருப்பதாக கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக இந்த ஹரிஜன மக்கள், பிற்பட்ட வகுப்பு மக்கள் இவர்களுக்காக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்ன செய்துள்ளது என்பதைப் பற்றி ராமலிங்கம் அவர்களைப் போன்றவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ரோமானியர்கள் ஸ்பார்ட்டன்ஸ் ஹெலட்டுகளை அடிமைகளாக வைத்திருந்ததைப் போல், ஜெர்மன்ஸ் ஜூஸ்களை அடிமைகளாக வைத்திருந்ததைப் போல், அமெரிக்கா நீக்ரோக்களை அடிமைகளாக வைத்திருந்ததைப் போல், பிரிட்டிஷ்காரர்கள் வில்லியன்களை அடிமைகளாக வைத்திருந்ததைப் போல் இந்த ஹரிஜனங்களையும், பின்தங்கிய வகுப்பினர்களையும் இருபது ஆண்டுக் காலமாக நீங்கள் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அடிமைகளாக வைத்திருந்தீர்கள். அந்த ஏழை மக்களுக்காக உருப்படியான எந்தக் காரியத்தையாவது நீங்கள் செய்தீர்களா? தமிழகத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் 157 வகுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். மிகமிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் 57 வகுப்பினர்

கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் மக்கள் சதவிகித அடிப்படையில் என்னென்ன உதவிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன சென்ற இருபது ஆண்டு களில் என்றால் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. இந்தப் பின்தங்கிய மக்களின் நலனுக்காக, அவர்கள் சமுதாயத்தில் மிகவும் பின்தங்கிக் கிடக்கிறார்கள், அவர்கள் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டு கிடக்கிறார்கள், அவர்கள் முன்னேறியுள்ள ஜாதிகளுக்குச் சமமாக வரவேண்டும் என்பதற்காக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த பிற்பட்ட மக்களை வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமடையச் செய்தால்தான் சமுதாயத்தில் சமத்துவ சமதர்மத்தைக் காணமுடியும். என்பதற்காகத்தான் இந்தக் குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

நமது மாநிலத்தின் நிதி நிலைமை போதுமா என்று பார்க்கிறபோது ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி பெரியதொரு கடன் பளுவை இந்த ஆட்சி மீது சுமத்திவிட்டுப் போய் இருக்கிறது. இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினரை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அல்லது இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு அதற்காக மத்திய அரசு 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டுமென்று அவர்களை நம் அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். அந்த அளவிற்கு மத்திய அரசிடம் இருந்து பெற்று இந்த பிற்பட்ட வகுப்புகளுக்கு உதவிகள் புரியவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று யார் யாரோ எப்படி எப்படியெல்லாமோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் தரப்பில் புழுக்கம் இருக்கிறது. இன்னும் சில பேர்களிடமும் இந்தப் புழுக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை வெளியே காட்ட பயப்படுகிறார்கள். நான் மிகமிகப் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்தவன் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களே கூறியுள்ளார்கள். அது அவர்களது உயர்ந்த உள்ளத்தைக் காட்டுகிறது. எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள் மனதில் புழுக்கத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய வகுப்பினர்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்யத்தான் அதற்காக ஒரு தனி இலாகாவையே அமைத்திருக்கிறார்கள் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். அதற்காக ஒரு தனி அமைச்சரையும் போட்டிருக்கிறார்கள். வன்னியர், மறவர், நாவிதல் சலவைத் தொழிலாளிகள், லப்பை முஸ்லீம் என்ற மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனில் அக்கறைக்கொண்டு நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்காக அதிகச் சலுகைகள் செய்து வருகிறார்கள் என்ற உணர்வை எதிர்தரப்பினர் உள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தைரியம் இருந்தால் அதை வெளியே சொல்லட்டும்.

இப்படிச் சமூகத்திலேயிருக்கும்பொழுது, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள், தைரியமாக, அப்பட்டமாகச் சொன்னார்கள், நான் மிகமிகப் பின் தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்தவன் என்று. அந்த நல்லெண்ணம் கொண்டவரை, அத்தகைய உள்ளம் கொண்டவரை நாம் முதலமைச்சராகப் பெற்றிருக்கிறோம். அவருக்கு, நான் 60 சதவிகிதம், 70 சதவிகிதம் உள்ள பின்தங்கிய மக்களின் சார்பாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன், உங்களுடைய நல்லெண்ணம், உங்களைத் தமிழகத்திலே இருக்கும் அத்தனை பின்தங்கிய வகுப்பினர்களும் தங்களின் இதய தெய்வமாகப் பூசித்து வருகிறார்கள். ஆகவே, உங்கள் நல்லெண்ணம் மேலும் மேலும் வளர்ந்து பின் தங்கிய சமுதாயத்தைச்

சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலும் சரி, ஹரிஜன மக்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் அத்தனைபேருக்கும் நான் பாதுகாப்பு அளிப்பேன், அவர்களை வாழ்வில் முன்னேறச் செய்வேன் என்ற இலட்சியத்தை நீங்கள் உறுதியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று முதலமைச்சரவர்களையும், இந்துறையில் பணியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கான முயற்சிகளில் எவ்வளவு விரைவில் காரியங்கள் ஆற்ற முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, இதற்கு இன்னமும் அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும், இதற்குக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று கருதி முடிக்கிறேன்.

திரு. மு. முத்தையா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஹரிசன நலத்துறை, பிற்பட்டோர் நலக்குழு ஆகிய இந்த மானியங்களை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹரிசன நலத்துறைக்காக ஒரு அமைச்சர், பிற்பட்டோர் நலந்துறைக்காக ஒரு அமைச்சர் என்று இரண்டு அமைச்சர்கள் இருப்பதற்கு நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். ஹரிசன நலத்துறையில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சரவர்களும், பிற்பட்டோர் நலக் குழுவிலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சரவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் குழு எந்தவிதத்திலே அமைக்கப்பட்டு, எந்த முறையிலே செயல்படுகிறது என்றே தெரியவில்லை. மாவட்டங்கள் தோறும் இந்தப் பிற்பட்டோர் நலக் குழு சென்று ஆங்காங்குள்ள இடத்தை நேரில் சென்று பார்த்து, அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள பிற்பட்டோர்களைப் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்தெடுத்தது அல்ல. அந்தந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பிற்பட்டோர் நலக் குழுவில் சேர்த்து அந்தக் குழு வந்தால் அது நல்லமுறையாக அமையும். அவர்கள் சொல்லும் குறைபாடுகளைச் சொல்ல முடியும். இந்தக் குழு அப்படி அல்ல. நான் சொல்லுவதற்காக அமைச்சரோ முடியும். இந்தக் குழு அப்படி அல்ல. ஏதோ நான் சொல்லுவதற்காக அமைச்சரவர்கள், பிற்பட்டோர் நலக்குழு என்று, அமைச்சர் பதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று பொறுப்புதந்து கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, மற்ற படி எந்த ஒரு கருத்தோடு இந்தக்குழுவை நடத்த வேண்டுமென்ற பொறுப்பை இன்னும் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. நான் இப்படிச் சொல்வதற்காக அமைச்சரவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு மாவட்டந்தோறும் சென்று, அந்தக் குழு இன்னின்ன நடக்க வேண்டும் என்ற அந்த முறையில் நடக்க வேண்டும். எப்படி இயங்க வேண்டுமென்றால், அந்த வட்டாரத்திலுள்ள அத்தனை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அந்தக் குழுவில் சேர்க்க வேண்டும். ஹரிஜன நலத்துறையில் நான் கூட அந்தக் குழுவில் சேரவில்லை. எனது கருத்துக்களை நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இதை அமைச்சரவர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். எனவே, இதைக் கட்டாயமாகப் பரிசீலனை செய்து எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பிற்பட்டோர் நலக்குழுவில் அங்கத்தினராகச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அரசாங்கத்துறையில் வேலை ஒதுக்கீடு இல்லை 16 சத விகிதம் ஹரிசனங்களுக்கு என்றிருக்கிறது. ஆனால் அந்த முறையில் நடக்கிறதா என்றால், வில்லை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது, பிற்பட்டோர் நலக் குழு என்று மூவர் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே அதைப்பற்றியா அல்லது இந்தத் துறையில் மாநில அளவில் ஏற்கனவே அமையப்பெற்றிருக்கிறதே அந்தக் குழுவைப் பற்றியா? சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்று செல்வது மூவர் குழுவிலா? அல்லது ஆலோசனைக் குழுவிலா? கனம் உறுப்பினரவர்கள் எதைப்பற்றிக் கூறுகிறார்?

திரு. மு. முத்தையா : அமைச்சரவர்கள் கூறியதற்கு நன்றி, மாவட்ட அளவிலே இயங்குகிறது அல்லவா, அந்தக் குழுவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த 16 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடுகளில், ஹரிசனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். அதுபோக, ஊராட்சித் தலைவர் தேர்தலிலும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலிலும் ஒதுக்கீடு இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால், இதில் அசம்பாவிதம் நிகழ்ந்து விடுகிறது. ஏனென்றால் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே தலைவராக இந்த அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஒருக்காலமும் வர முடியாது. ஏனென்றால் அதற்கு ஒதுக்கீடு இருந்தால்தான் முடியும். அப்படியில்லாமல், வேறு ஒருவர்தான் வருகிறார். அப்படியிருக்கும்பொழுது அந்தந்தக் கிராமங்களிலே, பேரூராட்சியிலே, நகராட்சி மன்றத்திலே தீர்மானங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்றால், நகரத்திலுள்ள, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள சாக்கடைகளை, கழிவு நீரை, ஒதுக்கப்படுவது ஹரிஜனங்களுக்காக இருக்கும் குடியிருப்புகளில் ஒதுக்கப்படுகிறது. இப்படி அந்தனை இடைஞ்சல்களும் நடைபெறுகிறது. இதை அமைச்சரவர்கள் கவனித்து, அதற்காக, அந்தந்த இடத்திலிருந்து வரும் மனுக்களை பரிசிலனை செய்து சரியா என்று ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும் இந்த உழவு மாடுகள், விவசாயக் கருவிகள், ரேடியோக்கள், இப்படிக் கொடுப்பதிலே தயவு செய்து கடன்களாகக் கொடுத்து விட்டால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ஒரு வட்டாரத்திற்கு 3 கிணறுகள். 1,500 ரூபாய் வந்தால், அதற்கு அலைந்து பெறுவதற்குள்ளாகவே ஏறக்குறைய 500 ரூபாய் காலியாகிவிடுகிறது. இது தேவையே இல்லை. முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அதே முறை நீடிக்கிறது. 1,500 ரூபாயில் கிணறு வெட்ட முடியாது. ஆகையால் 5,000 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் வெட்ட முடியும். இல்லையென்றால் வெட்ட முடியாது. ஆகையால் லோன் கொடுத்துச் செய்யலாம், அவ்வாறு செய்தால் பிரயோஜனப்படும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றபடி எல்லா உத்தியோகத்துறையிலேயும் 16 சதவிகிதம் என்றிருந்தாலும், முக்கியமாக ஒரேயொரு விஷயம் இதிலே இருக்கிறது. கிராமத்திலே கர்ணம், வில்லேஜ் முன்சிப் தான் கலெக்டர் மாதிரி. அநேக கிராமங்களில், ஹரிஜனங்கள் வெட்டியானைத்தான் இருப்பார்கள். இது காங்கிரஸ் அரசுக்கும் தெரியும். இப்பொழுது வந்துள்ள இந்த அரசுக்கும் தெரியும். வெட்டியான் தவிர வேறு எதிலும் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அந்தந்த கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் முற்போக்கு அடைய வேண்டுமென்றால் 16

சதவிகிதம் வில்லேஜ் முன்சீப், கர்ணம் என்ற முறையில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்தால் இந்த அரசு மிகவும் நேர்மையான அரசு, போற்றத் தக்க அரசு என்று போற்றுவார்கள்.

தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமென்றால், பொதுவாக நான் நினைக்கிறேன், தேர்தல் இல்லாமல் இருந்தால்தான் முடியும். ஆனால் இது ஜனநாயக முறைப்படி இருப்பதால் அதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறோம். சாதாரணமாக ஒழியாது. இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்டத்திற்கு முன்பு எவ்வளவு மதிப்பிருந்தது? முன்னாலே மதுவிலக்குக் கொண்டு வந்தபோது, சட்டத்திற்குப் பயந்தார்கள். இப்பொழுது மதிக்க மாட்டேன் என்கிறார்களே. சட்டத்திலே மதிப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. தீண்டாமை ஒழிப்பைச் சட்டத்தின் மூலமாக தடுக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படியெல்லாம் இல்லையென்றால் தீண்டாமை ஒருநாளும் ஒழியாது என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. கே. ஆண்டி என்கிற குருசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்பு ந.ப. 12–00
கிறேன். இந்த 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அரிசன, பழங்குடி மக்கள் ஆகியோர் கல்வி உயர்வுக்காக 415.47 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, பட்டம் பெற்றபின் மேல் படிப்புக்கு மத்திய அரசு வழங்கும் உதவித் தொகைகளும் அரிசன நலத் துறையின் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரிசன மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க 8.71 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அரிசன மாணவர்களுக்காக 851 பள்ளிகளை அரிசன நலத் துறை நடத்தி வருகிறது. அவற்றில் தொடக்கப் பள்ளிகள் 745, நடுநிலைப் பள்ளிகள் 80, உயர் நிலைப் பள்ளிகள் 8, இரவுப் பள்ளிகள் 17, திண்ணைப் பள்ளி 1. ஆசிரியர்கள் நியமிக்கும்போது 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற அடிப்படையில் முன்பு இருந்தது. இப்போது அரிசனங்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர் மாணவர்களின் தேர்ச்சியில் அதிகக் கவனம் செலுத்துவதற்காக, 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மூன்றும் வகுப்பிலிருந்து மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்காக இடைநிலை ஆசிரியர்களை அதிகப்படியாக நியமிப்பதற்கு அரசு ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அரிசன நல பள்ளிகளில் முதல் மூன்று வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு உடுப்பு வழங்கப்பட்டு வந்தது. அந்தத் திட்டத்தை இப்போது விரிவுபடுத்தி நான்காம், ஐந்தாம் வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் உடுப்பு வழங்க இருக்கிறார்கள். அரிசன நலப் பள்ளிகளில் பயிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் மதிய உணவு என்ற முறையில் இந்த ஆண்டில் 33.70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன நல மாணவர்கள் விடுதியில் 100-க்கு 75 அரிசன மாணவர்களையும் 20 பின் தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களையும், 5 மேல் வகுப்பு மாணவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளும் திட்டம் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் 4

ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன; 2 பெண்கள் ஹாஸ்டல், 2 அரிசன ஹாஸ்டல். வத்திராயிருப்பிலும் திருவில்லிபுத்தூரிலும் இன்னொரு இடத்திலும் இருக்கிறது. அங்கு இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. மேலும் புதிய கட்டிடம் ஹாஸ்டலுக்குக் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதில், எங்கள் தொகுதியில் பல கிராமங்களில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு இன்னும் பட்டா கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அரிசனங்களை விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தி முன்னேற்றம் அளிப்பதற்காக உழவு கருவிகள் வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அரிசனங்களுக்காக பால் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் போக்குவரத்துக் கூட்டுறவு சங்கங்களும் நிறுவப்படுகின்றன.

மோட்டார் பழுது பார்க்கும் தொழில், அச்சுத் தொழில், காலணிகள் செய்தல், உணவு விடுதிகள் நடத்துதல், சைக்கிள் கடைகள் நடத்துதல் இவற்றில் அரிசனங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் ரூபாய் 250 முதல் ரூபாய் 5,000 வரை கடன் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்தி அரிசன மக்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக கலப்புத் திருமணத் தம்பதிகளுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்தினால் தீண்டாமை ஒழியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் புழுவுக்கால் திட்டம் 1952-லேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு 20 ஆண்டு காலமாகியும், அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இரண்டு பேர்கள் முதல் மந்திரிகளாக இருந்தும்கூட, இன்னமும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது மதிப்புக்குரிய கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டத்திற்கு 75.60 லட்சம் ஒதுக்கி வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டதற்காக என் தொகுதி மக்கள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வத்திராயிருப்பு--அழகாபுரி, கிளாவூர் செல்லும் சாலையில் பாலங்கள் இல்லாமல் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். 4 அல்லது 5 இடங்களில் பாலங்கள் அவசியமாக வேண்டும். அவைகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால், நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் ரோட் போக்குவரத்து சாலை இல்லாமல் இருப்பதை மாற்றி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன நல மானியத்திலிருந்து நீரேற்றும் பம்பு செட்டுகள் அமைத்தும், வாங்கி ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ஆண்டுகளாகியும் அந்தந்த ஊருக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யாமல் கவனக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். உடனடியாக தண்ணீர் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அரிசன நலத்துறை மானியத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடிமக்கள், அரிசனங்கள் ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்

* **திரு. மு. இராமன்**: சட்டப் பேரவை தாற்காலிக தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத் துறை மானியத்தின்மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரிசன நல மாணவர்-மாணவியர் விடுதிகளில் உள்ள மாணவர்கள், மாணவிகள் சொந்த செலவுக்காக—சீப்பு, சோப்பு, எண்ணெய் போன்ற பொருட்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்காக—ஆண்பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ரூபாயும், பெண் குழந்தைகளுக்கு இரண்டு ரூபாயுமாக மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. உண்மையிலேயே பெண் குழந்தைகளுக்கு இரண்டு ரூபாய் நிச்சயமாகப் போதாது. ஆகவே மாணவியருக்கு மூன்று ரூபாயாகவும், மாணவர்களுக்கு இரண்டு ரூபாயாகவும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீண்ட காலமாக அரிசன பள்ளிக்கூடங்களில் உணவு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அது 15 பைசா திட்டத்தில் நடந்து வருகிறது. 15 பலம் சாதம் 10 பலம் சாம்பார் என்ற திட்டத்தில் போடுவதாகச் சொன்னாலும், உண்மையிலேயே இரண்டும் சேர்ந்து 25 பலம் போடுவதாக இல்லை. இதையும் கவனித்து 25 பைசாவாக அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாணவர்களுக்கு உடை வசதி செய்து தரப்படவில்லை; பெண் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் தான் உடை வசதி பொங்கல், தீபாவளி நேரங்களில் கொடுக்கப்படுகிறது. மாணவர்களுக்கும் அந்த சலுகையை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தில் 551.13 இலட்ச ரூபாய் அரிசன நலத் துறைக்கும் 334.05 இலட்ச ரூபாய் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறைக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகை முழுவதும் அரிசன மக்களுக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பு மக்களுக்கும் தான் செலவழிக்கப்படுகிறதா, அல்லது அந்தத் துறையில் வேலை செய்கிற ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள், இயக்குநர், மற்ற அதிகாரிகள் அரசு பணியாளர்களுக்கும் இந்தத் தொகையிலிருந்து தான் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து விளக்க வேண்டும். அரசு அதிகாரிகளுக்கும் பணியாளர்களுக்கும் ஆகும் செலவைத் தனியாக ஒதுக்கீடு மூலம் கேட்டால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அது பற்றிய விளக்கம் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் இல்லை. அதை விளக்க வேண்டும் என்ற அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன நலத் துறை ஆசிரியர்களுக்கு தேவையான குடியிருப்பு வசதி செய்து தரவேண்டும். அவர்களை 20, 30 மைலுக்கு அப்பால் மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் அரிசன நலத் துறைப் பள்ளிகள் இருக்கிற இடங்களில் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு சுமார் 1,000 ரூபாய் அளவில் வீடு கட்டி குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும். அரிசன நலத் துறை ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் உற்சாகம் அளிப்பதற்கு, ஹாஸ்டல்களில் பரிசு வழங்குவது போல், எந்தப் பள்ளியில் உள்ள பிள்ளைகள் நல்ல முறையில் தேர்ச்சி அடைகிறார்களோ, அந்தப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர், மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு பரிசுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த விடுதிகளில் சமையல்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு மாதம் 25 அல்லது 20 ரூபாய் என்று சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைந்த சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது. இது நீண்ட காலமாக இருக்கிற பிரச்சினை. அவர்கள் சம்பளத்தை குறைத்து 35 ரூபாயாகவாவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் வழுதாவூர், சித்தலம்பட்டு என்ற ஊர்களில் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே விடுதிகள் தேவை என்று இரண்டு ஆண்டுகளாக இங்கே வற்புறுத்தி வருகிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து இந்த ஆண்டிலாவது விடுதிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பு, ஆதித்திராவிட மாணவர்கள் 10 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து நடந்து வந்து படிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் வழுதாவூர், சாலையாம்பாளையம், வளவனூர் அரிசன காலனிகள் 1962-ல் ஏற்பட்டு, உயர்நீதி மன்றத்தில் போடப்பட்ட வழக்கு காரணமாக, இன்னமும் அரிசன மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனை கொடுக்கப்படவில்லை. இதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு, அரிசன நலத் துறை வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, ஒரு தனி உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியை ஏற்படுத்தியாவது இரண்டாண்டுகளுக்குள் அந்த வழக்குகளைப் பைசல் செய்வதற்கான முடிவை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாநில சர்க்கார் நிதி எவ்வளவு, மத்திய சர்க்கார் நிதி எவ்வளவு என்பது இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் இல்லை. ஆதித் திராவிட சமூகத்திற்காக மத்திய அரசு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கியுள்ளது, அரிசன மேம்பாட்டிற்காக, கல்வித் துறைக்காக, மற்ற துறைக்காக எவ்வளவு மான்யத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. அவற்றை தயவு செய்து தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் நல்கிய தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிற அரிச இலாகா மானியம் சம்பந்தமாக எனது கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன். அரிசனங்களுக்காகவும், பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்காகவும் சேர்த்து ரூ. 8,85,00,000 அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபொழுது மொத்த ஜனத்தொகையிலே 65 சதவிகிதத்தினர் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 20 அல்லது 15 சதமானம் அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். மொத்த ஜனத்தொகையில் 80 சதவிகிதத்தினராகிய இந்த மக்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையைப் பார்த்தால், மொத்தத்தில் 2½ சதமானத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது. இது

மிகமிகக் குறைவான தொகை. இம்மாதிரி மிகவும் குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகையைக் கொண்டு அரிசன மக்கள் பின்தங்கிய மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னால், அது நடக்காத காரியமாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவேதான் இன்றையதினம் உதவி செய்கின்ற காலத்தில் ஏற்படுகிற குறைபாடுகளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டுவது மிக உதவியாக இருக்க முடியும் என்று நான் நினைக் கிறேன். அரசுக்கு நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது. அரிசன மக்கள் முன்னேற வேண்டும், அரிசன மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற தீமைகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று அக்கறையோடு அமைச்சர் அவர்கள் செயல்பட்டு வந்தாலும், நடைமுறையில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு, அரசு விரிவான ஒரு திட்டத்தைத் தயார் பண்ண வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளித்து வருவது மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால், அரிசன மாணவர்கள் போதிய அளவிலே கல்லூரி களிலே படிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் விடுதிகளுக்கு பாக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்று திருப்பிக் கேட்கிற காலத்தில், கல்லூரிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை செலுத்த முடியாத நிலை இருப்ப தன் காரணத்தினால், கல்லூரியிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மாணவர்களுக்கு இந்த உணவுக்கான தொகை முழுவதையும் அரசாங்கப் பொறுப்பிலே கொடுப்பதுதான் சகல மாணவர் களும் கல்லூரிகளில் படித்து, தேர்வில் வெற்றி பெறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிப்பதாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம் அரிசன நலத் துறை பள்ளிகளில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. 15 காசு கொடுக்கிறார்கள். 15 காசுக்கு ஒரு மாணவன் அல்லது மாணவிக்கு உணவு அளிக்க முடியுமா என்பதை கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மிகக் குறைவான தொகையை அதற்காக ஒதுக்கிக் கொடுத்திருப்பதால், உணவுப் பங்கீடு செய்யக்கூடிய ஒப்பந்தக் காரர்கள், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மறுக்கிறார்கள், 15 காசுக்கு உணவு அளிக்க முடியாது என்று பல இடங்களில் காண்டிராக்ட்காரர்கள் நிறுத்தி விடுகிறார்கள். ஒழுங்காக நடப்பதில்லை என்பதற்காக அதிகாரிகள் காண்டி ராக்டை ரத்து செய்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் தொடர்ந்து இந்த மாணவர்களுக்கு 15 காசு செலவில் உணவு அளிக்க முடியாது. ஆகவே, குறைந்தபட்சம் ஒரு மாணவனுக்கு 25 காசு என்ற அளவிலாவது பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஒதுக்குவதன் மூலம், ஏழை மாணவர்கள், அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் படிப்பதற்கு கொஞ்சம் ஊக்க மாக இருக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அரிசன நல இலாகாவினரால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஆலோசனையைப் பற்றி எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்ற உறுப்பினர்களையும் அபிப்பிராயம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது மிக மிக

ஆபத்தானது. அரிசன நல இலாகாவினால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் அரிசனப் பிள்ளைகளுக்குப் பல்வேறு வகையிலே இப்பொழுது உதவி செய்யப்பட்டு வருகிறது. வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை ஆடைகள் கொடுக்கிறார்கள். குறைவாக கொடுத்தால்கூட, உணவு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த வசதிகளையெல்லாம் நிறுத்திவிடுவார்கள். ஆகவே, தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பள்ளிகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற யோசனை இருந்தாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. அரிசன நலத் துறை தான் அந்தப் பள்ளிகளை நடத்தியாக வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

குடியிருப்பு மனை நில ஆர்ஜித விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அது ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தனியாக இதற்கு ஒரு சட்டம் இருந்தாலொழிய குடியிருப்பு மனைக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியாது. ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று, கிராமத்திலுள்ள அரிசனங்களுக்காக மனை எடுக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் நடவடிக்கை ஆரம்பித்த உடனேயே, நான்கு பேர்கள் அந்த ஜனங்களுக்கு விரோதமாக மனு எழுதி விட்டார்களேயானால், எடுத்த நடவடிக்கை நின்றுபோய் விடுகிறது. இல்லையென்று சொன்னால், ரூ. 15, 20 வக்கீலுக்குக் கொடுத்து, கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஹைகோர்ட்டுக்கு கேஸ் போனால், அந்தக் கேஸை பைசல் செய்வதற்கு 3, 4 ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகிறது. அரிசனங்களுக்கு, சமுதாயத்திலே இருக்கிற மிகவும் பின்தங்கிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, கருணை காட்டி, அவர்களுடைய நன்மையை மனதில் கொண்டு, அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதில்லை. எடுப்பதே தவறு என்ற முறையில் தான் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையில் சட்டத்தை தேவைப்படுகிற மாதிரி மாற்றி அமைத்தால்தான், இதற்கு இடம் அளிக்க முடியும். நில ஆர்ஜித சட்டத்தை திருத்தியாக வேண்டும். அந்த சட்டம் வெள்ளையன் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம் தான். ஆகவே, இன்றைய நிலைக்கு ஏற்ற வகையில் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து, எந்தவிதமான தடையும் இல்லாத அளவில் ஏழை அரிசனங்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, குடியிருப்பு மனைகளுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்குரிய ரூபாய் கூட போதுமானதாக இல்லை. மேலும், அதற்குத் தகுந்த அளவில் அரசாங்கம் சிப்பந்திகளை நியமனம் செய்ய வேண்டும். ஒரு தாசில்தாருக்கு நான்கு தாலுக்காக்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்த தாசில்தார் நான்கு தாலுக்காக்களுக்கும் சென்று எப்படி ஏழை அரிசனங்களின் நிலையைக் கண்டறிந்து, அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி கேட்டு, இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் துரிதமாகச் செய்ய முடியும் என்பதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, குறைந்தபட்சமாக ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார் என்ற அளவிலாவது நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதெதற்கோ தாசில்தார்களை நியமனம் செய்கிறார்கள். சிவில் சப்ளை தாசில்தார் என்று சொல்கிறார்கள். என்னதான் நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, ஒரு சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு, ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார், ஒரு பிர்காவிற்கு ஒரு ரெவின்யூ

இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியோர்களை நியமனம் செய்து, இப்படிப்பட்ட நில ஆர்ஜித வேலைகளை திறமையாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன சேரிகளுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி என்று சொல்கிற காலத்தில் இந்த இலாகாவின் மூலமே இவைகளை ஏன் செய்யக்கூடாது என்பது கேள்வி. பஞ்சாயத்து போர்டுகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆகியவை களிடம் இந்த வேலைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய கருணையில்தான் குடித்ண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், அது நடக்காத காரியம். அது தீவிரமாக செயல்பட முடியவில்லை. அதைப்போல இன்றையதினம் அரிசன நல இலாகாவிலிருந்து மின்சார விஸ்தரிப்புக்காக பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால், மின்சார இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதே நிலைதான். சமுதாயத்தில் தீண்டப்படாதவர்கள் என்று அவர்கள் எந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறார்களோ, அதே நிலையில்தான் அவர்களுடைய நன்மைக்காக செய்யக்கூடிய காரியங்களும் ஒதுக்கித் தள்ளப் படுகிறது. மின்சார இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அப்படித்தான செய்கிறார்கள், சுகாதார இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். இது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடிய முறையில், அரசாங்கமே நேரடியாக இந்த இலாகாவின் மூலம் சகல காரியங்களையும் செய்யக்கூடிய ஒரு முறையைக் கையாள வேண்டும், அம்மாதிரி நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலில் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக கூட்டுறவு முறையில் பால் விநியோகத்திற்காக சங்கங்கள் அமைப்பதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. சில சங்கங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. புதிதாக சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். டி.ஆர்.ஐக் கேட்டால் கமிஷனரைக் கேளுங்கள் என்கிறார்கள். கமிஷனரைக் கேட்டால், கமிஷனர் என்ன ஆணை பிறப்பிக்கிறார் என்றால், அந்த இடத்திலேயே பாலைக் கொண்டுவந்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான ஒப்பந்தத்தை எழுதிக் கொடுத்தால்தான் அனுமதி கொடுக்கப்படும் என்கிறார். ஒரு தாலுகா எல்லைக்கோடியிலிருந்து தலைநகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பால் பண்ணைக்கு பாலைக் கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டுமென்றால், அது எப்படி முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரிசனங்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய வேலைகள் இப்படி செய்ய முடியாமல் தடைப்படுகிறது. பால் பண்ணை சம்பந்தமாக அப்படிப்பட்ட விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தீண்டாமையை ஒழிப்பது பற்றி பிரசாரம் செய்கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரசாரம் போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சட்டம் போட்டுக் கூட, சட்டத்தை அமல் படுத்தும் அதிகாரிகள் இதில் அவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இல்லை என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இருந்தபோதிலும், ஒரு தனி போலீஸ் படையையே வைத்து நடத்தலாமா என்றாலும் அதுவும் சிக்கலாக இருக்கும். ஆகவே, மனமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். ஜாதி இந்துக்களிடம் மனமாற்றம் ஏற்பட

வேண்டும். அவர்கள் மனம் மாறவேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்பில் ஜாதி இந்துக்கள் முன்னணியில் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் முயற்சிகள் செய்யவேண்டும்.

அரிசன மக்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. தமிழக அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அரிசனங்களுக்கு முன் சலுகை அளிக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் பொதுவாகச் செய்யக் கூடாது. நிலம் இல்லாத வர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது என்பதில், எல்லா ஜாதிக்காரர்களும், எல்லா ஆள்களும் வாங்குகிருர்கள். சென்னையிலே இருப்பவர் கூட நகரத்தில் வாழ் கிறவர்கள் கூட, கிராமத்தில் இருக்கும் நிலத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிருர்கள். இந்த நிலைகளை மாற்ற வேண்டும். அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் அரிசனங் களுக்குப் பூராவாக. அந்த மண்ணிலே உழைத்தவர்களாக இருப்பவர்கள். அந்த மண்ணிலேயே அதைப் பண்படுத்தி, விவசாயம் செய்த மக்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்துவிட்டு, முதல் சலுகை கொடுத்து விட்டு, மற்றவர்களுக்கு இரண்டாவதாகத்தான் இடம் கொடுக்கவேண்டும். அதே போல, அரசாங்க சிப்பந்திகளை அமர்த்தும்போது, பணிமனைகளில் வேலைக்கு அமர்த்தும்போது, முதலிடம் கொடுத்து ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். மாநில ஆலோசனைக் குழு ஒவ்வொரு இலாகாவிலும், எத்தனை பேர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டி ருக்கிருர்கள் என்று கேட்டதற்கு, போலீஸ் இலாகாவிலிருந்துதான் பதில் வந்திருக்கிறது என்றும், மற்ற இலாகாக்கள் கொடுக்கவில்லை என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னுர்கள். அவர்களுக்கு உரிய முறையில், 16 சதவிகிதம், அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் நாங்கள் அச்சப்படும் நிலையில் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும், கல்வி இலாகா வாக இருந்தாலும் சரி, சுகாதார இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, மின்சார இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, மருத்துவ இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, பொதுப்பணித் துறையாக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அளவில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, மத்திய சர்க்காரில் இப்பொழுது சொல்கிருர்கள். ஜனத்தொகை அடிப்படையில் சலுகைகள் வழங்கப் போகிருர்கள் என்று. ஜனத்தொகை அடிப்படை என்பதைவிட, ஒரு 50 சதவிகிதம் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்குவதுதான், மேலும் அரசாங்க வேலைகளில், அவர்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். இம்மாதிரி பல்வேறு சலுகைகள் கொடுப்ப தால் மட்டும், தீண்டாமை என்கிற பேய் இருக்கிறதே, அதை விரட்ட முடியும் என்று நினைக்கவில்லை. சும்மா பெயரளவில் செய்யும் இம்மாதிரியான காரியங்கள் மூலமாக அது போகாது என்பதுதான் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்று, அவர்களுடைய நலனுக்காக ஒரு அமைச்சரைப் போட்டு, அந்த மக்களுடைய குறைகளை ஆராயவேண்டும் என்று செய்திருக்கும் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையைப் பாராட்ட வேண்டும். அது போற்றத்தக்க ஒன்று. அதற்காக என்று ஒரு கமிஷன் போட்டிருக்கிருர்கள், பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷன் என்று. அதைப் போலவே, அரிசனங்களுக்கு என்று ஒரு தனிக் கமிஷனைப் போடவேண்டும், அதையும் அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிற்பட்டோர்கள் என்று சொல்லும்போது, பொருளாதாரத்தில் பிற்பட்டு இருந்தாலும், சமூகத்தில் அந்தஸ்து இருக்கிறவர்கள். ஆனால் இந்த அரிசனங்கள் என்பவர்கள் சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுத்தாலும், இவர்களும் முன்னுக்கு வருகிறார்களே என்று மற்றவர்கள் பொறாமைப்படுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் தலைமை)

அமைச்சராக வந்திருக்கிறார்களே, அதிகாரிகளாக வந்திருக்கிறார்களே, ஐ.ஏ.எஸ். பாஸ் செய்திருக்கிறார்களே என்றெல்லாம் பொறாமைப்படுகிறார்கள். அதைப் போக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்குரிய ஸ்தானங்கள், விகிதங்கள் ஒதுக்குவதன் மூலம், பொருளாதார வசதிகளைப் பெருக்குவதன் மூலம் செய்யலாம். இன்றைக்கு தொழில்களை நடத்துவதற்காக மூன்று லட்சம் ரூபாய் இந்த வருஷம் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுபோதுமானது அல்ல. மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் போதாது. இம்மாதிரி தொழில்கள் நடத்துவதன் மூலம் தீண்டாமையை ஒழிக்கமுடியும்; பல்வேறு வியாபாரத் துறைகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தீண்டாமையை ஒழிக்கமுடியும். அந்த முறையில் தீவிரமான திட்டத்தை புதியமுறையில் தயார் செய்து, செயல்படவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் நிர்வாக முறைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். பிரிட்டிஷ் காலத்து அமைப்பே, அந்த முறையே இன்றைக்கும் இருக்கிறது. சிகப்பு நாடா வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதெல்லாம் போகவேண்டும் என்று சொன்னால், அரசாங்கம் புதிய முறையில் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்து, அந்த மக்களுக்குரிய சலுகைகளைக் கொடுக்க, அவர்களுக்கு அவை கிடைக்கும் அளவில் உதவிகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நிற்கிறேன். சமுதாயத்தில் இருக்கிற வசதி படைத்தவர்கள், தங்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள, குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. தங்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுவதாகக் கருதினால், அதைப் போக்கிக்கொள்ள நீதி மன்றத்திலே சென்று நீதியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற பெரும் பகுதி மக்கள், ஏழ்மையில் இருக்கும் மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தீண்டப்படாதவர்கள் என்று கருதப்படுவோர், இவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க, இது போன்ற சபைகளின் மூலந்தான் உண்டாக்கித்தர முடியும். அப்படி உண்டாக்கித் தருவதற்கு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி ஆராய்வதுதான் இந்த மானியத்தின் நோக்கம் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிக் கருதும்போது, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் விவரங்களைப் பார்த்தால், கல்வியைத்தான் பிரதானமாகக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது.

கல்வி மிகவும் பிரதானமானதுதான். அவசியம் தான். அது மேலும் மேலும் அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வரவேண்டிய ஒன்றுதான். ஆனால், இந்த மக்களை முன்னேற்றுவது என்பது கல்வியினால் மட்டும் நடக்கும் காரியம் அல்ல. ஒரு சமூகத்தில் இருக்கின்ற மிகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை முன்னேற்றுவது என்றால்,

அவர்கள் ஒவ்வொரு அம்சங்களிலும் முன்னேறுவதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. குறிப்பாக அரிசனங்களையும் மற்றவர்களையும் எடுத்துக்கொண்டால், எப்படித் தாழ்த்தப்பட்டிருந்தாலும், பொருளாதாரத்தில் இருக்கும் நிலையை முதன்மையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்தவர்கள் உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், சமூகத்தில் மதிக்கப்படுவதில்லை. அந்த நிலையில், அரிசனங்களுக்கு, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு என்னென்ன செய்யப்படுகிறது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தொழில்களுக்கு வாய்ப்புக்கள், வேலைகளுக்கு வாய்ப்புக்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் வாய்ப்புக்கள் என்று சொன்னால், படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் எல்லோரும் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் நாம் இன்றைக்கு இருக்கிறோம். அரிசனங்கள் என்பவர்கள் தொழில்களைவிட, நிலத்தோடு ஒன்றிப்போனவர்கள்நிலத்திலேயே வேலைசெய்து, பண்ணை அடிமைகளாக, கூலி விவசாயிகளாக, அவர்கள் இருந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்திருக்கிறவர்களை, தொழில் வசதிகள் தருகிறோம் என்று சொல்லுவதைவிட, அவர்களுக்கு நிலம் அளித்து, நிலத்தைப் பண்படுத்திச் செயல்பட வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது நல்லதாக இருக்கும். வேறு எந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுவதாக இருந்தாலும், அதிகமான பேர்களை ஈடுபடுத்த முடியாது. அவர்கள் தொழிலில் திறமையாக செயலபடுவதைவிட, நிலத்தை உழுது அதில் திறமையாகச் செயல்படுவார்கள். அதைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசு பல இடங்களில் புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்கிற கொள்கையைக் கடைபிடிக்கிறது. அப்படிக் கடைபிடிக்கும் கொள்கையில், அரிசனங்களுக்கு இவ்வளவு சதவிகிதம், இவ்வளவு விகிதாசாரம் என்று மற்றதில் போல் ஒதுக்கிவிடுவது, அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் என்று அந்த ஏற்பாடு மிகவும் நல்லது என்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய வீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஆங்காங்கு வீடுகள் கட்டப்படுவதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால், வீடுகள் எத்தனை கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை கட்டிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன, அதனுடைய நடவடிக்கைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், ஓரிடத்தில் வீடு கட்டப்படுவதற்கு நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிடும் போது, அந்த நிலத்தின் உரிமையாளர் உடனே கோர்ட்டுக்குச் சென்று அங்கே தடைப்படுத்திப் பல வருஷங்கள் அது அப்படியே கிடக்கும்படியாக வைத்துவிடுகிறார்கள். உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியில் சூரப்பள்ளி பஞ்சாயத்தில் குப்பம்பட்டி என்ற பகுதியில் இருக்கும் அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஓரிடம் ஒதுக்கப்பட்டது. அது புறம்போக்கு நிலம். ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் உடனே வீடு கட்டுவது என்று வேலை துவங்கியிருந்தால், உடனே செய்திருக்க முடியும். ஆனால், இம்மாதிரி ஒரு ஆலோசனை இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டவுடனே, வசதி படைத்த ஒருவனுக்கு அந்நிலத்தை விற்று விட்டு, அந்த வசதி படைத்த ஒருவன் அந்த இடத்தைச் சுற்றிலும் சுவர்கட்டி, அதிலே பெரிய கிணறு வெட்டி, இன்றைக்கு அந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கும் கலெக்ட

ருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதற்குப் பின்னால், இப்பொழுது கலெக்டருடைய தடையாணையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல வருஷங்களாக இருக்கும் பிரச்சினை அது. அது உடனுக்குடனாகத் தீர்க்கப்பட்டது என்று சொன்னால், இந்தத் தடையை ஓரளவுக்குக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும். நான் மிகவும் வேதனைபட்டு சொல்லுகிறேன். அரிசன நல இலாக்காவிலே இருக்கின்றவர்கள் அரிசன நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, அவர்கள் போதுமான அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நாம் வீடு கட்டுவதற்காக அல்லது பாதை அமைப்பதற்காக என்று எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற நிலம் ஒரு உயர்ந்த ஜாதிக்காரனுடைய நிலமாக இருக்கும். அந்த ஜாதிக்காரன் தன்னுடைய நிலம் எடுத்துக்கொண்டு விடப்படாமல் தடுப்பதற்காக ஏதோ குறுக்கு வழிகளை, ஏதோ சட்டபூர்வமான வழிகளைக் கையாளுகிறார்கள். அப்படி கையாளும்போது, அவர்களுக்கு எதிராக அரிசன நல இலாக்காவில் உறுதியாக நின்று, அதை எதிர்த்து, அந்த அரிசனங்களுக்கு உடனே பலம் அளிக்கும்படியான காரியத்தைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர்களுடைய பக்கத்திலே நின்று, தாமதப்படுத்துகின்ற முறைகளுக்கு அனுசரணையாகப் பல பேர்கள் காரியங்கள் செய்துகொண்டு போவதன் காரணத்தால் பல வருஷங்களாகப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியில் நங்கவள்ளி என்ற பகுதி இருக்கிறது. அந்த நங்கவள்ளியில் ஒரு அரிசனக் காலனி இருக்கிறது. அவர்கள் 100 வருஷங்களாக நடந்துகொண்டுவரக்கூடிய பாதை ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பாதையை அவர்களுக்கு உரிமையாக்கித் தருவதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு போட்டார்கள். அங்கே சர்வே செய்யப்பட்டு, கல் போடப்பட்டு, எல்லாம் முடிந்து விட்டது. பிறகு, நில உடைமையாளர் ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று, அங்கே அவர்களுக்குச் சாதகம் இல்லாத தீர்ப்புப் பெற்றார்கள். மீண்டும் அங்கிருந்து விண்ணப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்தை அணுக நான் இனமாக இன்னொரு பக்கத்தில் பாதைக்கு இடம் தருகிறேன் என்று சொல்ல அதைக் கேட்டு, அந்த முடிவான, உயர்நீதி மன்றத்தில் அரிசனங்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட பாதையை நிறுத்தி வைக்கும்படி அரசாங்கம் தடையாணை பிறப்பித்தது. அதற்குப் பிறகு நில உடைமையாளர் இனமாகத் தருவதாகக் கூறிய இடத்தில் ரோடு போடுவதற்கு உத்தரவும் பிறப்பித்துவிட்டார்கள். அப்படி உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டதற்குப் பின்னால் அந்த அரிசனங்கள், அந்த ரோடு எங்களுக்கு வேண்டாம், நாங்கள் 100 வருஷங்களாக, பாரம்பரியமாக நடந்துகொண்டிருக்கும் ரோடு உள்ள இடம் எங்களுக்கு உரிமையாக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டு கிளர்ச்சி செய்வதென்று முடிவு செய்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பண்டிகைக்கு, எருதாட்டுவதற்கு மாடுகளை பழைய பாதையில் கொண்டு சென்றபோது வழியில் போலீசார் அவர்களைத் தடுத்து, அவர்களில் ஐந்து பேர்களைக் கைது செய்து, நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து, அது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. புதிய பாதை போடக்கூடாது என்று அரிசன வாலிபர்கள் உண்ணாவிரதம் தொடங்கினார்கள். இதை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்து உத்தரவு போடப்பட்ட. புதிய பாதைக்குத் தடையாணை பெறப்பட்டது. இப்படி அமைச்சரிடத்தில் சொல்லியும் பிரச்சினை இப்பொழுது அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்

கிறது. ஓரிடத்தைப் பார்த்து முடிவு செய்ததற்குப் பின்னால், அது சரியானது என்று ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்க, மீண்டும் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் அந்த இடத்தை மாற்றிக்கொண்டு இன்னோரிடத்திற்குக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னால், அங்கே அரிசன இலாக்கா யாருக்கு உதவி செய்வதற்காக இருக்கிறது என்ற கேள்வி உண்டாகிறது. மேல் வகுப்பாருக்கு அனுசரணையாக கீழ் வகுப்பார் செல்லவேண்டும் என்று பாரம்பரியமாக இருக்கின்ற நிலை இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் இன்னும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. மேல் வகுப்பார் ''இந்த வழியில்தான் நீ செல்ல வேண்டும்'' என்று அரிசன மகனைப் பார்த்துச் சொன்னால், அவன் அந்த வழியில்தான் செல்லவேண்டும் என்ற நிலை இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

இதுபோன்று என்னுடைய தொகுதியில் குஞ்சாண்டியூர் என்கிற இடத்தில் 50 வீடுகள் இருக்கின்றன. அது மிகத் தாழ்வான இடம். அங்கே விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மழை காலத்தில் அங்கே தண்ணீர் தேங்கி நிற்கின்றது. அந்தத் தண்ணீர் வீடுகளில் வந்துவிடுவதோடு பாம்புத் தொல்லையும் ஏற்படுகிறது. காவேரிபுரம் பகுதியிலும், தண்டா என்ற பகுதியிலும் இப்படி இருக்கிறது. ஆக, வீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நீண்ட நாளாக 1967-ம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இந்தச் சபையில் நான் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். அரிசன நல அதிகாரியிடமும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். கலெக்டரிடமும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால், இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் தீரவில்லை. எப்படியும் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒன்று, விரைவாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்று நாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இது இத்தனை வருஷங்களுக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படும், இந்த முறையில் தீர்க்கப்படும். இன்ன இடத்திலே முதன்மையாகத் தீர்க்கப்படும் என்று வரையறை செய்து நிச்சயிப்பதற்கு மிகவும் தேவையானது என்று நான் இந்த சபையிலே அறிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பழங்குடி மக்கள், இந்த அரிசனங்களைவிட இன்னும் கேவலமான நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள். அவர்கள் மலைமீது இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் பாலமலையில் இருக்கின்ற பழங்குடி மக்கள் நடந்துசெல்வதற்குப் பாதை இல்லை. அங்கே காப்பியை நாம் உண்டாக்கலாம். பழவகைகளை உண்டாக்கலாம். புறம்போக்கு நிலங்களை அங்கே அவர்களுக்கு அளித்தால் நல்ல மாதிரியாக அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியும். அப்படியிருக்கின்ற ஒரு பகுதியில் ஒரு பாதை போடவேண்டும் என்று இந்தச் சபையில் மூன்று வருஷங்களாகக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டும் ஒரு பாதை கூடப் போடவில்லை. இவ்வளவு கஷ்டமான நிலைமை அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. விநயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இப்பொழுது சபையின் முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். ஆதித் திராவிட சமூகம், இந்தப் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் ஆகியவர்களுடைய முன்னேற்றத்தைப் பற்றி எந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் இப்பொழுது அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடி

யாது. ஒருவேளை காங்கிரஸ்காரர்கள் அவர்களுக்கு 'ஹரிஜனங்கள்' என்று பெயர் கொடுத்திருக்கலாம். இப்பொழுது ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் அவர்களைப் பார்த்து, 'பெருங்குடி மக்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். (குறுக்கீடு) பழங்குடி மக்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது. ஆதலால், ஏதோ முன்பு இருந்தவர்கள் இதில் அதிகமாகச் செய்யவில்லை, இப்பொழுது வந்தவர்கள்தான் அதிலே அக்கறை அதிகமாகக் காட்டுகிறார்கள் என்றெல்லாம், வாதிப்பதற்கு வேண்டுமென்றால், சொல்லிவிடலாமே தவிர, ஆரம்ப காலத்திலே என்ன தவறு நடந்ததோ, அந்தத் தவறைத் திருத்துவதற்கு யார் முயற்சித்தார்கள், அதற்கு எடுத்த அடிப்படையான கொள்கை என்ன என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும்போது, நமது அமைச்சரவர்கள் இதுமாதிரியோர் அறிக்கையைத் தயார் செய்து தந்தது வரவேற்கத்தகுந்தது. கொள்கை விளக்கம் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். இதை நான் படித்துப் பார்த்தேன். முன்பு ஒரு அமைச்சர். பிறகு ஒரு அமைச்சர். அப்படித் தான் இருக்கவேண்டும். தவறு ஒன்றும் இல்லை. நான் இருந்திருந்தாலும் அப்படித்தான் செய்வேன். கலப்புத் திருமணப் படத்தைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் அட்டையில் போட்டு விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். மக்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கு, குறிப்பாக ஏழை மக்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த நாங்கள் பல காரியங்கள் செய்தோம். ஆனால் விளம்பரம் தேடிக்கொள்ளவில்லை. அந்தத் தவறைத்தான் நாங்கள் செய்தோம். நாங்கள் எத்தனையோ நல்ல காரியங்களைச் செய்தோமே தவிர, விளம்பரம் தேடிக்கொள்ளவில்லை. பிற்போக்கு சமுதாயத்தினருக்கு நாங்கள் அதிகமாகச் செய்யவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. இந்த அறிக்கையை நான் ஆழ்ந்து கவனித்தேன். ஆரம்பத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒதுக்கிய தொகையை விட இப்பொழுது தொகை அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் வளரும் சமுதாயம் என்பது. வளருகிற சமுதாயத்தில் இப்படித்தான் இருக்கும். நீங்கள் இவ்வளவு தொகை இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். உங்களுக்குப்பின் நானாக இருப்பினும்—இருந்தால்—இல்லை, நீங்களே வந்தாலும்—இப்பொழுது ஒதுக்கியுள்ள தொகையை ஏற்றிக்கொண்டுதான் போவோமே தவிர, இதைக் குறைக்கவா போகிறோம்? இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை. திஸ் ஈஸ் எ சோஷல் ப்ராப்ளெம். இதை எப்படியும் தீர்க்கவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை எவருக்குமே இருக்க முடியாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று நாங்களும் சொல்லுகிறோம். நீங்களும் சொல்லுகிறீர்கள். இதிலே பாதை வேறாக இருக்க முடியாது. ஆனால், இதெல்லாம் நம்முடைய வசதிகளைப் பொருத்திருக்கிறது. நமக்கு அதிகமாகப் பொருளாதார வசதி இப்பொழுது இருந்தால் எட்டு கோடி என்ன, இருபத்தைந்து கோடி தா வேண்டும் என்று கலைஞரைக் கேட்டிருப்பேன். அவரும் தாராளமாகத் தந்திருப்பார். எங்கே இருக்கிறது பணம்? ஏற்றவேண்டும் வரியை, அல்லது, மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க வேண்டும். ஆதலால், எங்களை நீங்கள் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதிலோ அல்லது உங்களை நாங்கள் குறை சொல்வதிலோ அர்த்தம் இல்லை. திஸ் ஈஸ் எ சோஷல் ப்ராப்ளெம் விச் ஹாஸ பீன் தேர் ஃபார் மெனி செஞ்சுரிஸ். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே ஒரு வகுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்று எந்தக் காரணத்திற்காக எவர் சொன்னார்

களோ அந்தச் சனியன் இன்னும் விடவில்லை. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் விடுதலைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் வழிகாட்டியது அல்லவா ? அதைக் கொஞ்சம் தாராளமாக நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யாததைப் போலவும், நீங்கள்தான் புதிதாகச் செய்தது போலவும் பேசக்கூடாது. நீங்கள் புதிதாகச் செய்ததைப்பற்றி நான் பேசப் போகிறேன். என்றாலும், வழிகாட்டியவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதை நீங்கள் மனச்சாட்சியிலே கொஞ்சம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆதித் திராவிட மக்களுக்கோ அல்லது பழங்குடி மக்களுக்கோ அல்லது ஷெட்யூல்டு ட்ரைபினருக்கோ செய்கிற சலுகை போற்றத்தக்கதுதான். இன்னும் போதாது என்றுதான் சொல்லுகிறோம். நிதிநிலை வசதிக்கேற்பத்தான் செய்ய முடியும் என்பதிலே கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. எட்டு கோடி என்று இருந்தால், அதைப் போகப் போக 20 கோடி 30 கோடி என்று உயர்த்திக்கொண்டு போகலாம். இப்படி மெல்ல மெல்லத்தான் உயர்ந்து கொண்டு போக முடியுமே தவிர, பொருளாதார நெருக்கடியில் அதிகமாக உயர்வதற்கில்லை. ஆனால், மன மாற்றம் இப்போதே வரலாம். மன மாற்றத்திற்குப் பொருளாதாரம் வேண்டியதில்லை. நாம் அனைவரும் சேர்ந்தே சொல்லுகிறோம். தீண்டாமை இருக்கவேண்டும் என்று யார் சொல்லுவார்கள் ? யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்பு வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்வது போலவும், நீங்கள்தான் தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொல்வதுபோலவும் இதுபோன்று பிரச்சினையை நீங்கள் கிளப்புவதுதான் எங்களுக்கு வேதனையைத் தருகிறது. இதுமாதிரி ஒரு அறிக்கை தயார் செய்து, ,அதில் ஒரு படத்தைப் போட்டு, இப்படியெல்லாம் தீண்டாமை என்பது ஒரு காலத்தில் இருந்தது, தீண்டாமையை அனுசரித்தால் அது 'அஃபென்ஸ்' ஆகும், சிறையில் போடுவோம் என்று சொன்னால், யாரோ மறைத்து வைத்ததாகவும், நீங்கள்தான் வெளியே கொண்டுவந்ததாகவும் ஆகும். இதெல்லாம் நம் இயக்கத்திற்கே அவ்வளவு பெருமை தராது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் பேசும்போது நானும் இருந்தேன். அவர் சொன்னது—அப்படிச் சுவர்களிலே ஒட்டுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த சுவரொட்டிகள் பல இடங்களில் ஒட்டப்பட்டு, பிறகு அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதே தவிர, தீண்டாமை ஒழிப்பிலே உங்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. நீங்களாகவே ஏதோ ஒன்றைப் பேசுவதற்காக, அப்படி யாரோ பேசியதாகக் கற்பனை பண்ணிக்கொண்டு பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. கே. விநயகம் : முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தாலே தகராறுதான். (சிரிப்பு) தலைவர் அவர்களே, ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர், பழங்குடி மக்கள் ஆகியோருக்கு இன்னும் அதிகமாகச் சலுகைகள் தர வேண்டும். தட்டுத்தடங்கலில்லாமல் கல்விச் சலுகை, உத்யோகச் சலுகை, குடியிருப்புமனை வசதி, மற்ற பொருளாதாரத்திலே வளர்ச்சி என்ன என்ன வேண்டுமோ, உங்களால் முடிந்த அளவிற்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் அதை ஆதரிக்கிறோம். அது தவறு என்று நாங்கள் சொல்ல மாட்டோம்.

அடுத்து, எனக்குக் கிடைத்த ஒன்றிரண்டு தகவல்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாணவர்களுக்கு 400 ரூபாய் ஸ்காலர்ஷிப்பாகத் தரப்போகிறோம் என்று முதலில் கடிதம் போகிறது. பின்னர் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்போது 100

ரூபாயைப் பிடித்துக்கொள்வதாக ஓர் இரு மாணவர்களிடமிருந்து எனக்குத் தகவல் கடிதம் வந்திருக்கிறது. மாணவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தை இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவந்து ஃப்ரூப் செய்ய நான் இப்பொழுது தயாராக இல்லை. கடிதம் இம்மாதிரி போகிறது சரியா, உங்கள் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் ஆட்சியாக இருந்தாலும் தவறு தவறுதான். எங்கு தவறு இருந் தாலும் தவறுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் ஆதாரத்தோடு பேசுகிறீர்களா? கடிதம் யார் எழுதினார்கள்? எங்கிருந்து வந்தது?

திரு. கே. விநயகம்: அந்தக் கடிதம் பாளையங்கோட்டையிலிருந்து வந்தது. அதைக் கொண்டுவந்து இந்த மன்றத்தில் காட்டலாம். ஆனால் இதெல்லாம் வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் காட்டவில்லையென்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப் பினர் அந்த மாணவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி, நேரில் வரச்சொன்னால், அப்படிப்பட்ட புகார் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை விசாரணை செய்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கச் சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. விநயகம்: இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை தான். நாம் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்க வேண்டும். சமுதாயத்திலே எண்ணப் புரட்சி ஏற்பட வேண்டும். பழைய எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்ள மக்களே பக்குவப்பட வேண்டும். எந்தவிதமான சட்டம் போட்டும் இதை மாற்ற முடியாது. இருபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வேலைக்காரி கதை எழுதாத நேரத்தில் ஜாதிக் கொடுமை எப்படி இருந்தது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வேலைக்காரி கதை எழுதி, நமது கலைஞர் போன்றவர்கள் எல்லாம் நாடகம் நடித்ததற்குப் பிறகு சமுதாயம் மாறியது. அவரவர்கள் தத்தம் பணிகளைச் செய்தால், இந்தத் துறையே மெல்ல மெல்ல மாறும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நான் உயிரோடு ஐம்பது வருஷம் இருந்தால்—இருப்பேன் என்று நினைக்கிறேன்—(சிரிப்பு) இந்தத் தீண்டாமை என்ற பேய் அப்போது இருக்கவே இருக்காது, அனைவரும் சேர்ந்து இந்தப் பேயை ஓட்டவேண்டும். ஏதோ 'நாங்கள் குறை வாகச் செய்தோம், நீங்கள் அதிகமாகச் செய்கிறீர்கள், நாங்கள் குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கினோம், நீங்கள் அதிகமாகச் செய்கிறீர்கள்' என்றெல்லாம் சொல் லத் தேவையில்லை. பிற்பட்ட இனத்தவர் பகுதி என்று இன்று நீங்கள் சொல்ல லாம். நாங்கள் இதை முன்பே எடுத்து இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக் கிறோம். நானே, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களோ சட்டசபையில் இருக்கும் போது இந்த விஷயத்திற்கு வெட்டுப்பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறோம். 'அந்தச் சர்க்கார் ஏன் கொடுக்கவில்லை' என்று நீங்கள் கேட்பதிலே பொருள் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நீங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது எப்படி வெட்டுப்பிரேரணைகளைத் தந்தீர்கள்? (சிரிப்பு)

திரு. கே. விநாயகம் : திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கொடுத்தார்களே, வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட . . . (சிரிப்பு) நான் கொடுத்ததாக எனக்கு ஞாபகம் . . . (சிரிப்பு) நான் பலமுறை எதிர்க்கட்சியில் இருந்திருக்கிறேன் (பலத்த சிரிப்பு). நாங்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரே அமைச்சர், இரண்டு துறைகளையும் பார்ப்பது கஷ்டம். உங்களுக்குப் பரந்த மனப்பான்மை இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர் நலனைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஒரு துறை, அதேநேரத்தில் பிற்பட்ட இனத்தவர் நலனைக் கவனித்துக்கொள்ள ஒரு துறை. இந்த இரண்டு துறைகளையும ஒரே அமைச்சர் பார்ப்பது என்றால் வேலைப்பளு உயரும் என்று நான் தான் வற்புறுத்தி வந்தேன். அதற்கென்று புதிதாக அமைச்சரைப் போடவேண்டும் என்றுதான் நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதேநேரத்தில் இலாகாவைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும். இயக்குநரைத் தனியாக வைக்க வேண்டும். ‘ஒரு காலத்திலே இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீரும்’ என்று நான் போன ஆண்டே நான் வெட்டுப் பிரேரணையில் சொல்லியிருந்தேன். அதற்கிசைந்து நமது கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் நமக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. With no mental reservation I pay my high tribute to “மிஸ்டர் கலைஞர்” ஆமாம். இதிலே தவறு இல்லை. நல்லது செய்வதைப் பாராட்டுவதில் ஏன் கஞ்சத்தனம் காட்ட வேண்டும்? (சிரிப்பு) எத்தனையோ நேரத்தில் நாம் சண்டை போடுகிறோம். இண்டஸ்ட்ரிஸ டிமான்ட் வந்தால் சண்டை போடுகிறோம், மற்ற டிமாண்டுகள் வரும்போது சண்டை போடுகிறோம். நல்லது செய்வதைப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதே என் கொள்கை. இதற்கு தனியாக ஒரு அமைச்சரைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் உங்கள் ப்ராப்ளம். உயர்திரு. என். வி. நடராசனுக்கு அந்த அமைச்சர் பதவியைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அவர் பல்லாண்டுகளாகக் கழகத்திற்குப் பாடுபட்டு வந்தவர். அவருக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் அல்லவா? (எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் இந்தப் பக்கத்திற்கு வந்தால், என்னுடைய அமைச்சர் பதவியை அவருக்குத் தருமாறு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் சிபார்சு செய்ய முயற்சிக்கிறேன். (ஆளும் கட்சித்தரப்பில் சிரிப்பு).

திரு. கே. விநாயகம் : நான் நல்ல எண்ணத்தோடுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த விஷயத்தில் நான் அவசரப்பட்டு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் செய்த சிபாரிசை ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. (சிரிப்பு).

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்ட இனத்தவர் இலாகாவுக்கு நமது அமைச்சரைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களும் முடிந்த அளவிற்கு வேலை செய்கிறார்கள். இதுமாத்திரம் செய்துவிட்டதோடு நின்றுவிடக் கூடாது. அரசியல் சட்டத்தில் 340-வது விதிப்பாடி மத்திய சர்க்காரே ஒரு குழுவைப் போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. பிரசிடெண்டே ஒரு கமிஷனை நியமிக்க வேண்டும் பிற்பட்ட இனத்தவர் நலனைப்பற்றி விசாரிக்க என்று இருக்

கிறது. அந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க, அதை பாராளுமன்றத்திற்கு அறிக்கை வைக்க வேண்டும் என்று தெள்ளத் தெளிவாக 340-வது விதி சொல்லுகிறது. நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் அங்கே இருந்தார்கள். தாதாசாகேப் கலேல்கர் என்பவருடைய தலைமையில் ஒரு கமிஷனைப் போட்டார்கள். எவ்வளவு செலவானது? தேசம் பூராவும் காஷ்மீரிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரைக்கும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ரிப்போர்ட் தயாரானது. இரண்டு ஆண்டுக் காலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, 500 பக்கங்களுக்கு மேல் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்கள் அறிக்கை என்ன ஆனது. பண்டித நேரு அவர்கள் டில்லியில் இருந்து ஏரோப்ளேனில் பம்பாய்க்குப் போகிற நேரத்தில் படித்தாராம். இதைப்பற்றிப் பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டார்களாம். "What are you going to do with Backward Classes Commission Report?" என்று நிருபர்கள் கேட்டதற்கு, "Just now I have seen it. I shall take action in due course" என்று நேரு அவர்கள் பதிலளித்தார்களாம். இது என்ன ஆனது,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஸ்டேட் பட்ஜெட் இதைப்பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. கே. விநயகம்: நான் அதைச் சொல்லி இங்கே வருகிறேன். அந்த அறிக்கை என்ன ஆனது? 'It was shelved in cold storage in Central Secretariat." அறிக்கை வைக்க வேண்டுமென்று இருந்தும் கூட அதைத் தள்ளிவிட்டார்கள். தாதாசாகேப் கலேல்கதார் ஒரு வாக்கியத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப் படிக்கிறேன்.

"A disgruntled Backward Class man is a source of national danger and capable of potential revolution if his legitimate needs are not accepted."

இது நான் எழுதியது அல்ல. தாதாசாகேப் கலேல்காரே எழுதியிருக்கிறார் மிகுந்த அதிருப்தியுடன் பலகாலமாக வாழ்ந்து வருகிற இந்த மக்கள் மேலும் அழுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தால் அவன் ஒரு நாள் He will prove a national source of danger இந்த நாட்டுக்கே அபாயகரமான விளைவை உண்டாக்கும். He is capable of potential revolution. எதிர்த்து நிற்பான் என்று சொல்கிறார்.

இப்படியெல்லாம் செய்தோமானால், எவ்வளவோ கோடி பணம் வேண்டும். ஆதலால் இப்போது வேண்டாம் என்று மத்திய அரசு தள்ளிவிட்டிருக்கலாம்.

இங்கே நம் மாநிலத்திலே ஒரு கமிஷனைப் போடவேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டோம். இன்னும் எல்லோரும் சொன்னார்கள். நான் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவன். அண்ணா நெசவாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இன்னும் தலைவர்—தலைவரைச் சொல்லக் கூடாது. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: மத்திய அரசாங்கத்தில் பாக்வர்ட் பொறுத்தவரையில் தனியே ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் என்று அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் தனியே ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் என்று போடு

வதே கிடையாது. மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டிலும் பாக்வர்ட் க்ளாஸ் என்று வரும் தனியே ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் வருவது கிடையாது. ஆகவே அப் போது போடப்பட்ட கமிஷன் ஷெட்யூல்ட் காஸ்டையும் சேர்த்துப் பரிசிலனை செய்தார்களா ? அல்லது பாக்வர்டு க்ளாசுக்கு மாத்திரம் பரிசிலனை செய்தார் களா என்கிற விளக்கத்தையும் தெரிவிக்கவேண்டும்.

திரு. கே. விநாயகம் : ஓ.பி.ஸி என்பதாக அதர் பாக்வர்ட் க்ளாஸ் மட்டும் தான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அரசியல் அமைப்பு விதி 340 தெளிவாக இவர்களுக்கு மட்டும் தான். ஷெட்யூல்ட் காஸ்டை உள்ளிட்டு அல்ல.

பாக்வர்டு க்ளாசுக்கு மட்டும் ஒரு கமிஷனைப் போடவேண்டும் என்று சொன் னேம். கலைஞர் இசைந்தார்கள். அது அவர்களுடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிறது. அதற்காகப் பாராட்டுச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கமிஷன் என்று போட்டார்களே, அதுவும் எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகப் போட்டார்கள் தெரியுமா? அப்படிச் சிந்தித்து அமைப்பதற்கு அவர்களால் தான் முடியும். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். 3 மெம்பர்கள் என்றால் அவர் களிலே ஒருவர் கிருஸ்துவர், ஒருவர் முஸ்லிம். ஒருவர் இந்து. கிருஸ்துவர் என்றால் அதிலே கான்வர்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். கான்வர்ட்ஸ் என்பதற்காகவே அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அது பரிசிலிக்கப்பட வேண்டும். முஸ்லிம் என்றால் லப்பை—பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர். இப்படி ஒரு இந்து, ஒரு முஸ்லிம், ஒரு கிருஸ்துவர் என்றில்லாது ஒரு செங்குந் தர், ஒரு வன்னியர் என்று இப்படிப் போட்டிருந்தால் பலவிதமான தகராறுகள் கூட ஏற்படக்கூடும். அதற்கெல்லாம் இடமில்லாது நல்லமுறையில் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராட்டுகிறேன். நாங்கள் எல்லாம் கூடச் சாட்சி யம் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறோம். ஜுலை மாதத்தில் பர்ஸ்ட் ரிப்போர்ட் வர வேண்டும். நாடு பூராவும் சுற்றி வருகிறார்கள். எல்லா பிற்பட்ட இனத்தவர்களை யும் சேர்ந்து ஒரு அறிக்கை தருவார்கள். மத்திய சர்க்காரைப் போல அல்லா மல்—இந்த அறிக்கை வந்தவுடனேயே அதை இந்த டேபிள் மேல் வைத்து, அவர்களுடைய சிபார்சுகள் என்ன, அவற்றை நிறைவேற்ற எவ்வளவு செல வாகும், போதுமான நிதி ஆதாரங்களை எந்தவகையில் பெறலாம் என்பதுபற்றி யெல்லாம் எல்லோருடனும் கலந்து ஆலோசித்து அதை நிறைவேற்றுகிற நல்ல பணியை இந்த அரசு செய்தால் ஆண்டவன் என்ன—மக்களே வாழ்த்துவார்கள்.

That report which is to be produced by this Backward Class Commission should not be shelved and put in cold storage as they had done. You have got to show a lead to other States.

அது மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக அமையும். இப்போதே நம்மைப் போல மற்ற மாநிலங்களிலும் கமிஷன் போடலாமா என்று யோசித்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள்.

இப்போதே சில நல்ல சலுகைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். பாராட்டுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

என்ன சார், இதிலே கூட கஞ்சத்தனமா—கஞ்சத்தனம் என்று சொல்ல வில்லை. வைண்டிங் அப் பண்ணுவது என்றால் ஒன் அவர் வேண்டும்.

I am winding up. I am paying a tribute to Government. Why should the Hon. Speaker be so niggardly in regard to time when I am paying tribute to the Government.

முன்பு, 1,500 ரூபாய் வருமான வரம்பு இருந்தது. அதற்குள் வருமானம் உள்ள வர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் தரப்படும் என்று வைத்திருந்தார்கள். இந்தச் சர்க்கார் அந்த விதியைத் தளர்த்தி 2,000 ரூபாய் வரை தரப்படும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு தாராளமான செய்கை தான். இது மாத்திரம் போதுமா? ஒரு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மாதம் 180, 200 சம்பளம் வரும். அப்படிப்பார்க்கிறபோது ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டாயிரத்திற்கு மேலே போகிறது. அதன் காரணமாக ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகள் கல்லூரியில் படிக்க சலுகை வசதி இல்லை. (மாண்புமிகு திரு. மா முத்துசாமி: அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.க்களைப் போன்ற சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள்.) எல்லா ஆசிரியர்களும் இல்லை. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடையாது என்று நினைக்கிறேன். I am subject to correction. நான் என்ன அங்கா உட்கார்ந்திருக்கிறேன். அங்கே உட்கார வைத்துப்பாருங்கள். எல்லா இன்பர்மேஷன்களையும் கொண்டுவந்துவிடமாட்டேனா? (சிரிப்பு) இங்கே இருப்பதனாலே I cannot meet all the points. கொடுக்கிறது கொடுக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு நல்ல மனதும் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வருமான வரம்பை 5,000 ஆக உயர்த்தித்தரவேண்டும். இந்த ஆண்டில் இசைவு தருவது என்பது சந்தேகமாக இருந்தாலும், வருகிற ஆண்டாவது கண்டிப்பாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆரம்பத்திலே பாக்வர்டு க்ளாசாக இருப்பான், பிறகு கிருஸ்துவனாகப்போகிறான். இப்படி மதம் மாறியவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் தரவேண்டும். ஷெட்யூல் காஸ்டுக்குத் தருகிறோம். மதம் மாறினாலும் பொருளாதாரத்தில் உயரவில்லை என்ற காரணத்தினால், இவர்களுக்கும் தரவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம், அதையும் யோசிக்கவேண்டும்.

ஐ.ஏ.எஸ். பரிட்சைக்கு ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்டைச் சேர்ந்த மாணவர்களைத் தயார் செய்வதற்காக ஒரு அதிகாரியைப்போட்டுப் பயிற்சி அளிக்கிறோம். இருந்தும் இதுவரை யாரும் தேர்ச்சி அடையவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஷெட்யூல்ட் காஸ்டுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இதே சலுகை பாக்வர்டு க்ளாசுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதையும் இந்தச் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். Give the devil its due என்று சொல்லக்கூடாது என்று இருந்தேன். ஆங்கிலத்தில் பேசியிருந்தால் சொல்லியிருப்பேன். யாராக இருந்தாலும் நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறபோது பாராட்டத்தான் வேண்டும். தவறு என்றால் அது கலைஞராக இருந்தாலும், அண்ணாவாக இருந்தாலும் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறோம். எனக்கு வேறு மானியத்தில் இப்படி வைண்டப் பண்ண சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருந்தால், வேறு விதத்திலே பேசியிருப்பேன். இதிலே பேசுகிறபோது பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த மானியத்தில் உங்களைப்போட்டது உங்கள் கட்சித் தலைவர்தான்.

திரு. கே. விநயகம்: இன்னும் ஆர்பனேஜ் சம்பந்தப்பட்டவரை அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். சென்னையில் அந்தோணி ஆர்பனேஜ் என்று கூடத் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ரெகக்னிஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் யாருக்கும் அபிப்பிராயபேதம் இல்லை. ஏழை ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு நிலம் கொடுக்க ஆர்ஜிதம் செய்யத்தான் வேண்டும். ஆனால் முதலில் கரம்பு நிலமாக, சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலமாகப் பார்த்துக் கொடுத்துவிட்டு வெட் லாண்டுக்கு வரவேண்டும்.

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சிறிய விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அப்புக்கல் என்ற கிராமத்திலே—சென்ற ஆண்டிலே கூட இந்த டிமாண்டிலே பேசும்பொழுது நான் இதைப்பற்றி அம்மா அவர்களுக்குச் சொன்னேன்—ஏழை விவசாயி வன்னிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர் மலேயாவுக்குப்போய்ச் சம்பாதித்து 1,000 ரூபாய் வசூல்செய்து இங்கே வந்து இரண்டு எக்கரா நிலத்தை வாங்கி விவசாயம் பண்ணி வருகிறார். அவருக்குப் படிக்கத் தெரியாது, யாரோ வந்து காகிதம் கொடுத்து உங்கள் ஊருக்குச் சர்க்கரை கொடுக்கிறோம் கையெழுத்துப் போடுங்கள் என்று சொல்லி கையெழுத்து வாங்கி விட்டார்களாம். இப்பொழுது நிலமே அவருக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். உண்மை என்னவென்றால், அவருக்கும் அந்த ஊரிலே உள்ள அவரது பங்காளிக்கும் தகாராறு அவர் விரோதி. அவர் அந்த கிராம முன்சிப். வெளியே சம்பாதித்து நிலத்தை வாங்கி குடியானவன் ஆவதா என்று அவர் அந்த ஆள்மேல் கங்கணம் வைத்து இந்த ஊருக்குச் சர்க்கரை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி கையெழுத்து வாங்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். அது கன்சென்ட் மெமோவாம், நிலத்தை விடப்போகிறேன் என்று கொடுத்துவிட்டானாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவன் இப்பொழுது காலில் விழுகிறான், இரண்டே இரண்டு எக்கர்தானே வைத்திருக்கிறேன் நான் என்ன செய்வேன் என்று சொல்கிறான். நான் முதலிலே சொன்னமாதிரி கரம்பு நிலத்தைப் பாருங்கள், இல்லாவிட்டால் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பாருங்கள், அதற்குப் பிறகு டிரைலேன்டைப் பாருங்கள், வெட் லேன்ட்சுக்கு அப்புறம் வாருங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்களுக்குச் சேரிக்குப் பக்கத்திலேதான் நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அவனுக்கு அதைப் பார்த்து என்னவாகிலும் செய்ய வேண்டும். நிலத்தை அவன்தான் வைத்திருக்கிறான். உண்மையான நிலைமை அதுதான். ஆர்ஜிதம் பண்ணிவிட்டோம், பணம்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று உங்களுக்கு பைலில் தகவல் வருகிறது. அது அல்ல உண்மை. அவனேதான் நிலத்தைப் பயிர்செய்துகொண்டிருக்கிறான். கேழ்வரகு பயிர்செய்திருக்கிறான். இந்தப் பசலிக்குத் தீர்வையை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வந்து வாங்கிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்.

The land has been handed over to the department and there is no case for dropping this acquisition.

என்று சொல்கிறார்கள். இதைக் கொஞ்சம் தயவுசெய்து அம்மா அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். போன ஆண்டும் கேட்டேன், இந்த ஆண்டும் கேட்கிறேன், எந்த ஆண்டு மனம் இரங்குமோ, தயவுசெய்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி அங்கங்கே தப்பு எல்லாம் இருக்கிறது, இவற்றைத் திருத்திவிட்டால் போதும். பேக்வர்ட் கிளாஸ் என்பது, தலைவர் அவர்களே, எப்பொழுது வந்தது? நாம் இருக்கிறபொழுது அல்ல. ஜி.டி. போக் அவர்கள் சீப் செகரட்டரியாக இருந்தபோது சி. டி. முதலியார் அவர்களைப் போட்டு அவர்தான் இதையெல்லாம் யார் யார் என்று லிஸ்ட் தயார்செய்தார்கள். துளுவ வெள்ளாளர் என்று புகுந்துவிட்டார்கள், செட்டி பளிஜா என்று புகுந்துவிட்டார்கள். தமிழ் பேசினால் துளுவ வெள்ளாளர் என்றும் தெலுங்கு

பேசினல் செட்டி பளிஜா என்றும் வந்துவிட்டார்கள். பாவம் பிராமணன் ஒருவன்தான் பேக்வர்டிலே வரமுடியவில்லை. மீதி எல்லோரும் பேக்வர்டிலே வந்து இருக்கிறார்கள். இந்த லிஸ்ட் பயனில்லை, most archaic, out moded. யார் உண்மையிலேயே பேக்வர்ட் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் அமைத்திருக்கிற குழுவிலே டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ் to revise the list. இதைப்பற்றிக் கொடுக்கவில்லை. To see how you can improve the status of the Backward Classes என்று கொடுத்திருப்பதாகத்தான் கேள்வி. இந்த லிஸ்ட் சரியா என்று பார்க்கவேண்டும். எங்கள் இனம்கூட முன்னேறி யிருக்கிறது என்று—சபாநாயகர் நினைப்பாரேயானல், அவர் நம்மைப்போல் தான்—நினைத்தால் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். அரிசன் ஒரு இடத் திலே உழுதுகொண்டிருப்பான், அதற்குப் பக்கத்திலேயே வன்னியன் உழுது கொண்டு இருப்பான், எல்லோரும் திராவிடன்தான், எல்லாம் கறுப்பு ஆகத் தான் இருப்பார்கள். எனவே வன்னியர் செங்குந்த முதலியார் என்று . .

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சண்டை வந்தால்.

திரு. கே. விநயகம் : சண்டை வந்தால்தான் அது எல்லாம் வருகிறது, நல்லவேளை அவர்கள் எனக்கு ஞாபகப்படுத்திஞர்கள். வட ஆற்காடு, கள்ளக் குறிச்சியிலே அரிசனுக்கும், வன்னியருக்கும் தகராறு என்று கிளப்பிவிடுகிறார் கள், ஒன்றும் இல்லை. அந்த மாதிரியெல்லாம் புகார் எல்லாம் வருகிறது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். நான் அதிகமான பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்றுதான் பேசுவேன். ஆனல் கட்மோஷனிலே 100 ரூபாய் குறைக்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருக் கிறேன்.

It is an anomaly in parliamentary practice. I am going against my own thesis. இல்லிங்களா? சுட்டுக்கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டு அதிலே 100 ரூபாய் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்வதெல்லாம் பார்லிமெண்டரி புர சிஜர் என்ன என்ன பண்ணச் சொல்கிறீர்கள், அது எல்லாம் மேல் காலத்தி லிருந்து வருகிறது. 100 குறைக்கவேண்டுமென்று, கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிகள் இருப்பதாலேதான் அப்படிச் செய்தேன்.

I would rather move an 'add' motion and not a cut motion. Add one hundred rupees more to this. Demand என்றுதான் சொல்வேன். இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தியமைப்பார்கள் என்று நம்பி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை மானியத்தைக் குறித்து அவையுறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் எடுத்து வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதில் சிறப்பாக மாண்புமிகு திரு. விநயகம் அவர்கள் இன்று கொஞ்சம் மனச்சாட்சியோடு பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். காரணம், பிற்பட்டோர் நலத்துறைப் பணி சமுதாயத் தினுடைய பிரச்சினையாக இருப்பதாலே, அவர்கள் இருக்கும்படியான உண்மை களை எடுத்துக்கூறி முதலமைச்சர் அவர்களையும் இந்த அரசினையும் பாராட்டி யிருப்பது வரவேற்கவேண்டிய ஒன்றுகும். அவர்கள் சொன்னார்கள், யார் நல்லது செய்தாலும் அதைக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டுவது நம்முடைய பண்பாக

இருக்கவேண்டுமென்று. அந்த அளவில் நம்முடைய நாட்டிலே அரசியல் நடப்பதால்தான் பல மாநிலங்களிலே நிலைமை வேறுமாதிரியாக இருந்தாலும் நமது மாநிலத்தில் கூடுமான அளவு நல்லமுறையிலே அரசு நடைபெற்று வருகிறது. சமுதாய விடுதலை பெறவும் மக்கள் சம உரிமைகள் பெறவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதனுடைய தாய்க் கழகமும்தான் காரணம் என்பதை இந்த நேரத்திலே பெருமையாகவும் பணிவாகவும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தேசிய விடுதலை காங்கிரஸ் இயக்கம்தான் பாடுபட்டது என்று எப்படி அந்தக் கட்சியின் உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும் பெருமைப்படுகிறார்களோ அந்த முறையிலே சமுதாயத்தில் உள்ள மேடு பள்ளங்களை நிரப்பப் பாடுபட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதனுடைய தாய்க் கழகமான நீதிக் கட்சியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீதிக் கட்சி அரசியலில் சற்று நிதானமானது என்றாலும், சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழித்து, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு சம நீதியை வழங்கி அவர்களுக்கு எல்லா உரிமைகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆக்க முறையிலே பாடுபட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநயகம் சொன்னார்—காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே நாங்கள் செய்தோம், அதை தி.மு.க. அரசு விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று ஆனால் நாங்கள் பெயரளவுக்கு என்று இல்லாமல் ஆக்கபூர்வமாக மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே பிற்பட்டோர் நலனைப் பாதுகாக்க தனியாக அமைச்சு ஏற்படுத்தப்பட்டு, மூவர் குழுவொன்றும் அமைக்கப்பட்டு நாடெங்கிலும் அக்குழு கருத்துக்களைத் திரட்டும் பெரும் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு குழுவின் சுற்றுப் பயணத்தைப்பற்றித் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். திரு. விநயகம் அவர்களே தமது உரையில் அதற்கு மறுதளித்துப் பதில் சொன்னதற்காகப் பெருமைபடுகிறேன். குழு விரிவாக விசாரணை நடத்தி வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலர் தங்கள் கேள்வித்தாள்களைப் பெற்றுப் பதில்களை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எனவே மூவர் குழு நல்லமுறையிலே பணியாற்றி வருகிறது என்று அறிய அரசு மகிழ்வு கொள்கிறது.

திரு. இராமமூர்த்தி: பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளநேஷன் சார். அந்தக் குழுவினர் எப்பொழுது எந்த இடத்திலே விசாரணை செய்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். திண்டிவனத்திற்கு வருகிறார்கள் என்றால் எந்த நேரத்திற்கு வருகிறார்கள், எங்கே பிரதிநிதிகளைச் சந்திக்கப் போகிறார்கள், எங்கே தங்குகிறார்கள் என்ற விரைங்கள் இல்லை. திண்டிவனத்திற்கு வருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அங்கேயிருந்து பத்து மைல் தூரத்திலுள்ள சாரம் கிராமத்திலுள்ள மில்லில் அங்கே ஏர் கண்டிஷனில் தங்கியிருக்கிறார்கள், திண்டிவனத்தில் உள்ள டி.பி. யில் தங்கவில்லை. எனவே எங்கே தங்குகிறார்கள், எந்த நேரத்தில் சந்திக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் என்பதைப்பற்றித்தான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: 10-ம் தேதி இரவு சாரத்திலே தங்கிவிட்டு 11—2—1970 தேதியன்று அந்தக் குழுவின் வேலைகள் திண்டிவனத்திலேதான் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மான்புமிகு திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறுகிறபோது அந்தக் குழு சுற்றுப் பயணம் செய்வதால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க சாத்தியமாக இல்லையென்று சொன்ஞர்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் குழுவை நேரில் சந்தித்துக் கருத்துக்களைக் கூற வேண்டுமென்று விரும்பினல், அதற்காக ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்களை ஒதுக்கி அந்தக் குழுவிடம் உங்களுடைய கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள அரசு ஆவன செய்யும்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எத்தனை மாணவர்கள் உதவிச் சம்பளத்தைப் பெற்ருர்கள் என்ற எண்ணிக்கையைக் கேட்டார்கள். 1969-70-ல் ஜனவரி வரை உதவித் தொகை பெற்றவர்கள் 88,119 மாணவர்கள். கூடுமான அளவிற்கு யார் யார் விண்ணப்பித்திருக்கிருர்களோ, அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் உடனடியாக உதவிச் சம்பளத்தை அனுமதிப்பதிலே இந்த அரசு தயக்கம் காட்டாமல் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு தொகை இதுவரை செலவாகியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், இன்னும் இரண்டு மாதம் இருக்கிறது—ரூ.1,53,81,000 இதுவரை உதவிச் சம்பளத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொகை நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட விரிவடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். அன்று இருந்த நிலையிலே அந்த அளவுக்குச் செய்ய முடிந்தது; இன்று தான் ஒதுக்கும் உதவித்தொகை விரிவடைந்திருப்பதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன் என்று மான்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அதற்காக மிகவும் நன்றி.

மான்புமிகு உறுப்பினர்கள் மேலும் சில பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசினர்கள். குறிப்பாக, மதம் மாறிய பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கு ஏற்கனவே அளித்துவந்த சலுகைகளை நீடித்துத் தரவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். இன்னும் சில வகுப்பாரை மோஸ்ட் பாக்வர்ட்—அதாவது மிகமிக பிற்படுத்தப்பட்ட லிஸ்டில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்ஞர்கள். இதற்காகத்தான் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மூவர் குழுவை நியமித்துள்ளார்கள். அக்குழுவினர் இதுபோன்ற பிரச்னைகளை ஆராய்ந்து அவர்களுடைய அறிக்கையைக் கொடுத்தபிறகு அதன்மீது அரசு ஆராய்ந்து அதற்கேற்ப மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆக்க பூர்வமான யோசனைகளை அறிவிக்க வாய்ப்பு அளித்து, அதற்கேற்ப நடைமுறையில் ஆவன செய்ய அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போலவே, இந்த அரசு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை முன்னேற்றுவதில் தீவிரமான எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட கமிஷனின் சிபாரிசுகள் தூங்கிக் கிடக்கின்றன, அதுபோன்ற நிலை இதற்கு ஏற்படக்கூடாது என்று உறுப்பினர்கள் கூறினர்கள். நான் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது-பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை முன்னேற்றுவதற்காக ஆக்க பூர்வமான, திட்டவட்டமான பணிகளைச் செய்ய இந்த அரசு என்றென்றும் தயாராக இருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், முன்னேற்றம் அடைந்த மக்கள் என்ற அவல நிலை அகன்று எல்லோரும் சமுதாயத்தில் ஒன்றுபட்ட மக்கள் என்ற நிலையை அடைய வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் உறுதியான லட்சியம். இதை யாரும் சந்தேகிக்க வேண்டாம்.

மூவர் குழுவின் அறிக்கை எப்போது வரும் என்று கேட்டார்கள். சில பேர் இடைக்கால ரிப்போர்ட் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இடைக் கால அறிக்கை அவசியம் என்று பட்டால், குழுத் தலைவரிடம் இடைக்கால அறிக்கையைப் பெற்று, ஆவன செய்யப்படும்.

உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேரும், இந்தத் துறையிலே இன்னும் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்தி, அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கருத் தைச் சொன்னார்கள். அரசு இந்தப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்து வருவதிலே யாருக்கும் ஐயப்பாடு இல்லை என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனவே வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்த எல்லோருமே அதைத் திரும்பப் பெறு வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்னதைப் போல் சமுதாய மறுமலர்ச்சிப்பணி என்ற அடிப்படையில் சமுதாயத்தில் மலிந்துள்ள பேதா பேதங்கள் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற தத்துவத்தில் யாருக்குமே அபிப் பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. அதை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள உறுதி சிலருக்கு அதிகமாக இருக்கலாம், சிலருக்குக் குறைவாக இருக்கலாமே தவிர, பொதுவாக மாறுபட்ட கருத்து எவருக்கும் இருப்பதற்கில்லை.

முற்போக்கு அடைந்த சமுதாயத்திலும் பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந் தவர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் நிலைமையையும் நான் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முற் போக்கடைந்த சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்துள்ளவர் களுடைய பிரச்னைகளைக் கவனிக்க வேண்டியதை இந்த அரசு தனது கடமை களில் ஒன்றாக உணர்ந்துள்ளது. எனவே, ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்பு கிறேன். ஏற்கனவே மிகவும் இளைத்து இருப்பவர்களுக்கு உதாரணமாக நான் இளைத்து இருக்கிறேன்; மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநயகம் அவர்கள் பரு மனாக இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேருக்கும் ஒரே விதமான பராமரிப்பு என்றால், அவர் மேலும் பருத்துக் கொண்டே போவார், அதிகச் சலுகை இளைத்திருப்ப வருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். குதிரைப் பந்தய ஓட்டத்தில் கூட 'ஹாண்டி காப்' என்று பின்பற்றப்படுகிறது. எனவே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் ஏற்கனவே முன்னேறியுள்ள சமூகத்தோடு உயர்ந்து நிற்கும் நிலை பெற்ற பிறகு இந்தச் சலுகைகளை மற்றவர்களுக்கும் வழங்குவது பற்றி யோசித்து ஆவன செய்யலாம். சமுதாயத்தில் உள்ள அத்தனை பேருக் கும் இடையே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் மறைந்து அத்தனை பேரும் ஏறத்தாழ ஒன்று என்ற நிலை வளர்ந்து மொத்தமான நன்மைகளைச் செய்யக்கூடிய நாள் எதிர்காலத்தில் நிச்சயம் வரும். அப்போது உள்ளபடியே நம்முடைய, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் அளவுக்குப் பெருமையோடு சமுதாய மறுமலர்ச்சிப் பணியில் வெற்றி பெறு வோம். ஆதலாலே உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் நினைவில் கொண்டு மூவர் குழுவின் அறிக்கை வந்த பிறகு முறையாக நடவடிக்கை கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று மீண்டும் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலத்துறை தனியாக இயங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியும் முதல்வர் அவர்கள் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையை விரிவுபடுத்தி தனியாக இயங்கச் செய்ய ஆவன செய்யப்படும் என்பதையும்

தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்போதே மாநில அளவிலே இயக்குநர் தனியாகத்தான் இருக்கிறார். மாவட்ட அளவில் இல்லாவிட்டாலும் மாநில அளவிலே இருக்கிறார். மாவட்ட அளவிலே ஏற்கனவே உள்ள டி.டபிள்யூ.ஓ-வின் நிர்வாகத்தின்கீழ் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. மாவட்டங்களிலும் தனியாகப் பிரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் நிதி அடிப்படையில் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலத்துறையில் பணியாற்றும்படியான செயலாளர் அவர்கள், இயக்குநர் அவர்கள், மற்ற அலுவலாளர்கள் அனைவரும் ஏதோ உத்தியோகம் செய்கிறோம் என்ற நினைப்பில் இல்லாமல் சமுதாயத் தொண்டு புரிகிறோம் என்ற அடிப்படையில் அக்கறையோடும், கண்காணிப்போடும் செயலாற்றி வருவதற்காக அவர்களைப் பாராட்டி, கனம் உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன. தொடர்ந்து நான் பேச கொஞ்சம் நேரத்தை உயர்த்தித் தருமாறு முதலிலேயே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மானியத்தின் மீது பல பேர் பல கருத்துக்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். 65 சதவிகிதத்தினர் பின்தங்கிய சமுதாயத்தினர், 17 சதவிகிதத்தினர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், 18 சதவிகிதத்தினர் முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவ்வாறு குறிப்புகள் இருக்கின்றன. 65 சதவிகிதத்தினரை 17 சதவிகிதத்தினர் தாழ்த்துகிறார்கள். இவர்கள் இருவரையும் சேர்த்து அதாவது 82 சதவிகிதத்தினரை 18 சதவித முற்போக்கு மக்கள் குறைவாக, தாழ்வாகக் கருதி வந்ததன் விளைவாகத்தான் இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகள் இன்றைக்கும் சமுதாயத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றன. இதை நீக்குவதற்காகத்தான் எல்லாத் துறையிலும் இருக்கிற வேறுபாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு சமுதாயக் கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மாத்திரமல்ல, இந்தக் கட்சி உருவான காலத்தில் இருந்து இதைச் சமுதாயக் கொள்கையாக வைத்து இன்னும் அதற்காகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஜாதியில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு மாத்திரமல்லாமல் இந்த ஆதிக்கம் இன்று எந்த உருவில் இருந்தாலும் அத்தனையும் நீக்கப்பட வேண்டும்; ஆதிக்கமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் தொடர்ந்து இந்த அரசு பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியத்தின் மீது பேசிய அவ்வளவு பேரும் இந்தத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கி இருக்கும் தொகை போதாது; மேலும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டுகிறேன். இதிலிருந்து ஒவ்வொருவர் உள்ளுணர்விலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை முன்னேற்றுவதற்காக இன்னும் அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற அக்கறையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆனால் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை அதிகமாக இல்லை, மேலும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருப்பதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தீட்டப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் ஒழுங்கான முறையில் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை முதலில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1970-71-ல் மட்டும் புதிய திட்டங்கள் என்ன என்ன குறிப்பாக நான் பொறுப்பேற்றிருக்கிற ஹரிஜன நலத் துறையில் அதிகமாக உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், ஏறத்தாழ ஒன்பது புதிய திட்டங்களை நாம் இந்த ஆண்டு உருவாக்கி, அதற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடும் செய்திருக்கிறோம்.

உபகாரச் சம்பளத்தைப் பற்றி பலர் பேசினார்கள், அதிகப்படியான தொகை கொடுக்கவில்லையே என்று. துரதிருஷ்டவசமாக 1969-70-ம் ஆண்டு வரையில் மத்திய அரசு மேல் படிப்பிற்காக உபகாரச் சம்பளம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து 55 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் 1969-70-க்கு முன்னாலேயே அதைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. ஒட்டுமொத்தமாக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்துவிடுவோம், அதை யாருக்காவது எப்படியாவது எந்த மாணவருக்காவது உபகாரச் சம்பளமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று ஐந்து லட்சம் ரூபாய்தான் கொடுப்போம் என்று அவர்கள் முடிவு எடுத்து விட்டார்கள். எனவே, இந்த ஆண்டு 55 லட்சம் ரூபாயை இந்த மாநில அரசாங்கமே ஏற்றுச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு வரையில் கொடுத்துக் கொண்டு வந்த அந்த நிதி ஒதுக்கீடு நிறுத்தப்பட்டு விட்டதன் காரணமாக, இந்த ஆண்டு அந்த 50 லட்சம் ரூபாயை மாநில அரசே போட்டாக வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இதைக் குறித்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட டெல்லியில் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறது. தொடர்ந்து கொடுத்து வந்த உபகாரச் சம்பள உதவியை நிறுத்தி விடவேண்டாம் என்றும், ஏற்கனவே கொடுத்து வந்ததை விட அதிகப்படியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். மாநில அரசின் இந்த ஒரு இக்கட்டான நிலையை ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து மேல் படிப்பு வரையில் ஹரிஜன மாணவர்கள் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம் சொல்லித் தரவேண்டுமென்று ஏறத்தாழ 517 ஆசிரியர்களையும், பழங்குடி மக்கள் பகுதிகளில் 18 ஆசிரியர்களையும் நியமித்து, 11 லட்சத்து 14 ஆயிரத்துச் சொச்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து அந்த வகையில் புதிய ஒரு திட்டத்தை இந்த ஆண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் இந்தத் திட்டம் இருக்கவில்லை. இந்த வருடம் தான் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, 20 புதிய விடுதிகள் திறக்க இருக்கிறோம். அப்படி 20 விடுதிகள் திறப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் 20 பழைய விடுதிகளையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், 60, 67 விடுதிகளை தனியார் துறையில் நடத்தி வருகிறார்கள் அரசாங்க மானியம் பெற்று. அந்த மானியத்தை வைத்துக் கொண்டு தனியார் துறையினர் நடத்தி வருகிறார்கள். சீரான முறையில் மாணவர்களுக்கு உணவு மற்ற வசதிகள் செய்து தராத காரணத்தி

ல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த விடுதிகளை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு அரசாங்க பராமரிப்பில் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான். எல்லாவற்றையும் மொத்தமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு நிதி வசதி இந்த ஆண்டு இல்லாததால், இந்த ஆண்டு 20 பழைய விடுதிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவும், புதிதாக 20 விடுதிகள் திறக்கவும் அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது.

வீடுகள் கட்டுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக படிப்படியாக தொகை குறைக்கப்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். உண்மை. கடந்த ஆண்டு 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு அது 13 லட்சமாக குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், நில ஆர்ஜிதம் செய்கிறோம். சில பட்டா நிலங்களை அரசாங்கம் வாங்குகிறது. அப்போது அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். வழக்காடுகிறார்கள். நிலத்தை எடுத்து பணம் கொடுக்கும்போது கூட பணம் வாங்க சில நிலச்சொந்தக்காரர்கள் மறுக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி கொறடா அவர்கள் கூறியதுபோல் பாலான பிறகு கூட பணம் வாங்க மறுக்கிறார்கள். பலயிடங்களில் நிலத்தை எடுத்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்த பிறகு அவர்கள் அங்கு வீடு கட்டமுடியாத அளவிற்கு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஹரிஜனங்களை அருகில் வர விட முடியாமல் விரட்டி அடிக்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்து நிலம் எடுக்கும்போது, அர்ஜன்ஸி கிளாஸில் எடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் சுகாதாரமற்ற முறையில் வாழ்கிறார்கள் என்று சொல்லி வாதாடுகிறார்கள். நிலத்தை எடுத்து விட்டு பல ஆண்டுகள் ஆன பிறகும் யாரும் குடியிருக்க வரவில்லை, எனவே எங்கள் நிலத்தை பிடுங்கி எடுத்துக் கொள்வது தவறு என்று நீதிமன்றத்தில் வாதாடுகிறார்கள். ஏன் அரசாங்கம் நிலத்தை அர்ஜன்ஸி கிளாஸ் போட்டு எடுக்கவேண்டும்? அப்படி எடுத்த பிறகு ஏன் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கவில்லை, அதில் தடை ஏற்படும்போது ஏன் கவனிக்கவில்லை என்றும், இப்படி அர்ஜன்ஸி கிளாஸ் மூலம் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யாதீர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லும்பொழுது பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே இப்படி பல சிக்கல்கள் காரணமாக அவர்கள் வீடுகள் கட்ட முடியவில்லை. திட்டங்கள் போடப்பட்டு அதை படிப்படியாக செயலாற்றி வரும்போது உடனடியாக வழக்கும்மன்றத்திற்கு சென்றுவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

இங்கு கூட சுரேந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறியபடி செய்யவேண்டிய நிலை வருகிறது. ஆகவே அந்த நிலை இந்த வருடம் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கடந்த ஆண்டு 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது, இந்த ஆண்டு 13 லட்சம் என்று குறைந்திருப்பது. வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிற நிலையில் பல கோளாறுகள் வருகின்றன. யார் கட்டுவது என்ற சிக்கல் ஏற்படுகிறது. 86,000 மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டு வீடுகள் கட்டாமல் வைத்திருந்தார்கள். நிலம் கொடுத்தால் போதும், வீடு கட்டிக் கொள்கிறோம் என்று மனை வாங்கும்போது சொல்கிறார்கள். நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு ஐயோ, பணம் இல்லையே, எப்படி வீடு கட்டுவது என்று சொல்கிறார்கள்.

உண்மையும் அதுதான். சர்க்கார் பணம் செலவழித்து மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்த பிறகு விடுகள் கட்டவில்லை என்று சொன்னால் பணம்தானே செலவாகிறது?

எனவே, ஆர்ஜிதம் செய்வதில் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்குவதை விட, நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து விடுகளை அரசாங்கமே கட்ட வேண்டும் என்ற ஒரு புதுத் திட்டத்திற்காக 5.12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு வீடு கட்டித் தருவதாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட்டவர்கள் முதல் இடம் பெறுவார்கள். பிறகு படிப்படியாக அதற்கு அடுத்த ஆண்டு அதற்கு அடுத்த ஆண்டு என்று வருகிறவர்கள் இடம் பெறுவார்கள். கடந்த முறை ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டிய விடுகள் இடிந்துவிழுந்து விட்டன, ஆயிரம் ரூபாயில் என்ன விடு கட்ட முடியும் என்று கேட்கப்பட்டது. அவர்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது ரூ. 750-ம், உடல் உழைப்பு என்ற முறையில் ரூ. 250 என்ற அளவிலும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொடுத்து வந்திருந்தார்கள். அந்த வீடுகளை அரசாங்கம் கட்டவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விடு கட்டுங்கள் என்று காண்ட்ராக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அப்படி ரூ. 750, உடல் உழைப்பின் மூலம் ரூ. 250 என்று வாங்கிக்கொண்டு, ஆயிரம் ரூபாயில் 500 ரூபாய் கூட பெறாத அளவிற்கு மலிவான சாமான்களை வைத்து கட்டப்பட்டன. அப்படிக் கட்டப்பட்டதன் விளைவாக கடந்த ஆட்சி காலத்தில் அப்படிக் கட்டப்பட்ட விடுகள் இடிந்து விழுந்துவிட்டன. 'பெனிபிஷியரில்' ரூ. 250 பெறுமான அளவில் உடல் உழைப்பு தரவேண்டும் என்ற அந்த முறையை வைத்திருந்தார்கள். இதன்படி நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்ட பயன்படவில்லை. அதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துதான் ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்து அரசாங்கமே இந்த வீடுகளைக் கட்டுவது என்றிருக்கிறது. ஒப்படைக்காரர்கள் கையில் கொடுக்கக் கூடாது. தீப்பற்றி பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எரியாத வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்குக் கூட ரூ. 800, ரூ. 900 தான் செலவாகிறது. ஆகவே ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து, அரசாங்கமே விடு கட்டவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு, ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு, ஏற்கனவே நிலம் கொடுக்கப்பட்டு விடு கட்டாமல் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் கொஞ்சம் கூட வசதியில்லாதவர்களுக்கும்தான் முதல் இடம் தரவேண்டும் என்று இத்திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறது.

ஆயிரம் ரூபாய் போதாது, 5,000 ரூபாய் வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த மன்றத்தில் நான் பலமுறை கேள்வி நேரத்தின்போது கூறியிருக்கிறேன. 3,000 ரூபாயில் வீடுகள் கட்டுவதற்கான திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்த வீடுகளுக்கான நிதி உதவியை மத்திய அரசு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதுவரையில் அதற்கு ஒப்புதல் தரவில்லை. 3,000 ரூபாயில் வீடுகள் கட்டுவதற்குப் பதிலாக, ரூ. 5,000--ல் வீடுகள் கட்டுங்கள் என்று அங்கிருந்து கடிதப் போக்குவரத்து செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கான வீடுகளை எப்படிக் கட்டுவது? கடனாகக் கொடுப்பதா, மானியமாகக் கொடுப்பதா, யார் யாருக்குக் கொடுப்பது, எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுப்பது, மத்திய அரசின் பங்குத் தொகை என்ன, மாநில அரசு எவ்வளவு போடவேண்டிவரும் என்பதைப் போன்ற பிரச்சினைகள

இருப்பதால், நாம் சொல்லி வருகிற மூவாயிரம் ரூபாய் வீடுகளுக்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளாததாலும், எது நடைமுறையில் வரப்போகிறது என்பது பரிசீலனையில் இருப்பதால் அதைப் பற்றி நான் மேற்கொண்டு எதுவும் இப்போது கூறவிரும்பவில்லை. நிச்சயமாக ஆயிரம் ரூபாய் வீடுகளை ரூ. 5.12 லட்சம் செலவில் இந்த அரசு செய்ய இருக்கிறது.

ஐந்தாவது ஒரு நல்ல திட்டம். இப்போது சாதாரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கெல்லாம் வில்லேஜ் கிராண்ட் என்று சொல்லி கிராமப் பணிகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செய்யும்போது மக்கள் பகுதி என்று ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை பொது மக்கள் தரவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அந்த விதிப்படி அரிசன மக்களால் அந்தப் பணத்தை பஞ்சாயத்துக்குக் கட்ட முடியாது, அதைக் கொடுக்கும் நிலையில் அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் இந்த ஆண்டிலிருந்து பொதுமக்கள் தரவேண்டிய அந்த கன்ட்ரிபியூஷன்—ஈவுத் தொகை எவ்வளவோ, அதை இந்த இலாகாவிலிருந்து தந்து விடுவது என்று ஏற்கனவே நடந்து வருகிறது. அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டு 6 லட்ச ரூபாய் பொது மக்கள் ஈவுத்தொகையாக பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒதுக்கீடு செய்து கிராமப் பணிகள் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

இதுவல்லாமல் மேலும் பஞ்சாயத்து மூலமாக மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி, பாதை வசதி, இன்ன பிற வசதிகளைச் செய்யும்போது, இன்னும் 25 லட்ச ரூபாயைத் தனியாக ஒதுக்கி, அதை வைத்து அரிசனங்கள் வாழுகிற கிராமங்களில், பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அமல் படுத்தவும் புதிய பாதைகள் போடவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதிலே தான் சமூகக் கட்டடங்கள் வருகின்றன. அந்த 25 லட்சம் ரூபாயிலே தான் சமூகக் கட்டடங்கள்—கல்யாணம் செய்வதற்கும் வேறு பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கும், ஆண்டு தோறும் கூடி மகிழ்வதற்கும், விழாக்கள் கொண்டாடவும் இன்ன பிற காரியங்களுக்காவும் ஒவ்வொரு அரிசன காலனியிலேயும் ஒரு சமூகக் கட்டடம் கட்டுவது என்ற முறையில், மாவட்டத்துக்கு 10 சமூகக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக இந்த 25 லட்ச ரூபாயிலிருந்து தனியாக ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் இந்த ஆண்டில் புதிதாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் பல அரிசன வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்; அதிகம் படிப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் வேறு வேலை பார்க்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பெருந்து வண்டிகளை ஓட்டும் பயிற்சி—டிரைவராக பயிற்சி அளிக்க 30 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து, ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு டிரைவிங் டிரைனிங் கொடுத்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்தால் அப்படி கொஞ்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம் என்ற திட்டத்தை இந்த ஆண்டில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னொன்று, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள அரிசன மக்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கிற முறையில், அவர்கள் பங்குத் தொகையாக, அவர்களுக்கு வட்டியில்லாத கடனை அரசு கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. மேலும் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு—அரிசனங்கள் மட்டுமல்ல—எல்லா மக்களுக்கும்

குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிக்க வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்றை அந்த இலாகா உருவாக்கியிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அரிசன மக்களுக்கும் சில குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய மூலதனத்தை இந்த இலாகாவே கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்கு வட்டியில்லாத கடனாகத் தரவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, 26,620 ரூபாய் மூலதனமாகக் கொடுத்து இந்த இலாகா மூலமாக 61 சங்கங்கள் உண்டாக்க வேண்டும் என்று ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம். இதுவும் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற புதிய திட்டமாகும்.

இத்துடன் தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகம்--டி.பி.எஸ்.சி.—மூலமாகத் தேர்வு நடப்பதில் பங்கு கொள்வதற்குத் தேவையான பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்களை மதுரை, திருச்சி, கோவை, சென்னை ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தி, 50 பேர்கள் பயிற்சி பெறுகிற அளவில் நான்கு நிலையங்களை 2 அல்லது 3 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஏற்படுத்த ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். பரீட்சைக்குச் செல்லுகிறவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்பார்கள், எப்படி பதில் சொல்லுவது என்ற இப்படிப்பட்ட பயிற்சி அளிப்பதற்கு இந்த நான்கு இடங்களிலேயும் அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட இருக்கிறது. இதுவும் அரசு இந்த ஆண்டில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற புதிய திட்டமாகும்.

பொதுவாக இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் 24,409 அரிசன காலனிகள் கிராமங்களாக இருக்கின்றன, முனிசிபல் எல்லை, பிற நகர எல்லை இல்லாமல், வெறும் கிராமங்களாக இருப்பது 24,409. இவைகளில் எல்லாம் ஏறத்தாழ எல்லா வசதிகளும் பாதை இணைப்பு, சுடுகாட்டுப் பாதை, குடிதண்ணீர் போன்றவைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஒரு சிலவற்றில் இல்லாமல் இருக்கலாம். இணைப்புப் பாதை இல்லாத கிராமங்கள் 2,355 தான்; சுடுகாட்டுப் பாதை இல்லாத கிராமங்கள் 1,768 தான் ; குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத கிராமங்கள் 2,124 தான் ; சுடுகாட்டுக்கு நிலம்—பரியல் கிரவுண்ட்—இல்லாத கிராமங்கள் 713 தான். ஆக இவை அத்தனையும் செய்து கொடுக்க இணைப்பு பாதைக்கு 100.39 லட்சம்; சுடுகாட்டுப் பாதைக்கு 35.07 லட்சம்; குடிதண்ணீருக்கு 73.59 லட்சம்; சுடுகாட்டு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய 13.03 லட்சம் என்று ஏறத்தாழ 222.08 லட்சம் ரூபாய் இவைகளுக்குத் தேவைப்படுகிறது. இதிலே 1970-71-க்கு 25 லட்சம் எடுத்த பிறகு 197 லட்சம் தான் தேவை. இதை அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் நிறைவேற்ற முடியும். எனவே நிச்சயமாக 1972-க்குள்ளாக எல்லா அரிசன காலனிகளுக்கும் இணைப்புப் பாதை வசதி, சுடுகாட்டுக்குப் பாதை, குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

மேலும் மின்சார இணைப்பைப்பற்றிச் சொல்லும்போது எல்லா கிராமங்களுக்கும் இணைப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், அரிசன காலனிகளைப் பொறுத்தவரை 1970-71-க்குள் எல்லா காரியங்களும் செய்யமுடியும்; காரணம் நிதி ஒன்றும் அதிகம் தேவையில்லை. ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் தான். நிச்சயமாகச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சிலவற்றைப் பேசினார்கள். மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள்—துரிஞ்சாபுரத்தில் சுடுகாட்டுக்கு பாதையே இல்லை என்று. கடந்த ஆண்டிலேயும் அவர்கள் பேசினார்கள், நான் பதிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். சுடுகாட்டுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; சுடுகாட்டுக்கு வழியும் இருக்கிறது. புதிய காலனியும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. தனியாக பள்ளிக்கூடம், குடிதண்ணீர் வசதி எல்லாம் இருக்கிறது. எப்போதோ யாரோ சொன்னார்கள் என்பதற்காக அதை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, பஜார் நியூஸுக்கெல்லாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அது இல்லை, இது இல்லை என்று சொல்வது முறையல்ல. உண்மையான குறைகளைச் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

இங்கே மதிப்பிற்குரிய திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள் கடந்த ஆண்டு 20 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 13 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அப்படிக் குறைந்ததற்கான விளக்கம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நியாயமான குறைகளைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கரியமாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். தேபண்டதாவு கிராமத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து அரிசன மக்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் இடையிலிருக்கிற மாற்று உணர்வுகளின் காரணமாக அங்கே குடியிருக்கவிடாமல் தடுக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன செய்வது? போலீசை வைத்து அடிக்க முடியுமா; வழக்கு போட முடியுமா? மன மாற்றம் ஏற்பட்டு எல்லோரும் ஒன்றாக வாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் வர வேண்டுமே தவிர, சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, போலீசை வைத்து துரத்துகிறோம், அடிக்கிறோம் என்றால் அரிசனங்களே போலீஸ் வந்து அடிக்கக் கூடாது என்ற சிபாரிசு செய்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் அஞ்சித் தான் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயங்குகிறதே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. எந்தெந்த உறுப்பினர்கள் அரிசனங்களுக்காகப் பேசுகிறார்களோ அவர்களே அரிசன மக்களின் பாதைக்கு இடம் கொடுக்க முன்வராத நிலைமைகளைக் காணுகிறோம்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: 5 வருஷம் ஆகிவிட்டது. இந்த நில ஆர்ஜிதத்துக்குப் பிறகு கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள்; அங்கேயும் அவர்களுக்கு பிரதிகூலமாகி விட்டது. இப்போது அரசாங்கம் நிறுத்தி வைத்து இருக்கிறது, அது ஏன்? ஆர்டர் போட்டால் கட்டி விடுவார்கள். கலெக்டரிடமிருந்து ரிப்போர்ட் வேண்டுமென்றார்கள்; அதுவும் இரண்டு கலெக்டர்களின் ரிப்போர்ட் வந்தாகிவிட்டது. ஏன் அரசாங்கம் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது என்பது தான் என் கம்பிளெயிண்ட்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அரசாங்கம் நிறுத்தி வைக்கவில்லை. வர விடாமல் தடுக்கிறார்கள்; இவர்களும் அங்கே போக அஞ்சுகிறார்கள். அவர்களே எங்களுக்கு வேறு இடம் கொடுங்கள், அங்கே போக முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி பல எடுத்துக் காட்டுகளைச் சொல்ல முடியும். எத்தனையோ இடங்களில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்து விட்ட பிறகும் கூட அரிசனங்கள் அங்கே போய் குடியிருக்க முடியவில்லை. இவர்களே

அஞ்சுகிறார்கள். சிலமுறைகூட எடுத்துப் பேசப்பட்டது. ஏன் ஒன்றாக வைக்கக்கூடாது. வெவ்வேறாக வைக்க வேண்டுமா என்று. ஒன்றாகவே வைக்கலாம். அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையும். ஆனால் ஒத்துப்போக முடியாத அளவுக்கு சமுதாயத்தில் மற்ற உணர்வுகள் இருப்பதால், அவர்களின் உணர்வுகளையும் சற்று மதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் அரசாங்கம் கலெக்டரிடம் இப்பொழுது மீண்டும் கேட்டுப் பாருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஒத்துக்கொள்கிறார்களா, வேறு இடம் இருக்கிறதா என்று கேட்டு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு பேர்களையும் சமாதானம் செய்யக்கூடிய பொறுப்பை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவாரானால், நாளைக்கே அதைச் செய்துவிட முடியும். அரசாங்கம் அதற்கு ஆதரவு தந்து, ஒத்துழைப்பு தரும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள், கிறித்தவ ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகை தேவை என்று. இப்பொழுதும் கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறிய கிறித்தவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் ரிசர்வேஷன் போன்ற நன்மைகள் கிடைப்பதில்லை. அவைகளெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் செய்யக் கூடியவை. பின் தங்கிய சமுதாய மக்களைப்பற்றி இந்தச் சலுகை வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் கிறித்தவர்களாக ஆகிவிட்டால் அவர்களுக்கு மாநில அரசாங்கத்தின் சலுகைகள் அத்தனையும் உண்டு. பின் தங்கிய சமுதாயத்தினர் கிறித்தவர்களாக ஆகிவிட்டால் அவர்கள் முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க மறுக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசாங்கம், அவர்கள் மதம் மாறியபிறகும் வாழ்க்கைதரத்தில் முன்னேறவில்லை என்பதைக் கண்கூடாக அறிந்து, மதம் மாறிய கிறித்தவர்களுக்கு மாநில அரசாங்கத்தின் சலுகைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோமே தவிர, மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டங்களிலே அவர்களுக்குப் பங்கு இல்லை. அதற்கு எங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. நாங்கள் மேலிடத்திற்கு எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் ஒப்புதல் கொடுத்தால்தான் முடியும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கு கருவிகள் கொடுப்பதில்லை என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படி ஒவ்வொருவராகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எப்பொழுது விவாதம் முடிவது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்குக் கருவிகள் கொடுக்கிறோம் என்றால், அவர்களிலே மருத்துவத் தொழில் செய்யக்கூடியவர்கள், சலவைத் தொழில் செய்யக்கூடியவர்கள் அந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, அந்தத் தொழில் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு கருவிகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம், இன்றைக்கும் கொடுக்கிறோம். யாருக்காவது கிடைக்கவில்லை என்றால், அதைப்பற்றித் தனியாகக் கவனிக்கலாமே தவிர, இன்னமும் மாநில அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் மதம் மாறிய கிறித்தவர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் அந்தத் தொழிலைச் செய்பவர்கள் குறைவு. ஹரிஜன சமுதாயத்தில் இருப்பவர்களின் சலவைத் தொழிலாளர்கள் குறைவு, ஹரிஜன சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களில்

மருத்துவத் தொழிலாளர்கள் குறைவு, ஹரிஜன சமுதாயத்தில் இருப்பவர்களில் வேறு பல தொழில் செய்பவர்கள் மிகமிகக் குறைவாக இருப்பதனால்தான் அவர்களுக்கு உரிய கருவிகள் குறைவாகப் போகிறது. அருந்ததியர்களுக்கு கருவிகள் அதிகமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். குறிப்பிட்டு, சிலருக்கு இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கலாம். பொதுவான கொள்கை அவர்களுக்கும் தர வேண்டுமென்றுதான். குறைபாடுகள், தவறுகள் எங்கும் இருக்கும், அதைச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அதைப்போல, தனிப்பட்ட வகையில், வேலங்குடி, கீழப்படுகை பற்றி திரு. தனுஷ்கோடி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நஞ்சையைக் கொடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள், அதை உயர்த்தி சமப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதுகூட இந்த அரசு செய்த தவறு அல்ல. ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தில், நஞ்சை தான் கிடைக்குமே தவிர, புஞ்சை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, நஞ்சை நிலத்தை எடுத்து விட்டார்கள். அதற்கு உயர்த்துவது என்றால் அதிகப் பணம் ஆகும். ஆனால் அப்பொழுதிருந்த சட்டம், ஹரிஜன மக்கள், இந்த நிலத்திலும்கூட நாங்கள் சமப்படுத்தி கட்டிக் கொள்கிறோம் என்ற ஒப்பந்தத்தை ஒப்புக்கொண்டுதான் வாங்குகிறார்கள். நிலத்தை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, பள்ளமாக இருக்கிறது என்ன செய்வது என்று சொல்வது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்து, நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, நீங்கள் உயர்த்திக் கட்டுவது இல்லை என்றால் நாங்கள் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளுவோம் என்று எச்சரிக்கை செய்த பிறகு, 13 கிராமங்களில், நஞ்சையில் பள்ளமாக இருந்ததை, 8 கிராமங்களிலே அவர்களாகவே உயர்த்திக்கொண்டார்கள். இன்னும் 5 கிராமங்களில் உயர்த்த வேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது. இந்த 8 கிராமங்களில் உள்ளதைப்போல் 5 கிராமங்களிலும் உயர்த்தக்கூடும் என்ற அளவுக்கு விட்டு வைக்கப்படுகிறது. அது வெற்றி பெறும். எனவே, தனியாக அதற்கு எந்தவிதக் கவனமும் செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. ராமலிங்கம் அவர்கள் பாமேல்வான் ரிப்போர்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். வரவேற்கிறேன். ஏன் செய்யவில்லை என்றால் 5 சென்ட் நிலம் கொடுக்க சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும். 15 கோடி ரூபாய் என்றுகூட ஒதுக்கி செய்யலாம் என்றாலும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் கூறியதுபோல, எவ்வளவு பணம் போட்டாலும் இந்தப் பள்ளத்தைத் தூர்க்க முடியாது. அத்தனை படுபாதாளமாக இருக்கிறது. பணம் இருந்தால் சாதிக்க முடியும். எனவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் செய்யமுடியும். மத்திய சர்க்காரிலே நல்ல உறவு இருக்கிறதே, ஏன் அவர்களிடம் வாங்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். வாங்க வேண்டியவைகளுக்கு வாங்குகிறோம். வறட்சி நிவாரணத்திற்கென்று 14 கோடி ரூபாய் வாங்கினோமே அது அந்த உறவை வைத்துக்கொண்டுதான், வாங்கினோம், வாங்க முடியும். எனவே, வாங்க வேண்டுமென்ற அவசியம் வரும்பொழுது கட்டாயம் வாங்குவோம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வட்டியில்லாத கடன்களாக 250 ரூபாயிலிருந்து 5,000 ரூபாய் வரைதான் என்று கேட்கிறார்கள். சிறியசிறிய வெற்றிலை பாக்குக்கடை, பழக்கடை, காய்கறிக் கடை இப்படிப்பட்ட கடைகள் வைப்பதற்குத்தான் இந்தத் தொகை. 250 ரூபாய் ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைப்பதற்குப் போதாதா? 500 ரூபாய் பழம் வாங்கி வைக்கப் போதாதா? பெரிய பெரிய மளிகைக்கடைகள், ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ் போன்றவைகள் வேண்டுமானால் வைக்க முடியாது. ஆனால் கிராமங்களில் ஹரிஜன மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் சின்னச்சின்னக் கடைகளை வைத்து, ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடை, பூக்கடை போன்ற கடைகளை வைத்து, ஜீவனம் செய்யத்தான் இந்தத் தொகை. சின்ன வியாபாரம் செய்ய இந்தத் தொகை போதும். செலவழிக்க, மேலும் வாங்க அவர்கள் பணம் கேட்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அந்தத் தவறைச் செய்யக்கூடாது. மாவட்ட நல அதிகாரிகள், வெல்பேர் தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நன்மை செய்வதற்காக இருக்கிறார்கள். தவறாகத் தரகர்களிடம் பணத்தைக் கொடுத்து ஏமாந்து விடக்கூடாது. 1969-70-இல் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த 2 லட்சம் ரூபாயில் பிறகு இன்னும் 1 லட்சம் கூட்டிக் கொடுத்தது. இந்த ஆண்டும் அதிகமாக மக்கள் வரவேற்பார்கள், ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றம் காண நம்பிக்கையோடு இருப்பதால் இந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. ராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பெண் குழந்தைகளுக்கு 2 ரூபாயும், ஆண் குழந்தைகளுக்கு 1 ரூபாயும் கொடுப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு 'டாய்லெட்' மற்றும் மேல் செலவுகளுக்குக் கொடுப்பதை உயர்த்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இதைக் கொடுப்பதே, பெண் குழந்தைகள் சோப்பு, சீப்பு, எண்ணெய் வாங்கிக்கொள்வார்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான். ஆண் குழந்தைகளுக்கு கிராப் வெட்டிக் கொள்வதற்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை இன்னும் ஒரு ரூபாய் உயர்த்தினால் இப்பொழுதிருக்கும் எண்ணிக்கைக்கு 5, 6 லட்சம் ஆகும். 2 ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் 2 ரூபாய் போதாது என்று சொல்லக்கூடும். எனவே, இதைப் பற்றிப் பின்னாலே கவனிக்கலாம் என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த 551 லட்சத்தில், அதிகாரிகளுக்கும் சேர்த்துச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்றால், இது எல்லா இலாக்காவிலும், அந்த இலாக்காவின் நிர்வாகச் செலவுகளையும் சேர்த்துத்தான் இந்த ஒதுக்கீடே தவிர இதுமட்டும் தனியாக அல்ல. 551 லட்சத்தில் இலாக்கா செலவுகளும், நிர்வாகச் செலவும் சேர்த்துத் தான் இந்தத் தொகை என்று நான் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. எ. கே. சுப்பையா அவர்கள், 15 பைசா மதிய உணவுக்காக அரிசன நல இலாக்கா நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் கொடுக்கிறார்கள், இது போதாது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்குக் கல்வி இலாக்கா நடத்தும் பள்ளி மாணவர்களுக்கு 10 பைசாதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பொதுவாகவே அவர்கள் 10 பைசா வீதத்திலே, கல்வி இலாக்கா நடத்தும் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு, தலா 10 பைசா மதிய உணவுக்குத் தரப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஹரிஜன நல இலாக்கா நடத்தும் பள்ளிகளில், 15 பைசா ஒரு மாணவனுக்குக் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுதே 5 பைசா அதிகம்தான். இன்னமும் அதிகமாகத்தர நிதி இடம் தராவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1970 மார்ச் 16] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

நில ஆர்ஜிதம் ஆமை வேகத்தில் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அதற்குக் காரணம் வழக்குக்குப் போகிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் நிதி நெருக்கடியாக இருப்பதால் ஒதுக்க முடியவில்லை.

நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்கப்படும்பொழுது அரிசனங்களுக்கு முதலிடம் தர வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. சட்டமிருக்கிறது, முதலில் எக்ஸ்-சர்விஸ்மென், இராணுவத்தில் பணி புரிந்தவர்கள், இப்பொழுது பணி புரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள், அடுத்த கட்டம் முன்னால் பணி புரிந்த இராணுவ வீரர்கள் என்று இருக்கிறது. மூன்றாவது, நான்காவதாகத்தான் அரிசனங்கள் வருகிறார்கள். எனவே, இராணுவத்திலே கை, கால் இழந்தவர்கள், இராணுவத்தைச் சேர்ந்த குடும்பம், இப்பொழுது இராணுவத்தில் இருப்பவர்கள் அந்தத் தொகையில் அதிகமாக இருக்காது. இன்னமும் அதை ரெவின்யூ இலாக்கா, அரிசனங்களுக்கு முதலிடம் காட்ட வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்கிறார்கள். அந்த வகையில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு நிலம் தரப்பபட்டது. எப்படித் தரப்பட்டது என்பதைப்பற்றிக் கேள்வி நேரத்தில் கேட்டால் தனியாகப் பதில் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அதற்குரிய சரியான விவரங்கள் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிறகு இந்த 16 சதவிகிதம் பற்றி சொன்னார்கள். 16 சதவிகிதம் பூர்த்தியாக முடியாத நிலையில் தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறோம். 4½ சத விகிதம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டிருக்கிறது அரசாங்கப் பணிகளிலே. இதற்குக் காரணம் ஏற்கனவே அரசாங்கப் பணிகள், அரசாங்க இயந்திரம், அரசாங்கப் பணிமனைகள் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டன. பல பேர்கள் பல சமுதாயத்து மக்கள் இடம் பிடித்துக்கொண்டார்கள். இடம் பிடித்துக் கொண்டவர்களை நகர்த்திவிட்டு, 16 சதவிகிதம் கொடுத்து விடுங்கள், 25 சதவிகிதம் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று இப்பொழுது கூற போடமுடியாது. மேலும் மேலும் எவ்வெப்பொழுது காலி இடங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, வேகன்சிகள் எழுகின்றனவோ, அந்தக் காலி இடங்களுக்கு இந்த சமுதாயத்தினரைக் கொண்டு பூர்த்தி செய்ய முடியும். இந்தக் காலி இடங்கள் எழும்பொழுது, எந்த சமுதாயத்தில விடுபட்டுப் போனது என்று பார்த்து, யார் தகுதியானவர்கள் என்றெல்லாம் பார்த்து போடவேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பூர்த்தி செய்ய அரிசன சமுதாயத்தினர் கிடைக்கவில்லை என்றால், வேறு சமுதாயத்தினரைக் கொண்டு பூர்த்தி செய்யாமலேயே நிறுத்திவிட்டு, அடுத்த ஆண்டு யாராவது கிடைத்தால் பூர்த்தி செய்யலாம் என்ற இதற்கான கமிட்டி சிபார்சு செய்து, அதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டு, அந்த வகையிலே செய்துகொண்டு வருகிறோம். நான் டெல்லிக்குப் போனபோது கூட சொல்லியிருக்கிறேன். 16 சதவிகிதம் அரிசனங்களைக் கொண்டு பூர்த்திசெய்யவேண்டும், பின்தங்கிய வகுப்பினர்களைக் கொண்டு 25 சதவிகிதம் பூர்த்திசெய்யவேண்டும் என்று சொன்னால், கொஞ்ச நாட்களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்புகளையெல்லாம் நிறுத்திவைத்துவிட்டு, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, அவைகளுக்கு ஆட்களை அமர்த்துகிறபொழுது, இந்தெந்த சமுதாய மக்களை இன்னென்ன சதவிகிதத்தில் உயர்த்தவேண்டும் என்று உயர்த்தினால்தான், ஏதாவது கொஞ்சமாவது இந்த சதவிகிதத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க முடியுமே தவிர, அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகிற 1, 2 காலி இடங்களில்

மட்டும் இந்த சமுதாயத்தினரை அமர்த்தினால், இந்த சதவிகிதத்தை பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. 20, 30, 50 என்று வரும்பொழுது இந்த சதவிகிதத்தை பூர்த்திசெய்துவிட முடியாது. 100, 200 காலி இடங்கள் ஏற்படுவதற்கு நாம் என்ன புதிய இலாகாவையா துவக்குகிறோம், புதிய அரசாங்கத்தையா உருவாக்குகிறோம், புதிய பணி மனைகளையா நாம் எற்படுத்துகிறோம் இப்படிப்பட்ட நிலை வரும்பொழுது, 100, 50 என்று காலி இடங்கள் ஏற்படும்பொழுது, அதில் 16 சதவிகிதம் இன்றைக்கும் பூர்த்தி செய்துகொண்டு தான் வருகிறோம். எனவே, ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வதில் பயனில்லை. அரசாங்கப் பணிமனைகளில் இடங்கள் காலி ஏற்படாததினால் தான் இதைத் துரிதப்படுத்த முடியவில்லை. இதை மத்திய அரசாங்கமும் உணர்கிறது. மாநில அரசாங்கமும் உணர்கிறது. அவ்வப்பொழுது நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்து முதல்வர் தான் ஹை பவர் கமிட்டிக்குத் தலைவர்: இந்த நலத் துறை அமைச்சர் தான் செயலாளராக இருக்கிறார்கள். அவ்வப்பொழுது கமிட்டி கூடுகிறது. கூடி பரிசீலனை செய்கிறது என்பதை நான் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி கொறடா மாண்புமிகு திரு. விநாயகம் அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். டிரையினிங் அரிசன மக்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல, பின்தங்கிய மக்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம். மாநில அரசாங்கத்தின் திட்டம் அல்ல. மத்திய அரசாங்கம் பின்தங்கிய மக்களுக்கு இதுபோன்று ஐ.ஏ.எஸ். டிரையினிங் ஸ்கூல் ஆரம்பித்தால் அதை மாநில அரசு வரவேற்கும், மாநில அரசு அது சம்பந்தமாக பரிந்துரைக்கும். குறிப்பாக இதுபற்றி பிற்பட்டோர் நலக் குழு சிபார்சு செய்து அனுப்பினால், மத்திய அரசாங்கம் அதை கவனிக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதிலே தேர்ச்சி பெற்று அனுப்புகிற மாணவர்கள் குறிப்பாக ரிட்டன் டெஸ்டு எழுதி அந்த ரிட்டன் டெஸ்டில் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள். பிறகு அவர்களை இண்டர்வியூவிற்கு அனுப்புகிறோம். யு.பி.எஸ்.ஸி-க்கு இண்டர்வியூவிற்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படிப் போகும்பொழுது எல்லா மாநிலங்களிலும் இருக்கிற மாணவர்கள் அங்கே வருகிறார்கள். அங்கே வரும்பொழுது நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் அதிகப்படியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆளைப் பார்த்தோ, நிறத்தைப் பார்த்தோ, அவர்களுடைய அளவைப் பார்த்தோ, எதைப் பார்த்தோ தள்ளப்பட்டுவிடுகிறார்கள். அதுவும் தப்பித் தவறி இதுவரையில் 3 பேர்கள், ஐ.பி.எஸ., ஐ.ஏ.எஸ்., இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீசர் ஆகிய கேடரில் ரொம்பப் பிரயத்தனப்பட்டு மூன்று பேர்கள் தான் வந்தார்களே தவிர, இன்னும் அதிகமாக வரமுடியவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் நடத்தியாகவேண்டும் என்று கூறுகிற காரணத்தினால், நமக்குக் கூட இதை நடத்துவதில் பயன் இல்லை என்ற எண்ணம் இருந்தாலும், மத்திய சர்க்கார் நடத்தியாகவேண்டும் என்று கூறுகிற காரணத்தால் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இண்டர்வியூவிற்குச் செல்லுபவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். டி. பி. எஸ். ஸி. மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதுபோல், ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கி, இதற்காக ஒரு நிலையம் உண்டாக்கி. இண்டர்வியுக்குச் செல்லுபவர்களுக்கு, என்னென்ன கேள்வி கேட்கக் கூடும், எந்தெந்தப் பாடத்தில் கேட்கக்கூடும், எப்படி எப்படி பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பது பற்றியும், பொது அறிவைப்பற்றியும் கருத்

துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்கு டிரைபினிங் கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் வழி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்புக்கல் நில ஆர்ஜிதம்பற்றி சொன்னார்கள். அது முடிந்துபோன கதை. 1962-ம் ஆண்டின் நில ஆர்ஜிதம் செய்துவிட்டார்கள். கோர்ட்டில் பணம் கட்டினார்கள். அந்தச் சொந்தக்காரர்கள் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளவில்லை. வாங்க மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் பணம் வாங்க மறுத்தால் அரசாங்கம் என்ன செய்வது? கட்டாயமாக வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்வதற்கில்லை. நிலத்தை எடுக்கலாம் என்று தான் சட்டத்தில் இருக்கிறது. நிலம் அரிசன மக்களுக்கு கைமாறிவிட்டதா, இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். எனவே கலெக்டர் அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். நிலம் அரிசன மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதா, அல்லது இவர்கள் கையிலே தான் இருக்கிறதா என்று கேட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேழ்வரகு பயிரிடுகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். கலெக்டரிடமிருந்தும் கேழ்வரகு பயிரிடுகிறார்கள் என்று ரிப்போர்ட்டு வந்தால், அது பற்றி ஆலோசனை செய்து, என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பார்த்து, நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, அவர்கள் கூறுவதைப் போல கறுப்பாக இருந்தாலும், குள்ளமாக இருந்தாலும், எந்த வகையில் இருந்தாலும், ஏழ்மையாக இருந்தாலும், குடிசையில் வாழ்ந்தாலும், எப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்தாலும், அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற உணர்வு தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். தன்னைத்தானே உயர்த்திக்கொண்டு, பிறரைத் தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற மனப்போக்கு மாறவில்லை. இது சம்பந்தமாக நல்ல பிரசாரம் செய்துவருகிறோம். மன மாறுதல் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதை அனைவரும் செய்ய வேண்டும். கிராமங்களுக்குச் சென்று அப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து மக்கள் மனம் மாறுகின்ற அளவுக்கு துணையாக பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அரிசன மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக இந்த அரசாங்கம் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி, தகுந்த அக்கறையோடு பணியாற்றி வருகிறது என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப் பற்றிச்சொன்னார்கள். அண்மையில் மனுப் போட்ட எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாருக்கும் அதில் தடை இல்லை. ஆனால், சில மனுக்கள் திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றன. காரணம், அவர்கள் வருமானத்தைத் தவறாகக் காட்டியிருப்பார்கள். குறிப்பாக அதிகப்படியான மனுக்கள் தள்ளுபடியாவதற்குக் காரணம், சர்க்கார் சிப்பந்திகள், சர்க்கார் பணிமனைகளில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் இவர்கள் சம்பந்தமாக என்ன வருமானம் என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொண்டிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட மனுனுகளில் வருமானம் தவறாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதால், அந்த மனுக்கள் திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றன. வேறு துறையிலுள்ளவர்கள் அம்மாதிரி கணக்கு காட்டினாலும், கூலி வேலை, ஒரு காணி இரண்டு காணி நிலம் என்று போட்டிருந்தாலும், அது அதிகமாக இருந்தாலும், ரெகவரியின் போது தான் தெரியும். அப்படிப்பட்ட மனுக்களை திருப்ப முடியாது, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எவ்வளவு வருமானம் என்று அரசாங்கத்திற்கு முன்கூட்டியே தெரியாது. ஆகவே, நான் சொல்லியபடி அரசாங்கப் பணியில் இருப்பவர்

களுடைய வருமானம் தவருகப் போடப்பட்டிருந்தால், அம்மாதிரி மனுக்கள் திருப்பப்படுகின்றன என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக மனுவப் போட்ட எந்த மாணவருக்கும் இல்லை என்று சொல்லாமல், உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத்தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருப்பவர்கள் அனைவரும் ஏதோ ஒரு பார்லிமென்டரி முறைக்காகத் தான் கொடுத்திருப்பார்கள். எனவே வெட்டுப் பிரேரணைகளை யாரும் வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்றே கருதுகிறேன். அப்படி வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனது உறையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரே ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதிலே சில புகார்கள் வருகின்றன அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். சில மாணவர்களுக்கு ரூ. 543 கொடுக்கப்படும் என்று கார்டுகள் வந்தன. ஆனால், அங்கே சென்ருல் அந்த இலாகாவினர் ரூ. 300 கொடுப்பதாக சில புகார்கள் வருகின்றன. ரூ. 543 என்று கார்டுகளில் போட்டுவிட்டு, அதிலே குறைத்துக்கொண்டு கொடுக்கிருர்கள் என்று புகார்கள் வருகின்றன. பாக்கி அடுத்த தவணையில் கொடுக்கப் படுமா? கார்டில் என்ன தொகை போடப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தத் தொகை கொடுப்பதற்கு என்ன தடங்கல்? இது சம்பந்தமாக அந்த இலாகாவிற்கு சரியான தகவல் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அவர்கள் ஒதுக்கிற தொகையை மொத்தமாக தெரிவித்துவிடுகிருர்கள். அதற்குப் பிறகு ட்யூஷன் பீஸ எக்ஸாமினேஷன் பீஸ் இவைகளுக்கான பணத்தையெல்லாம் குறைத்துக் கொண்டு, மிச்சத் தொகையைக் கொடுக்கிருர்கள். முதலில் இவ்வளவு தொகை மொத்தமாக ஒதுக்கப்படுகிறது என்று தகவல் கொடுக்கிருர்கள். அதற்குப் பிறகு ட்யூஷன் பீஸ், எக்ஸாமினேஷன் பீஸ், இதர செலவுகள் இவைகளை யெல்லாம் பிடித்துக்கொண்டு மிச்சப் பணத்தைக் கையிலே கொடுப்பதினுல், அவர்களுக்குக் குறைவாகத் தெரிகிறது. எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும், தாரதம்மியம் இல்லாத வகையில்தான், ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாதவகையில் தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. அப்பொழுது டைரக்டர் சொல்லவேண்டும், இந்தெந்த வகைகளுக்காக இவ்வளவு ரூபாய் பிடித்துக் கொண்டோம் என்று அறிவித்தால் நன்ருக இருக்கும். ரூ. 543 என்று கார்டில் போடப்பட்டிருந்தால், இவ்வளவு டிவிஷன் பீஸ் காலேஜுக்கு அனுப்பிவிட்டோம், இவ்வளவு எக்ஸாமினேஷன் பீஸ், மிச்சம் இவ்வளவு தொகை என்று விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அரசாங்கம் கொடுக்கும் ஹாஸ்டல் பணம், போர்டிங் கிராண்டு கொடுப்பதில் நாம் ஒரு தொகை கொடுக்கிறோம். மாணவர்கள் சொந்த மெனுவைத் தயார் செய்துகொள்கிருர்கள். கல்லூரி அதிகாரிகள் , அவர்களே இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு நாம் கொடுக்கின்ற உபகாரச் சம்பளத்தின் அளவுக்கு அவர்கள்

உணவுப் பட்டியலைத் தயார் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதனால் தவறு எதுவும் நடக்க முடியாது. ஆனால் மாணவர்கள் தங்கள் விருப்பப்படி மெனு தயார் செய்துகொள்கிறார்கள். அதனால் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கவேண்டிய தொகையில் விழுக்காடு வருகிறது. அப்படி விழுக்காடு வரும்பொழுது அதிக மாகத்தான் வருகிறது. ஒரு சிலரால்தான் அந்தத் தொகை கையைவிட்டு கொடுக்க முடிகிறது. மற்றவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. நாம் கொடுக் கிற தொகையை வைத்துக்கொண்டு தான் அவர்கள் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். எல்லா மாணவர்களும் சேர்ந்து, கோழி பிரியாணி, முட்டை பரோட்டா வேண்டும் என்று மெனு தயாரித்தால், அதைச் சாப்பிட்டுவிட்ட பிறகு அதிகப் பணமாகிறது. உபகாரச் சம்பளத்தில் அதை ஈடுகட்ட முடியவில்லை. மேற் கொண்டு தொகை கட்ட முடியவில்லை. கல்லூரி அதிகாரிகள் பாக்கி இருக்கிற பணத்தைக் கட்டிவிட்டு ஹால் டிக்கெட்டை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். வார்டனைக் கேட்டால், காய்கறிகளை நான் கடனாகத் தானே வாங்கவேண்டியிருக்கிறது என்று அவர் கூறுகிறார். ஆகவே, எல்லோ ருமே கலந்து பேசி ஒரு வழிசெய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன குறைபாடுகளையும் கூட கவனிக்கலாம். அப்படிப் பட்ட குறைபாடு கள் இருக்கின்றன. மாணவர்களும் குறைபடுகிறார்கள். ஆகவே, எல்லோ ருமே கலந்து பேசி, கல்லூரி அதிகாரிகள், விடுதி அதிகாரிகள், மாணவர்கள் எல்லோரும், அரசாங்கம் கொடுக்கும் உபகாரச் சம்ளத்தில் குறைந்த அளவு 'மெனு' தயார்செய்து குறிப்பிட்ட உணவுப் பொருள்களைத் தரவேண்டும் என்றும், மேற்கொண்டு யாராவது வேண்டுமென்று கேட்டால், பணம் இருக்கி றவர்கள் அதை வாங்கி பயன் அடையட்டும் என்றும் ஏற்பாடுகள் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அதைவிட்டு விட்டு, இதைக் கட்சித் தலைவர்களிடம் சொல்லி, இதையும் கட்சிக்காரர்கள் வெவ்வேறு விதமாக அதையெல்லாம் எடுத் துக் கொள்கிறார்கள். உண்மையாகவே பல புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே நாம் கலந்து பேசிச் செய்வது நலமாக இருக்கும். கனம் எதிர்கட்சித் தலைவரும் இப்படிப் பட்ட செயலில் ஈடுபட்டு, நல்ல முறையை உருவாக்குவதற்கு துணை புரியவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பி.ப. 2-00

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. ..

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of clarification. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது என்று சொல்லி விட்டேன்.

திரு. கே. வினயகம்: நான் என் விளக்கத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்: நீங்கள் எழுந்துக்கொள்வதற்கு முன்பே விவாதம் முடிவுற்றது என்று சொல்லிவிட்டேன்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள்

திரு. கே. வினயகம் : இப்பொழுதாவது எழுந்திருக்கலாமா?

As a mark of chivalry, especially since the Hon. Minister happens to be a lady member who moved this Demand . . .

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : I rise to strongly protest. The hon. Member shou'd not say that. He must withdraw that.

TIRU K. VINAYAKAM : It is quite parliamentary. What is wrong in that?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் அவர்கள் பெண் உறுப்பினராக இருப்பதால் என்று சொன்னது . . .

THIRU K. VINAYAKAM : I am used to English mehods of debate. If our Members are getting. . . .

THIRU J. JAMES : On a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : என்ன?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் ஆட்சேபனை செய்ய தன்னுடைய இருப்பிடத்தில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தன்னுடைய ஆஸனத்தில் இல்லாததால், இடம் மாறியிருப்பதால், I raise that point of order.

திரு. கே. விநயகம் : சண்டை போடுவதற்கா நாம் இருக்கிறோம். அமைச்சர் கொண்டு வந்த டிமாண்டில் எங்கள் கட் மோஷனை பிரஸ் செய்வதாக இல்லை. ஆதலால் விட்டு விடுகிறேன்.

திரு. விநயகத்தின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. என். வரதராஜன், திரு. எம். சுரேந்திரன், திரு என் மருதாசலம் ஆகியோரது வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே தன் இடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டு தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : பேரவைமுன் உள்ள கேள்வி—

"நிதிக்கோரிக்கை 25 பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,85,17,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்"

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(2) அமைச்சர்களின் விளக்க உரைகள்—தொடர்ச்சி

(இ) கால் நடை உதவியாளர்கள் தலைமைச் செயலகத்திற்கு முன் தொடங்க இருக்கும் உண்ணாவிரதம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விதி 82-ன் கீழ் ஒரு அறிக்கையை அவைக்குச் சமர்ப்பிப்பார்கள்.

*** மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி :** தலைவர் அவர்களே, அரசு, கால் நடை உதவியாளர்கள் தங்களுக்குச் சில கோரிக்கைகள் இருப்பதாக சுவரொட்டிகளும், துண்டறிக்கைகளும் வெளியிட்டு, 'அறப்போர்' நடத்தப் போவதாகவும், தலைமைச் செயலகத்துக்கு முன்பு உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ள 16—3—1970 என்று நாள் நிர்ணயித்திருப்பதாகவும் செய்திகள் வெளியிட்டனர். அவர்கள் கோரிக்கைகள் எதுவாயினும், அவைபற்றி என்னிடம் நேரில் சந்தித்துப் பேசலாமென்றும், இதுவரையில் அவர்களில் யாரும் என்னை சந்தித்து எந்தவிதக் கோரிக்கை முறையீடுகளையும் தரவில்லை யென்றும் இப்போதாவது என்னைச் சந்திக்க அவர்கள் வரட்டும் என்றும் நேற்று 15—3—1970 அன்று அவர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பினேன். அவர்கள் யாரும் வரவில்லை. இன்று 16—3—1970 காலையிலும் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் தொடங்குவதற்கு முன்பு என்னை வந்து சந்திக்கலாம் என்று சொல்லியனுப்பினேன். அவர்கள் அந்த அழைப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் பிரச்சினைகள், குறைபாடுகள் பற்றி என்னிடம் எதுவும் கலந்து பேசாமலும், அல்லது அவர்கள் கோட்டை முன்பு உண்ணாவிரதம் தொடங்குவது பற்றிக் கூட முன்கூட்டி என்னிடம் அறிவிக்காமலும் திடீரென இந்த 'அறப்போரில்' இறங்கியிருப்பது வருந்தத் தக்கதாகும். பகல் 2–0

அவர்கள் பிரச்சினையை எடுத்துவைக்கிற வாய்ப்பை அவர்களும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமல், அதுபற்றி அவர்களோடு விவாதிக்க எனக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்க விரும்பாமல், வேண்டுமென்றே இப்படிப் பட்ட தேவையற்ற கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். வெளியூர்களில் உள்ள அரசு கால் நடை உதவி அலுவலாளர்களும் இதற்கென சென்னைக்கு வந்துள்ளார்கள்.

பிரச்சினைகளை அரசு அனுதாபத்துடன் கவனிப்பது என்பது வேறு, அரசு அலுவலாளர்கள் இது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுவது, அரசின் விதிகளின் படி சரிதானா என்று ஆராய்ந்து அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பது வேறு. பிரச்சினைகளில் அனுதாபங்காட்டவும், விதிமுறைகளை மீறும் போது நடவடிக்கை எடுக்கவும் இந்த அரசு சிறிதும் தயங்காது.

இந்த விளக்கத்தை மட்டும் அவைக்கு அறிவிப்பதை என் கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சி இன்று இந்த அளவோடு முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A *Statutory Rules and Orders.*

' Nil '

B. *Reports, Notifications and other papers.*

@ 70. Policy Note on Demand No. 26 Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes. (1970–71) (Tamil).

71. Report of the Committee on Estimates on Stationery and Printing Department (Twelfth Report).

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

* Cut motions circulated separately.

@ Despatched to Members on 14–3–1970.

[26 -ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

அரிசன நலத்துறை மானியம்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

(1970-71.)

அரிசன, பழங்குடி மக்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் ஆகியோர் நலன் என்பதன்கீழ் 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையை இப்பேரவையின் முன் வைத்து, ரூபாய் 885-18 லட்சம் நிதி ஒதுக்கிடு செய்ய, இந்த அவையின் ஒப்புதலைக் கோருகின்றேன்.

இத்தொகையில் 551-13 இலட்ச ரூபாய் அரிசன நலத்துறைக்கும், 334-05 இலட்ச ரூபாய் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறைக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்ற ஆண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கை இப்பேரவை முன்பு வைக்கப் பட்ட பின்பு, பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலனைத் தனியாகவும், சிறப்பாகவும், பேணுவதற்காகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை ஒன்று தனியாக நிறுவ பட்டுள்ளது. அனைத்திந்திய நிர்வாகப் பணி அமைப்பைச் சேர்ந்த உயர்தர அதிகாரி ஒருவர் இத்துறைக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்த நடவடிக்கை இப்பேரவை உறுப்பினர்களாலும், பொதுமக்களாலும் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன, பழங்குடி மக்கள் ஆகியோர் நலனைப் பேணும் முயற்சிகளை இந்த அரசு ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடனும் அக்கறையுடனும் அனுதாபத்துடனும் மேற் கொண்டு வந்துள்ளது என்பது, கீழே குறிப்பிட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகும்.

கல்வி.

அரிசன, பழங்குடி மக்கள் ஆகியோர் கல்வி உயர்வு பெற வழிவகைகள் செய்வதற்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 415.47 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குத் தொடக்க வகுப்புகளிலிருந்து பட்டம் பெற்றபின் மேல் படிப்புவரை உதவிப் பணம் வழங்குவதில் அரசு மிகுந்த ஆர்வம் காட்டியுள்ளது. அரிசன, பழங்குடி, மாணவர்களுக்கும், இவ்வகுப்புகளைச் சேர்ந்த, சமயம் மாறிய மாணவர்களுக்கும் இச்சலுகைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 1969-70-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முடிய 3,43,318 மாணவர்களுக்கு உதவிப்பணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள உதவித் தொகைகளின் விவரங் கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	அரிசன மாணவர்கள்.		பழங்குடி மாணவர்கள்.		மொத்தம்.	
	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		ரூ.		ரூ.		ரூ.
1967–68 ..	261,736	56,30,152	5,664	14,29,461	267,400	7,59,613
1968–69 ..	283,809	59,20,935	6,167	14,82,276	289,976	74,02,211
1969–70 (டிசம்பர் 1969 வரை.)	339,701	61,81,123	3,517	12,25,924	343,318	74,07,047
1969–70 (1970 பிப்ரவரி 15-ஆம் தேதி வரை.)	346,024	62,27,751	4,790	14,23,702	350,814	76,51,453

குறிப்பு:—பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு அளிக்கப்படும் படிப்பு உதவிப் பணம் இப்பட்டியலில் அடங்கவில்லை.

மேல்படிப்புக்கு உதவி.

மாநில அரசின் நிதியிலிருந்து வழங்கப்படும் உதவித் தொகைக்கு மேலாக, பட்டம் பெற்றபின் படிப்புக்கு மத்திய அரசு வழங்கும் உதவித் தொகைகளும் அரிசன நலத்துறையின் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரிசன மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க 8.71 லட்சம் ரூபாயும், பழங்குடி மாணவர்களுக்கு 0.12 லட்சம் ரூபாயும் ஆண்டுதோறும் மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தன. இதற்குமேல் தேவைப்படும் தொகையை மாநில அரசு தன்னுடைய நிதியிலிருந்து அளித்து வந்தது.

1969-70 முதற்கொண்டு மத்திய அரசிலிருந்து இத்திட்டத்தின்கீழ் 5 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்படும் என்றும், அதற்குமேல் தேவைப்படும் தொகையை மாநில அரசே ஒதுக்கவேண்டுமென்றும் மத்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்பட வேண்டிய தொகை ஆண்டு தோறும் உயர்ந்து வரும் காரணத்தால், மத்திய அரசு இப்பொறுப்பை பெரும் அளவில் ஏற்றுக் கொண்டு, இன்னும் தாராளமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த, இந்த அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளும்.

சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தின்கீழ், பட்டம் பெற்றபின் மேல் படிப்புப் பயில் விரும்பும் அரிசன பழங்குடி மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகைகள் பற்றிய விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது:—

ஆண்டு.	அரிசன மாணவர்கள்.		பழங்குடி மாணவர்கள்.	
	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூ.		ரூ.
1967–68 ..	7,575	38,39,580	98	58,998
1968–69 ..	9,374	45,93,387	98	55,065
1969–70 (டிசம்பர் 1969 வரை.)	10,132	50,08,834	91	52,449

1970 மார்ச் 16]

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகள்.

அரிசன மாணவர்க்காக 851 பள்ளிகளை அரிசன நலத் துறை நடத்தி வருகிறது. அவற்றில் தொடக்கப்பள்ளிகள் 745, நடுநிலைப்பள்ளிகள் 80, உயர்நிலைப்பள்ளிகள் 8, இரவுப்பள்ளிகள் 17, திண்ணைப்பள்ளி 1.

பழங்குடி மாணவர்களுக்காக 62 தொடக்கப்பள்ளிகளையும், 4 நடுநிலைப்பள்ளிகளையும், ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியையும், ஆக மொத்தம் 67 பள்ளிகளை, இத்துறை நடத்தி வருகிறது.

நடப்பு ஆண்டில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணாத்தூரில் ஊராட்சி ஒன்றியம் நடத்தி வந்த பள்ளிக்கூடத்தை அரிசன நலத்துறை தன்னுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொண்டுள்ளது.

நெல்லை மாவட்டில் நல்லாம்புரத்தில் இருந்த தொடக்கப்பள்ளி நடுநிலைப் பள்ளியாக 1969-70-ஆம் ஆண்டில் உயர்த்தப்பட்டது. சென்னை நகரத்தில் கன்னிகாபுரத்திலும், தஞ்சை மாவட்டில் கீழ்ப் புன்னவாசலிலும் இயங்கி வந்த அரிசன நலத்துறை நடுநிலைப்பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தப் பட்டன.

1969-70-ஆண்டில் கோவை மாவட்டத்தில் கத்தேசல், காட்டூர், கல்லூர் ஆகிய இடங்களில் பழங்குடி மாணவர்களுக்காக மாணவர்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளிகள் மூன்று திறக்கப்பட்டன. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் சேப்பாக்கம் உயர் தொடக்கப்பள்ளியை உயர்நிலைப்பள்ளியாகவும், திருச்சி மாவட்டத்தில் காட்டுப் பாப்பாக் குறிச்சியில் இயங்கி வந்த நடுநிலைப்பள்ளியை உயர்நிலைப்பள்ளியாக உயர்த்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டு, இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு 1970--71--ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்கு ஒழுங்காக வருவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையில், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் வகுப்புகளுக்குத் தவறாமல் வரும் மாணவர்களுக்குப் பரிசுகளாக ஆடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. மாவட்ட அளவில் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் அதிக மாணவர்கள் ஒழுங்காக வகுப்புகளுக்கு வருகின்றார்களோ, அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமை ஆசிரியருக்கு வெள்ளிப்பதக்கம் பரிசாக அளிக்கப்படுகின்றது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொது தேர்வில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மிக உயர்ந்த தேர்வு எண்கள் பெறும் முதல் இரண்டு அரிசன மாணவர்களுக்கு முறையே ரூ. 50, ரூ. 10, மதிப்புள்ள தேசிய சேமிப்புப் பத்திரங்கள் பரிசாக அளிக்கப் பட்டுள்ளன. அது போலவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எந்த அரிசன நலப் பள்ளியில் 5-ஆவது அல்லது 8-ஆவது வகுப்பில் மிக அதிகப்படியான மாணவர்கள் தேர்வு பெறுகின்றனரோ, அந்தப் பள்ளிக்குச் சுற்றுலாவும் வெள்ளிக் கேடயம் ஒன்றும் பரிசாக வழங்கும் திட்டம் 1969-70-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

கூடுதலாக ஆசிரியர்கள் நியமனம்.

இப்போது 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மாணவர்கள் தேர்ச்சியில் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்துவதற்கு வசதி செய்யும் பொருட்டு, 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு

ஆசிரியர் என்ற விகிதத்தில் கூடுதலாகச் சில ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் 1968-69-ஆம் ஆண்டில் பழங்குடி மாணவர்கள் பள்ளிகளில் அதிகப்படியாக 14 ஆசிரியர்களும், 1969-70-ஆம் ஆண்டில் அரிசன மாணவர்கள் பள்ளிகளில் அதிகப் படியாக 33 ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மூன்றும் வகுப்பிலிருந்து மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தைக் கற்பிப்பதற்காக இடைநிலை ஆசிரியர்களை (செகண்டரி கிரேடு) அதிகப்படியாக நியமிப்பதற்கும் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 11,14,000 ரூபாய் செலவில் 517 ஆசிரியர்களை அதிகப்படியாக அரிசன நலப் பள்ளிகளிலும், 37,500 ரூபாய் செலவில் 18 ஆசிரியர்களை அதிகப்படியாகப் பழங்குடி மாணவர்கள் பள்ளிகளிலும் நியமிக்கத் திட்டம் உள்ளது.

பள்ளிகளில் வசதிகள் பெருக்கம்.

இப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் பொது அறிவை வளர்ப்பதற்காக, அவர்களைப் பல்வேறு ஊர்களுக்கும் சுற்றுலா அழைத்துச் செல்வதற்கு ஒரு திட்டம் பரிசிலனையில் இருக்கிறது. நூல் நிலைய வசதிகளைப் பெருக்கவும், கல்விப் பயிற்சி சாதனங்கள், அறிவியல் ஆய்வுக்கூட சாதனங்கள், ஆகியவற்றை இப் பள்ளிகளுக்கு மேலும் அதிக அளவில் அளிப்பதற்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சாதனங்களை வாங்குவதற்கு 1969-70-இல் அரிசன நலப் பள்ளிகளுக்கு 4.51 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1970-71-இல் 5.51 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பழங்குடி மாணவர் பள்ளிகளுக்கு 1969-70-இல் 40,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1970-71-இலும் 40,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இப் பள்ளிகளுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், இப்பொழுதுள்ள கட்டிடங்களை மேற்கொண்டு பழுது பார்ப்பதற்கும் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அரிசனப் பள்ளிகளுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்கள் கட்டவும், பழுதுபார்க்கவும் 1970-71-இல் 5.8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் திருத்தலையூரில் அரிசன நல உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 3.03 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு கட்டிடம் கட்டும் வேலை நடந்துவருகிறது. பழங்குடி மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்கு 1970-71-இல் 0.60 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பழங்குடி மாணவர்கள் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டித்தருவதற்கு ஒரு திட்டம் செயல்பட்டுவருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 1967-68-இல் 11,000 ரூபாய் செலவில் இரண்டு விடுதிகளும், 1968-69-இல் 2,0000 ரூபாய் செலவில் ஒரு வீடும் கட்டப்பட்டன. 1969-70-இல் இத் திட்டத்திற்கு 20,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1970-71-ஆம் ஆண்டு இத் திட்டத்திற்கு 20,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு 4 குடியிருப்புகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நல பள்ளிகளில் முதல் 3 வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு உடுப்பு வழங்கும் திட்டம் செயல்பட்டு வந்தது. நடப்பு ஆண்டில் 4-ஆவது 5-ஆவது வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் இத் திட்டம் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 16]

மதிய உணவு.

அரிசன நலப் பள்ளிகளில் பயிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் மதிய உணவு வழங்கப்படுகிறது. 1969-70ஆ-ம் ஆண்டில் 833 பள்ளிகளில் பயின்ற ஏறத்தாழ 1.30 லட்சம் மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்பட்டு வந்தது. இதைத்தவிர, பொதுப் பணிகளில் பயிலும் அரிசன மாணவர்களுக்கும் மதிய உணவு வழங்க அரிசன நலத்துறை உதவி செய்துவருகிறது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் பொதுப் பள்ளிகளில் பயின்ற ஏறத்தாழ 32,000 அரிசன மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்பட்டு வந்தது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்திற்காக 33.70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாணுக்கர் விடுதிகள்.

அரிசன, பழங்குடி மாணவர்களுக்காகப் புது விடுதிகள் திறக்கவும், ஏற்கனவே இயங்கிவரும் தனியார் விடுதிகளைப் படிப்படியாக அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளவும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 3.5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக 3 விடுதிகளும், உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்காக 9 விடுதிகளும் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டன. இவற்றைத் தவிர மேலும் 3 விடுதிகள் திறப்பதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் நடத்திவந்த ஒரு விடுதி அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இவை தவிர பழங்குடி மாணவிகள் விடுதி ஒன்றும் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டது. இதன்கீழ் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 22 புதிய விடுதிகளைத் திறக்கவும், 20 பழைய தனியார் விடுதிகளை அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளவும் வசதி இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட விடுதிகள் உட்பட, இப்போது இயங்கிவரும் விடுதிகளும், அவற்றில் பயிலும் மாணவ, மாணவிகளின் எண்ணிக்கையும், பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.			தங்குபவர் எண்ணிக்கை.		
	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்.	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
அரிசன வகுப்பினர்.	305	125	430	20,928	7,560	28,488
பழங்குடி	12	4	16	570	130	700
மொத்தம் ..	317	129	446	21,498	7,690	29,188

அரிசன, பழங்குடி மாணவர்களிடையேயும், மற்ற வகுப்பு மாணவர்களிடையேயும் இணக்கமான உறவை ஏற்படுத்துவதற்காக, மற்ற வகுப்பு மாணவர்களையும் இந்த விடுதிகளில் சேர்க்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அரிசன நல மாணவர்கள் விடுதியில் நூற்றுக்கு 75 அரிசன மாணவர்களையும், 20 பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களையும், 5 மேல் வகுப்பு மாணவர்களையும்

அனுமதிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அது போலவே பழங்குடி மாணவர்கள் விடுதியில் நூற்றுக்கு 60 பழங்குடி மாணவர்களையும், 30 அரிசன மாணவர்களையும், 10 பின் தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

இப்போது இயங்கி வரும் விடுதிகளை நிர்வகிப்பதற்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 72.57 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, புதிய விடுதிகள் திறப்பதற்கும், தனியார் விடுதிகளை அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்வதற்கும், 3.50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு உதவியுடன் நடக்கும் தனியார் விடுதிகள் 65 இப்போது இயங்கி வருகின்றன.

இந்த விடுதிகளில் தங்கும் மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்த விடுதிகளில் பகுதிநேர ஆசிரியர்களை நியமிக்க ஒரு திட்டம் உள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், 1968-69-ஆம் ஆண்டில் அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளில் 74 ஆசிரியர்களும், பழங்குடி மாணவர்கள் விடுதிகளில் 4 ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளில் 124 ஆசிரியர்களும், பழங்குடி மாணவர்கள் விடுதிகளில் 4 ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1970-71-ஆம் ஆண்டில் அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளில் 1.96 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 152 ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும், பழங்குடி மாணவர்கள் விடுதிகளில் 14,000 ரூபாய் செலவில் 3 ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், எந்த விடுதியில் அதிகப்படியான மாணவர்கள் தேர்வு பெறுகின்றனரோ, அந்த விடுதியின் பொறுப்பாளருக்குப் பரிசளிக்கும் திட்டமும் தொடர்ந்து செயல்பட்டுவருகிறது.

அரிசன நலத் துறையில் நடத்தப்படும் விடுதிகள் பெரும் பாலும் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இவ்விடுதிகளுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று அரசுக்கு ஆர்வம் அதிகம் உள்ள போதிலும், நிதி நிலைமை காரணமாக, விரும்பிய அளவு அதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வசதி இல்லாமல் போயிற்று. இருந்த போதிலும் 1967-68-ஆம் ஆண்டில் இரண்டு பழங்குடி மாணவர்கள் விடுதிகளுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1968-69-இல் இரண்டு அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளுக்குப் புதிய கட்டிடங்களும், இரண்டு பழங்குடி மாணவர் விடுதிகளுக்குப் புதிய கட்டிடங்களும் கட்டப்பட்டன. 1969-70-இல் ஒரு அரிசன மாணவர்கள் விடுதிக்குப் புதிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. 1970-71-இல் ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டுள்ள கட்டிடங்களை நிறைவு செய்வதற்கும், புதிதாகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் 3.02 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவ மாணவிகளுக்குப் புத்தகங்கள், கரும் பலகைகள், எழுதுபொருள்கள் ஆகியவை இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இவை தவிர, தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலை தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவிகளுக்கும், அரசு விடுதிகளில் உள்ள மாணவிகளுக்கும், ஆண்டுக்கு இருமுறை பொங்கல், தீபாவளி, திருநாட்கள் அன்று, புத்தாடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த உதவிகளைச் செய்வதற்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 17.65 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, பழங்குடி மாண

வர்கள் விடுதிகளில் மாணவர்களுக்குப் படுக்கைகள் இலவசமாக வழங்கப்படு கின்றன. அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளில் மாணவர்களுக்குப் பாய்கள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

அரிசன நலத் துறை நடத்தும் விடுதிகளில் தங்கும் மாணவ மாணவிகளின் உடல் நலனைப் பேணும்பொருட்டு, அவ்வப்போது மருத்துவப் பரிசோதனை செய்வதற்கும், உரிய ஆலோசனைகள் கூறுவதற்கும், வசதிகள் செய்யப்பட் டுள்ளன. இத் திட்டத்தின்கீழ், ஏறக்குறைய 900 பள்ளிகளில் பயிலும் மாணுக்கரும், 446 விடுதிகளில் தங்கும் மாணவ மாணவிகளும் உட்பட, சுமார் 1½ லட்சம் மாணவ மாணவிகள் இம் மருத்துவ பராமரிப்புத் திட்டத்தினுல் பலன் பெறுகின்றனர்.

குடியிருப்புகள்.

அரிசனங்களுக்குக் குடியிருப்பு இடம் வழங்குவதற்காக அரசு நில ஆர்ஜித நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 1967-68-ஆம் ஆண்டில் 11,841 மனைகள் வழங்கப்பட்டன. 773.83 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. இத் திட்டத்திற்கு 29.58 லட்சம் ரூபாய் செலவாயிற்று. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 7,938 மனைகள் வழங்கப்பட்டன. 327 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. இந்த இனத்தின்கீழ் 16.95 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் இந்த இனத்தின்கீழ், 22 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கு இத் திட்டத்தின்கீழ் 13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மனைகள் வழங்கப்பட்ட பின்பும் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வசதி இல்லாத அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் அளித்து, சென்னை நகரில் கட்டப்படும் தீப் பிடிக்காத குடில்களைப்போல் வீடுகள் கட்டித்தருவதுபற்றி ஆலோசனை நடந்துவருகிறது. இதற்காக 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 5.12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடியிருப்புகளில் வசதிகள்.

நம் மாநிலத்தில் சுமார் இருபத்துநாலாயிரம் அரிசன காலனிகள் உள்ளன. இவற்றில் குடிநீர்க் கிணறுகள் இல்லாத காலனிகள் சுமார் 2,124. இணைப்புப் பாதைகள் இல்லாத காலனிகள் சுமார் 2,355. இப் பணிகள் ஊராட்சி ஒன்றி யங்கள் மூலமாகவும், அரிசன நலத் துறையின் மூலமாகவும் நிறைவேற்றப்படு கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதி செலவு செய்யப் படுகையில், மக்கள் ஒரு பகுதியைத் தரவேண்டுமென்பது திட்டம். வசதி யில்லாத அரிசன மக்கள் இந்தச் செலவை மேற்கொள்ள முடியாதென்ற காரணத்தினுல், ஊர் மக்கள் பங்கை அரிசன நலத் துறையினரே ஏற்றுக்கொள் வதற்காக, சென்ற சில ஆண்டுகளாக ஒவ்வோர் ஆண்டும் 6 லட்சம் ரூபாய் அரிசன நலத் துறை வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் அவ்வாறே ஒதுக்கப்படும். அதற்குமேலாக 1970-71-ஆம் ஆண்டில் உள்ளூர் முன்னேற்றப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் ஒரு கோடி ரூபாயில் 25 லட்சம் ரூபாய் அரிசனக் காலனிகளின் முன்னேற்றப் பணிகளுக்குச் செலவு

செய்ய ஒதுக்கப்படும். இந்த நிதி வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, அடுத்த ஆண்டில் அரிசனக் காலனிகளில் குடிநீர் வசதிகளை குறிப்பிடத்தக்க அளவு பெருக்க முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். குடிநீர்க் கிணறுகள் இல்லாத அரிசனக் காலனி ஒன்றுகூட இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலையை வெகுவிரைவிலேயே எய்தவேண்டுமென்பதுதான் அரசின் அவா. நிதி நிலையை அனுசரித்து இக் குறிக்கோளை நிறைவேற்ற மிகத் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் படும்.

அரிசனக் காலனிகளில் மின் இணைப்பு வசதி செய்து தருவதில் அரசு மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. இதுவரை சுமார் 3,900 காலனிகளில் மின் இணைப்பு வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டங்களுக்காக 1968-69-ஆம் ஆண்டில் மட்டும் 5.67 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டங்களுக்காக 3.00 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்ட மிட்டுள்ளோம்.

மலைப்பகுதிகளிலும் காட்டுப் பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கே சிதறிய குடியிருப்பு களில் வாழும் பழங்குடி மக்களுக்கு இலவச மருத்துவ வசதிகள் செய்து தருவ தற்காக நான்கு சுற்றுலா மருத்துவ உந்துகள் இயங்குகின்றன. வட ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, மதுரை மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வரும் இத் திட்டம் நல்ல பலன் அளித்துள்ளது. இந்த ஆண்டு தர்மபுரி மாவட்டத் திற்கும் ஒரு மருத்துவ உந்து அளிக்க முடிவு செய்துள்ளோம்.

தொழிலில் ஆக்கம் பெற வாய்ப்புக்கள்.

வேளாண்மையில் அரிசனங்களை ஈடுபடுத்த, உழவு மாடுகளும் திருத்திய உழவுக் கருவிகளும் அரிசனங்களுக்கு வழங்கும் திட்டத்தை மீண்டும் செயல் படுத்த முடிவு செய்துள்ளோம். இது தவிர, பாசனக் கிணறுகள் தோண்டு வதற்கு கிணறு ஒன்றுக்கு 1,500 ரூபாய் மானியம் வழங்கவும் ஒரு திட்ட முள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 1968-69-ஆம் ஆண்டுவரை 513 புதிய பாசனக் கிணறுகள் அரிசனக் குடியிருப்புகளிலும், 136 பாசனக் கிணறுகள் பழங்குடி மக்கள் குடியிருப்புகளிலும் தோண்டப்பட்டுள்ளன. முன்பு மேற்கொள்ளப் பட்டு நிறைவு பெறாமலிருந்த 190 கிணறுகளையும் விரைவில் முடிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த இனத்தில் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் அரிசனங்களுக் காக 8 லட்சம் ரூபாயும், பழங்குடி மக்களுக்காக 3 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் அவ்விதமே அரிசனங்களுக்காக 8 லட்சம் ரூபாயும், பழங்குடி மக்களுக்காக 3 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்படும்.

தொழில் துறையில் அரிசனத் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றம் காண வகை செய்யும் முறையிலே, கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கங்களைப் புதிதாக அமைக்கவும், இயங்கிவரும் சங்கங்களைப் பலப்படுத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள் ளன. தொழில் வர்த்தகத் துறை, மகளிர் நலத் துறை, தமிழ் நாடு கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம், போன்ற அமைப்புகளின் நேரடி நிர்வாகத்தில் இக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்ற போதிலும், அவற்றிற்குத் தேவை யான நிதி வசதிகளை அரிசன நலத் துறை அளிக்கிறது. இப்பொழுது 128 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அரிசனங்களுக்காகப் பணியாற்றி வருகின் றன. இது தவிர உற்பத்தி-தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் 27 இயங்குகின்றன.

1970 மார்ச் 16]

5 தொழில் நிலையங்கள் இயங்குகின்றன. 1970-71-இல் புதிய தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதற்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தவிர, அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அரிசன இளைஞர்களுக்கும் பழங்குடி இளைஞர்களுக்கும் பேருந்து வண்டிகளை ஓட்டுவதற்குத் தகுந்த பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக முப்பதினாயிரம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பால் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அரிசனங்களுக்காக இயங்கி வருகின்றன. 1969-70-இல் இச் சங்கங்களை நிறுவுவதற்காக 4 லட்சம் ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சங்கங்கள் பால் உற்பத்தி ஆணையாளரின் நேரடிப் பார்வையில் இயங்கி வருகின்றன.

போக்குவரத்துக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிறுவுவதற்கும் அரிசனங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஈரோட்டிலும் மதுரையிலும் இத்தகைய சங்கம் ஒன்று ஏற்கனவே இயங்கி வருகின்றது. அண்மையில் தர்மபுரியில் ஒரு சங்கம் நிறுவப்பட்டது. தஞ்சை, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களிலும் இத்தகைய சங்கங்களை நிறுவுவதற்காக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

காட்டுப் பகுதிகளிலும் மலைப் பகுதிகளிலும் வாழும் பழங்குடி மக்கள் காட்டு வளங்களைப் பயன்படுத்தித் தொழிலில் ஈடுபட உதவியாகக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. காட்டுப் பகுதிகளில் கூட்டுறவு முறையில் தொழில் நடத்துவதற்கு வகை செய்யும் முறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு, அவற்றிற்குச் சிறப்பான சில சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய சங்கங்கள் 17 இயங்குகின்றன.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் அரிசன மக்களைக் கொண்டு குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறுவ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினராய்ச் சேர்வதற்கும், மூலதனம் போடுவதற்கும், வசதியில்லாத அரிசனங்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்குவது பற்றியும் அரசு ஆலோசித்து வருகின்றது.

கூட்டுறவு நிதி சங்கங்களில் அரிசனங்கள் உறுப்பினராய்ச் சேர்ந்து கடன்கள் பெறுவதற்கு வசதி செய்யும் முறையில், உறுப்பினர் மூலதனப் பங்குத் தொகையைச் செலுத்த அரிசனங்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படும். தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் 61 சங்கங்களில் அரிசன உறுப்பினர்களுக்குப் பங்குத் தொகைக் கடன் வழங்க, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 26,620 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மோட்டார் பழுது பார்க்கும் தொழில், அச்சுத் தொழில், காலணிகள் செய்தல், உணவு விடுதிகள் நடத்துதல், சைக்கிள் கடைகள் நடத்துதல், ஆகியவற்றிலும் அரிசனங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் ரூபாய் 250 முதல் 5,000 வரை கடன் வழங்குவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968-69-இல் 160 அரிசனங்களுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் இவ்வாறு கடனாக வழங்கப்பட்டது. 1969-70-இல் இந்த இனத்தில் செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டிருந்த

[1970 மார்ச் 16

2 இலட்சம் ரூபாய் தொகை பின்பு 3 இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. 1970-71-இல் இந்த இனத்தில் செலவு செய்ய 2 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இது தவிர, தமிழ் நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகம், அரசு அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க நடத்தும் தேர்வுகளில், அரிசனங்கள் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்த, அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்களை திறவ முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சென்னை ஆகிய இடங்களில் நான்கு நிலையங்கள் அமைத்து அவற்றிலே 50 அரிசனங்களுக்கு ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் பயிற்சி தர வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 2.37 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அனைத்து இந்திய நிர்வாகப் பணி அமைப்பில், அரிசன, பழங்குடி, மாணவர்கள் இடம் பெறுவதற்கு, அவர்களுக்குப் போதிய பயிற்சி அளித்துத் தேர்வுக்கு அவர்களைத் தயார் செய்ய, சென்னையில் ஒரு பயிற்சி நிலையம் இயங்கி வருகிறது. இந்த நிலையம் இதுவரை சுமார் 131 மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்துள்ளது.

தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்ந்துள்ள அரிசன, பழங்குடி, மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களையொட்டி, அரிசன மாணவர்களுக்குத் தனியாக விடுதிகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசார நடவடிக்கைகள்.

தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ள போதிலும், மக்கள் மனப்பாங்கிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான், சமுதாய அமைப்பிலும் நியதிகளிலும் நிலையான மாறுதலும் முன்னேற்றமும் காண முடியும். இதை உணர்ந்து அரிசன நலனில் பொது மக்களுக்கு ஆர்வமும் அக்கறையும் உண்டாகும் பொருட்டு பிரச்சாரம் மேற் கொள்ளப்பட்டது. தீண்டாமை ஒழிப்பதில் சிறந்த சாதனைகளைச் செய்துள்ள கிராமங்கள் இரண்டிற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. தீண்டாமை ஒழிப்புப் பணியில் சிறந்த தொண்டாற்றியுள்ள தொண்டர்களுக்குப் பாராட்டுப் பத்திரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. தீண்டாமை ஒழிப்பு முறையில் கலப்பு மணம் செய்து கொள்ளும் தம்பதிகளுக்குத் தங்கப் பதக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. 1968-69-இல் இத் தங்கப் பதக்கங்கள் 48 தம்பதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. 1969-70-இல் 31 தம்பதிகளுக்குப் பதக்கங்கள் வழங்கப்படும். சுத்தமும், சுகாதாரமும் நிறைந்த அரிசனக் காலனிகளுக்கு ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒரு கிராமத்திற்கு 300 ரூபாய் மதிப்புள்ள வானொலி அல்லது அம்பர் சர்க்கா பரிசுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்புடன் ஒவ்வொரு மாதமும் தீண்டாமை ஒழிப்பு தினம் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

1970 மார்ச் 16]

அரிசனக் காலனிகளில், திருமணம், திருவிழா போன்ற நல்ல காரியங்களுக்கும், சமுதாயப் பொதுக் காரியங்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில், ஊர் பொதுக் கூடம் கட்டும் திட்டமும் செயல்பட்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறைந்தது 10 இடங்களில் இத்தகைய பொதுக் கூடங்கள் எழுப்பும் கருத்து ஆலோசனையில் உள்ளது.

ஊரைச் சுத்தப்படுத்தும் சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் நலனை முன்னிட்டு, அவர்கள் கழிவுப் பொருள்களைக் கூடையில் வைத்துத் தலையில் தூக்கிச் செல்வதற்குப் பதிலாக கைவண்டியில் எடுத்துச் செல்வதற்கு வசதியான முறையில், நகராட்சிகள் மூலமாகவும், நகராட்சிகள் மூலமாகவும் கைவண்டிகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஊர் சுத்தம் செய் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவும் ஒரு திட்டமுள்ளது.

ஆலோசனைக் குழுக்கள்.

அரிசன முன்னேற்றப் பணியில் அரசிற்கு ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகள் கூறுவதற்கும், திட்டங்களைத் திறமையாக இயக்குவதில் பொது மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டும் வகையிலும், மாநில அரிசன நலக் குழு ஒன்றும், தமிழ் நாடு பழங்குடி மக்கள் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் தலைமையில் மாவட்ட அரிசன நல குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசுப் பணிமனைகளில் அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் போதிய பிரதிநிதித்துவம் தரும் வழிவகைகளை ஆராயும் பொருட்டு, உயர்மட்ட ஆலோசனைக் குழு ஒன்று முதலமைச்சர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அரிசன, பழங்குடி மக்கள், பெருமளவில் அரசுப் பதவிகளில் இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்கித் தருவதில் இக் குழு ஆழ்ந்த அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளும்.

அரசு அலுவலர்களில் அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடி வகுப்பினர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குத் தகுதி பெற்ற அலுவலர் போதிய அளவில் ஓராண்டில் கிடைக்காவிட்டால், அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அலுவலர் தேர்வு நடக்கும்பொழுது, முன்பு நிறைவு செய்யப்படாமல் இருந்த இடங்களுக்கும் சேர்த்து, அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று அரசு அண்மையில் உத்தரவிட்டுள்ளது.

II

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலம்.

பின் தங்கிய வகுப்பினரின் தொகை, தோராயமாக, இம் மாநில மக்கள் தொகையில் 65 விழுக்காடாகும். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் நலனையும் பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலனையும் ஒரே துறை இதுவரை கவனித்து வந்தது. பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கென தனித் துறையை இந்த நிதி ஆண்டின் துவக்கத்தில் இவ்வரசு நிறுவியது. இந்தப் புதிய துறை ஏற்றுக்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும், வருகின்ற ஆண்டில் ஏற்க முற்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளையும், பற்றிய விவரங்களை இப்பேரவையின் முன் வைக்க விழைகின்றேன்.

பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலத்திற்கும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோரின் நலத்திற்கும் வகுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்ட தொகை பின் வருமாறு :—

கல்வி.

படிப்பு உதவிப் பணம்.

பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு முதன் முதலில் படிப்பு உதவிப்பணம் வழங்கும் திட்டம் 1948-49-ஆம் ஆண்டு, ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அளவில் துவக்கப்பட்டது. பின்னர் 1949-50-ஆம் ஆண்டு இத் தொகை ஐந்து இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. 1960-61-ஆம் ஆண்டு மெட்ரிக் படிப்பிற்கு மேல், உயர் கல்விக்காக வழங்கப்படும் உதவிப் பணம் வழங்கும் முறை திருத்தி அமைக்கப்பட்டு, குறைந்தது 50 விழுக்காடு மதிப்பு எண் பெற்ற பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும், 45 விழுக்காடு மதிப்பு எண் பெற்ற மிகப் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கும், உதவிப் பணம் வழங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும் 1960-61-ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் பணம் பற்றாக் குறையினால் இவ்வாணையை முழுமையாகச் செயற்படுத்த முடியவில்லை.

பெருமளவு மாணவர்கள் பயன் பெற வேண்டும் என்ற நோக்குடன் குறைந்த அளவு 40 விழுக்காடு மதிப்பு எண் பெற்று, ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,000 பெறும் குடும்பத்திலிருந்துவரும் பின்தங்கிய வகுப்பினைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் அனைவருக்கும் படிப்பு உதவிப்பணம் வழங்க இவ்வரசு இவ்வாண்டு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இதுவரையில் சில பாடப்பிரிவுகளில் உதவி பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வரையறுக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு பட்ட மேற்படிப்பு, சட்டம், பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர் பயிற்சி, தொழில் நுணுக்கத் துறைக் கல்வி, தமிழ்ப் புலவர், போன்ற பிரிவுகளில் படிக்கும் தகுதி பெற்ற எல்லாப் பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் உதவிப்பணம் வழங்க வசதி செய்யும் முறையில் வரையறையை நீக்கி அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இதன் மூலம் பட்டப்படிப்பிற்குப் பிறகு, மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு ஏராளமான பின் தங்கிய வகுப்பு மாணவர்கள் முன் வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம். இந்த மாறுதலால் ஏற்பட்ட சிறப்பான முன்னேற்றத்தை அட்டவணை 'அ' வில் காணலாம்.

பள்ளிக் கட்டணச் சலுகை.

1948-49-ஆம் ஆண்டு, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குப் படிப்பு உதவிப் பணம் வழங்குவதற்கு முன்பே, தமிழ் நாடு கல்வித் துறையினரின் விதிப்படி, குறிப்பிட்ட வருவாய்க்குட்பட்ட பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அரைச் சம்பளச் சலுகை அளிக்கப்பட்டது. 1957-58 முதல், அரிசனங்களைப்போல், மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் முழுச்சம்பளச் சலுகை அளிக்கப்பட்டது. ஆண்டுக்கு ரூ. 1,500-க்கு குறைந்த வருமானம் உடைய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இச்சலுகைக்கு உரியவர்கள்.

படிப்பு உதவிப் பண விதம்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை வெளியிட்டுள்ள விதிகளின்படி, படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அரைச் சம்பளச் சலுகை, புத்தகச் செலவு, சிறப்புக் கட்டணம், தேர்வுக் கட்டணம், ஆகியவை படிப்பு உதவித் தொகையில் அடங்கும். உணவு, உறைவிட செலவு ஆகியவைகளுக்கான பொருள் உதவித் தொகை, அங்கீகரிக்கப்பட்ட இல்லங்களில் தங்கியுள்ள மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்த உதவி சென்னை நகர விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 40 வீதமும், இதர விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ரூ. 35 வீதமும் வழங்கப்படுகிறது.

ஆனால் மருத்துவர், வண்ணார், பர்வதராஜகுலம், பட்டணவன், செம்படவர் ஆகியோருக்கு, உணவு, உறை விடச் செலவுகள் அரிசனங்களுக்கு வழங்கப்படுவது போல், வழங்கப்படுகிறது. இது சென்னையில் மாதமொன்றுக்கு ரூ. 60 ஆகவும், பிற பகுதிகளில் ரூ. 50 ஆகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதே வீதப்படி குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. முதல் வகுப்பு முதற்கொண்டு எட்டாவது வகுப்பு வரை படிக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு, படிப்பு உதவிப்பணம் வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால் குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அரிசனங்களைப்போல் கீழ் வகுப்புகளில் உதவிப்பணம் வழங்கப்படுகிறது. ஒன்பதாவது வகுப்பு முதல் பதினோராம் வகுப்பு வரை படிக்கும், பிற்பட்ட, மிகப்பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குச் சிறப்புக் கட்டணத்திற்கும் புத்தகம் வாங்கவும், படிப்பு உதவிப்பணம் வழங்கப்படுகிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூபாய் 225 லட்சம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், ரூ. 20.20 லட்சம் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவிப்பணம், பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றிற்கான தொகை, ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	மெட்ரிக்குக்கு முன்.		மெட்ரிக்குக்குப் பின்.		மொத்தம்.	
	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்)				
1960-61 ..	2,176	0.84	595	2.86	2,771	3.70
1961-62 ..	4,938	1.45	715	3.56	5,703	5.01
1962-63 ..	6,664	2.25	829	4.17	7,493	6.42
1963-64 ..	5,640	2.33	825	3.84	6,465	6.17

[1970 மார்ச் 16

ஆண்டு.		மெட்ரிக்குக்கு முன்.		மெட்ரிக்குக்குப் பின்.		மொத்தம்.	
		எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை
(1)		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				(ரூபாய் இலட்சத்தில்)			
1964-65	..	15,100	0.45	1,300	6.19	16,400	6.64
1965-66	..	20,666	5.29	1,394	6.38	22,060	11.67
1966-67	..	24,745	6.10	1,619	7.61	26,364	13.71
1967 68	..	27,967	6.33	1,941	8.17	29,908	14.50
1968-69	..	32,347	6.94	2,122	9.77	34,469	16.71
1969-70		41,196	8.84	2,698	11.73	43,834	20.57

(சனவரி வரை).

ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்.

ஆண்டு.		மெட்ரிக்குக்கு முன்.		மெட்ரிக்குக்குப் பின்.		மொத்தம்.	
		எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை
(1)		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					(ரூபாய் இலட்சத்தில்)		
1960-61	..	10,621	4.03	9,235	36.86	19,856	40.89
1961-62	..	14,874	5.22	11,167	42.19	26,041	47.41
1962-63	..	18,954	6.08	12,612	49.05	31,566	55.13
1963-64	..	17,200	4.72	14,600	58.11	31,800	62.83
1964-65	..	14,300	4.51	17,100	65.59	31,400	70.10
1965-66	..	12,944	4.57	18,431	68.47	31,375	73.04
1966-67	..	10,306	3.66	21,099	79.24	31,405	82.90
1967-68	..	10,075	3.70	25,260	88.08	35,335	91.78
1968-69	..	20,375	6.54	33,162	1,06.53	53,537	1,13.07
1969-70	..	41,682	14.37	46,437	1,39.44	88,119	1,53.81

(சனவரி வரை).

1970 மார்ச் 16]

இந்திய அரசின் படிப்பு உதவிப் பணம்.

மாநில நிதிகளிலிருந்து வழங்கப்படும் படிப்பு உதவித் தொகைகளைத் தவிர, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியுள்ள வகுப்பினைச் சேர்ந்த (குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் உட்பட) மாணவர்களுக்கு, இந்திய அரசுத் திட்டத்தின்கீழ், மேற்படிப்புக்காக உதவித் தொகை வழங்கும் பொருட்டு, ஒவ்வோர் ஆண்டும் இந்திய அரசு ரூ. 14.84 இலட்சம் ஒதுக்கி வந்தது. ஆனால் 1969-70-ஆம் ஆண்டு முதல், மேற்குறிப்பிட்ட உதவித் தொகை இந்திய அரசால் வழங்கப்படவில்லை. இத்தொகையை இவ்வரசு தனது நிதியிலிருந்து ஒதுக்கியது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 14.84 இலட்சம் இத்திட்டத்திற்காக மாநில அரசால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் படிப்பு உதவிப் பணம் பெற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகை பற்றிய விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	உதவிப் பணம் வழங்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள்.	வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகை.
(1)	(2)	(3)
1960-61	1,679	14,84,120
1961-62	1,676	14,84,124
1962-63	1,635	14,84,172
1963-64	1,731	14,84,072
1964-65	1,895	14,83,914
1965-66	2,260	14,83,919
1966-67	2,294	14,81,813
1967-68	2,452	14,83,100
1968-69	2,695	14,82,718
1969-70 (சனவரி வரை).	2,543	14,75,767

உரிய காலத்தில் உதவிப் பணம் வழங்குதல்.

முந்தைய ஆண்டுகளில் உரிய காலத்தில் படிப்பு உதவிப் பணம் வழங்காமை குறித்துப் பலர் குறை தெரிவித்து இருந்தனர். இதை நிவர்த்தி செய்ய, இவ்வாண்டு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, முந்தைய ஆண்டுகளில் இருந்த தாமதம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாதாமாதம் பின்தங்கிய வகுப்பின் நலத் துறையினரால் வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகை, செலவழிக்கப்பட்ட தொகை, இவைகளைக் குறித்து அரசுத் துறைச் செயலாளரால் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டு அவ்வப்போது துரிதப்படுத்துவதற்கான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

இந்த நடவடிக்கைகளால் வருகிற ஆண்டில் படிப்பு உதவிப் பணம் உரிய காலத்தில் வழங்கப்படும் என எதிர் பார்க்கலாம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

உணவு மானியம்.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி வகுப்பு, ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்கள், தனியார் நிர்வகிக்கும் மாணவர் இல்லங்களில் தங்கிப் படித்தால், அரசின் நிதி வசதிக்கேற்பவும், ஒவ்வோரில்லத்திலும் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்பவும், மானியத் தொகை ரொக்கமாக வழங்கப்படுகிறது. இந்த மானியம் மாணவர் ஒருவருக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 வீதம் அளிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய உணவு மானியங்கள் வழங்குவதற்காக, 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 0.58 இலட்சம் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கும், ரூ. 4.63 லட்சம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாணவர் இல்லங்கள்.

வெகு தொலைவிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்தும் நகரங்களிலிருந்தும் வந்து, பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட, மற்றும் ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவ மாணவிகளுக்கு, மாணவர் இல்லங்கள் அரசினரால் நடத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்காகவும் நடத்தப்படும் மாணவர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	இல்லங்களின் எண்ணிக்கை.		
	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்.
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் ..	29	8	37
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்	9	2	11

	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.		
	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்.
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் ..	2,809	810	3,619
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்	754	225	979

தேவைப்படுமிடங்களிலெல்லாம் புதிய இல்லங்கள் ஆண்டுதோறும் தொடங்கப்படுகின்றன. வருகிற ஆண்டு பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கென, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விராலிமலை, வடக்கு சமுத்திரம், மேட்டுப்பாளையம், குள்ளக்குடி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அறந்தாங்கி, பேராவூரணி, முகவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கண்டர மாணிக்கம், பாகனேரி, தர்மபுரி மாவட்டத் தலைநகர் ஆகிய 9 இடங்களில் மாணவர் இல்லங்களைத் திறக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதேபோல், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மேல மாயனூர், மேலக்கிடாரம் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் புதிய மாணவரில்லங்கள் திறக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள 5 மாணவரில்லங்களில்

1970 மார்ச் 16]

மாணவர் எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே உள்ள உணவு இல்லங்களைப் பராமரிக்கவும், இனித் தொடங்கவிருக்கும் மாணவர் இல்லங்களுக்காகவும், ரூ. 10.89 இலட்சம் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகள்.

பிற்பட்ட வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தனியாகப் பளளிகள் ஏதும் நடத்தப்படவில்லை. குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்காக 270 பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கள்ளர் பள்ளிகளும், குறவர் பள்ளிகளும் உட்பட, இப்பள்ளிகளில் 30,149 மாணவ, மாணவிகள் பயில்கின்றனர்.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டிக்கொடுக்கும் பொருட்டு, 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் ஏழு வீடுகள் கட்ட, திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 0.35 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்லூரிக் கட்டிட மானியம்.

மதுரை மாவட்டத்தில் பிற்பட்ட மக்களின் ஒரு பிரிவினராகிய பிரமலைக் கள்ளர் வகுப்பினர் பெருமளவில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் வாழும் பகுதிகள் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாகும். இந்தப் பகுதிகளில் ஒரு கல்லூரி இல்லாத குறையை உணர்ந்த இம்மக்கள் தங்கள் விடாமுயற்சியினால் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரால் 1968-ஆம் ஆண்டில் ஒரு கல்லூரியை உசிலம்பட்டியில் நிறுவினர். இந்தக் கல்லூரிக்குப் போதுமான கட்டிடங்கள் இல்லாத குறை உணரப்பட்டு வந்தது. பிற்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, பிற்பட்ட மக்களுக்காகத் துவக்கப்பட்ட கல்லூரி வெற்றிகரமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், இவ்வாண்டு இவ்வரசு இந்தக் கல்லூரிக்கு ரூ. 2.00 இலட்சம் சிறப்பு மானியமாக வழங்கியுள்ளது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

பள்ளி இறுதித் தேர்வு.

சென்ற 1969-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் நடந்த பள்ளி இறுதி ஆண்டுத் தேர்வில் 450 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் பெற்றுத் தேர்ச்சி பெற்ற பின்தங்கிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை விவரம் பின்வருமாறு :—

மதிப்பு எண் விவரம்.	மொத்த மாணவர்கள்.	பின்தங்கிய வகுப்பினர்.	முன்னேறிய வகுப்பினர்.
551—560	1	..	1
541—550	3	1	2
531—540	10	1	9
521—530	35	6	29

மதிப்பு எண் விளரம்.	மொத்த மரணவர்கள்.	பின்தங்கிய வகுப்பினர்.	முன்னேறிய வகுப்பினர்.
511—520	82	16	66
501—510	127	36	91
491—500	211	53	158
481—490	346	100	246
471—480	495	139	356
461—470	677	213	464
451—460	882	283	599
450	105	28	77

நண்பகல் உணவு.

பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கும் திட்டம் வெற்றிகரமான வகையில் செயல்படுத்தப்பட்டு, 1970-71- இலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வரும். 1969-70-ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 8.44 லட்சமும், 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 8.44 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சீருடை வழங்கல்.

அரசினர் விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி வகுப்பு மாணவ மாணவிகளுக்கு ஆண்டு தோறும், இரண்டு சீருடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்துடன் நடப்பு ஆண்டில் புதிய முறை ஏற்பட்ட பின், மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள எல்லா கள்ளர் சீரமைப்பு பள்ளிகளில் பயிலும் முதல் இரண்டு வகுப்பு மாணவ மாணவிகளுக்கும் சேர்த்துச் சீருடை வழங்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டிலும் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

பொருளாதாரம்—தொழில்.

நாவிதர், வண்ணார் ஆகியோருக்குக் கருவிகள் வாங்க உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. மாவட்டந்தோறும் 60 நாவிதர்கள் ரூபாய் 75 வீதமும், 60 வண்ணார்கள் ரூபாய் 110 வீதமும் இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டுதோறும் உதவி பெறுகிறார்கள். இத் திட்டம் சென்னை நகரில் நடத்தப்படவில்லை.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், பாகோடு, பூதபாண்டி ஆகிய இடங்களில், பிரம்புப் பயிற்சித் தொழிற்சாலை பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்கு, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பொறியியல் பட்டறை நடத்தப்படுகிறது.

1970 மார்ச் 16]

தொழிற் கல்வி.

1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் தொழில் கல்லூரிகளில் அனுமதிக்கப்பட்ட விவரம் பின் வருமாறு :—

பிரிவும் ஆண்டும்.	மொத்த எண்ணிக்கை.	பின்தங்கிய வகுப்பினரிடமிருந்து வரப்பெற்ற தகுதியுள்ள விண்ணப்பங்கள்.	அனுமதிக்கப்பட்ட பின்தங்கிய வகுப்பினர். பொதுப் பங்கிலிருந்து.	அனுமதிக்கப்பட்ட பின்தங்கிய வகுப்பினர். ஒதுக்கப்பட்ட பங்கிலிருந்து.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
மருத்துவம்—					
1968 ..	1,125	3,982	222	276	498
1969 ..	1,125	3,547	276	276	552
பொறியியல்—					
1968 ..	1,191	529	195	298	493
1969 ..	1,056	489	247	179	426
சட்டம்—					
1968 ..	..	121	121	..	121
1969 ..	..	112	112	..	121
வேளாண்மை—					
1968 ..	242	1,090	16	55	71
கால்நடை மருத்துவம்—					
1968 ..	136	433	35	30	65
1969 ..	120	315	38	30	68

தமிழக மக்களின் எண்ணிக்கையில் மிகப் பெரும்பான்மையினரான பிற்பட்ட வகுப்பினரின் எண்ணிக்கையுடன், மேற் கூறியுள்ள துறையில் தேர்வு பெற்ற பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை ஒப்பிடுகையில், நிலைமை அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை உணரலாம். பின்தங்கிய வகுப்பினரின் கல்வி முன்னேற்றம் மேலும் உயர உருவான நடவடிக்கைகள் தேவை என்பதை மேற்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

வேளாண்மை.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு, நடப்பு ஆண்டில் 81 இணை மாடுகள் வாங்க ரூ. 32,400 ஒதுக்கப்பட்டது. விவசாய கிணறுகள் வெட்டவும், மாடுகள் வாங்கவும் ரூ. 2.58 லட்சம், 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 16

வீடுகளும்—வீட்டு மனைகளும்.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு, வீடுகள் கட்ட ரூ. 4.83 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,500 அல்லது ரூ. 2,850 விதம் கட்ட உத்தேசித்துள்ளோம். இத் தொகையை கீழ்க்கண்ட முறைகளில் வழங்க உத்தேசித்துள்ளோம் :—

	ரூபாய்.	ரூபாய்.
மானியம்	1,200	1,200
பயனடைவோரின் பங்கு ..	330	260
கடன்	1,320	1,040
மொத்தம்	2,850	2,500

இத் திட்டத்தை அமல் நடத்த மத்திய அரசின் ஒப்புதல் கோரப்பட்டுள்ளது.

அஜீஸ் நகர் குடியிருப்பு.

குற்றப்பட்டியலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் மறுவாழ்வுக்கென தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஊமங்கலம் என்னுமிடத்தில் அஜீஸ் நகர் குடியிருப்பு செயல்பட்டு வருகிறது. இக் குடியிருப்பில் வாழும் மக்களின் முக்கியத் தொழில் விவசாயம். இது தவிர இங்கு தொழிற் பயிற்சி பெற்றவர்களும் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களும் வெளியிடங்களில் அலுவல் பார்க்கின்றனர். இக் குடியிருப்பிலேயே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, நெசவுத் தொழிற்சாலை, தச்சுப்பட்டறை, கயிறு பின்னும் தொழில் நிலையம் ஆகியவை சிறிய அளவில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இக் குடியிருப்பில் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இக் குடியிருப்புப் பராமரிப்புக்காக 1970-71-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1.49 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலோசனைக் குழு.

மாநில அளவில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் சமுதாய நலத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்குமான ஆலோசனைகளை அரசிற்கு வழங்குவதற்காக, மாநில பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆலோசனைக் குழு செயல்பட்டு வருகிறது. இக் குழு ஆண்டிற்கு இரு முறை கூடி ஆலோசனைகளை வழங்குகின்றது. கடைசியாக சென்ற 1969-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 26-ஆம் தேதி மதுரை மாநகரில் இக் குழு கூடியது.

நிர்வாகம்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் துறை மாநில நிலையில் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ஒருவரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவருக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர் நிலையில் நேர்முக உதவியாளர் ஒருவரும், முது நிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

மாவட்டங்களில், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர் நிலையிலுள்ள மாவட்ட நல அதிகாரிகளால் இத் துறையில் திட்டங்கள் அரிசன நலத் திட்டங்களுடன் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் மேற்பார்வையின்கீழ் செயல்படுகின்றனர். மதுரை மாவட்டத்தில் கள்ளர் சீரமைப்புத் திட்டப் பணியை மாவட்ட ஆட்சிச் சிறப்புத் துணைத் தலைவர் கவனித்து வருகிறார்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலக் கமிஷன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனை ஆராய்ந்து ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலக் கமிஷன் ஒன்றைத் தமிழ் நாடு அரசு அண்மையில் நியமித்திருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இக் குழு, தற்போது தமிழக அரசு அளித்துவரும் சலுகைகள், உரிமைகள், உதவிகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து, பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலன்களை உயர்த்துவதற்காக மேலும் என்னென்ன திட்டங்களை வகுக்கலாம் என அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யும். இக் குழுவில் ஒரு தலைவரும், இரண்டு உறுப்பினர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் உதவி செய்யப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை இயக்குநர் செயலாளராகவும், கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஒருவர் துணைச் செயலாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இக் குழு எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சென்று, பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நிலையை ஆராய்ந்து, அந்த வகுப்பினரின் பிரதிநிதிகளின் முறையீடுகளையும் கருத்தில் கொண்டு, அறிக்கை தயாரிக்கும். இந்த அறிக்கையை இவ்வாண்டு ஜூலை திங்களில் அரசு எதிர்பார்க்கிறது.

இப் புதுத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புக்களின் மதிப்பீடு, அட்டவணை "ஆ" வில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் காணப்படும் தொகைகள், மத்திய அரசின் மானியம் பெறத் தகுதி பெற்றவை. ஆனாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட முறையின்படி மத்திய அரசு மானியம் வழங்குவதில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் ஆகியோரின் நலனைப்பேண, அவர் தம் முன்னேற்றம் கருதிப் பல புதிய திட்டங்களை உருவாக்கி வருகிற ஆண்டிலிருந்து அதிகப்படியான தொகைகளை ஒதுக்க, ஆவன செய்வோம்.

டாக்டர் சத்தியவாணி முத்து,

அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அட்டவணை "அ"

சென்ற ஆண்டுவரை எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டு இவ்வாண்டு முதல் அது தளர்த்தப்பட்ட சில பிரிவுகளில் வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகை களின் விவரம் :—

படிப்பு விவரம்.	1966–67.		1968–69.		1969–70.	
	எண்.	தொகை.	எண்.	தொகை.	எண்.	தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		ரூ.		ரூ.		ரூ.
1 பட்டமேற்படிப்பு.	175	1,00,806	160	1,03,147	698	3,86,519
2 கமர்சியல் ..	30	1,556	30	1,566	130	4,694
3 பி. டெக்னலஜி.	8	5,336	27	21,572	49	37,384
4 புலவர்	28	7,025	57	15,293	288	56,980
5 சட்டம்	64	34,276	89	44,016	119	59,844
6 கூட்டுறவு மேற் பார்வையாளர்.	14	4,685	14	3,070	277	46,850
7 பி. டி. பார்மஸி.	11	3,681	7	2,448	47	24,987
8 பி. டி. எஸ். ..	10	5,442	30	14,613	42	21,226
9 பி. டி.	50	20,080	56	19,750	501	1,68,372
10 இண்டஸ்ட்ரியல்/ டெக்னிக்கல்.	1985	7,93,055	1794	6,29,688	2151	7,47,977

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1970 மார்ச் 16]

அட்டவணை "ஆ"

1970-71-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் அதன் விவரங்களும்

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

மொத்த ஒதுக்கீடு—ரூ. 3,34.05

நிர்வாகம்—ரூ. 3·09 | திட்டங்கள்—ரூ. 3,30·96

	ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேராதவை. ரூ. 1,65·00			ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ந்தவை. ரூ. 1,65·96	
	பின்தங்கிய வகுப்பினர்	குற்றப்பரம்பரையிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்.	பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவர்.	குற்றப்பரம்பரையிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் (100 சதவிகிதம் மத்திய அரசு மானியம்).	பிற்பட்ட வகுப்பினர் (60 சதவிகிதம் மத்திய அரசு மானியம்).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)			
படிப்பு உதவி பணம்.	85·00	14·44	14·84	5·76	1,40·00
பள்ளிகள் ..	..	23·74	..	0·26	..
நண்பகல் உணவு ..	..	7·31	..	1·13	..
புத்தகங்கள், சீருடைகள்.	..	0·20	..	2·05	..
உணவு மானியம் ..	4·68	0·58	..	..	..
மாணவர் இல்லங்கள்.	1·89	6·81	..	0·77	1·62
பல்கலை கழகங்களுக்கு ஈட்டுத் தொகை.	1·90	..	..	..	..
ஆசிரியர் வீட்டு வசதி.	..	..	..	0·35	..
மாணவர் இல்லங்களைக் கட்டுதல்.	..	..	..	2·40	1·00
ஏனைய கல்வி இனங்கள்.	..	1·45	..	0·64	..
வேளாண்மை ..	0·38	..	..	2·58	..
கைத்தொழில் ..	0·28	..	..	2·14	..
தொழிற்கருவிகள் ..	..	..	..	..	1·43
வீட்டு வசதி ..	..	..	..	3·83	..
குடிநீர் வசதி .	..	0·01	..	..	..
அஜீஸ் நகர் குடியிருப்பு.	..	1·49	..	..	..
மொத்தம் ..	94·13	56·03	14·84	21·91	1,44·05

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS